

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına

Hamdi SÜRÜCÜ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

İsmail Hakkı AKKİRAZ

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

İbrahim DEMİRKAN

Mustafa ALKAN

Hayrullah KÖLAN

Erdal BİLİR

Tacettin ÇETİNKAYA

TASHİH

Yusuf AYDIN

Ömer POLAT

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

reklam@ogder.org

DAĞITIM

Furkan KILIÇCI

Furkan Ali ÖYMEZ

GRAFİK TASARIM

RamaK Bilişim Teknolojileri

Tel: (0312) 999 15 98 - 0505 814 20 70

info@ramakbilisim.com

Serhat Mah. 1315. Cad No:7-F/1

YENİMAHALLE/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 ARALIK 2021

YAYINCI

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com

e-posta: millisuur@ogder.org

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Editörden

Bismillahirrahmanirrahim.

Yeniden merhaba,

Yeni sayımız hazırlanırken MEB'de 20. Şura çalışmaları sürüyordu. Şura konuları üç tema ile sınırlandırılmış. Hayırlı olur inşallah. Hemen önceki şura kararlarının çok düşük uygulama oranı ile ilgili endişemizi de ifade edelim.

Eğitimin sorunları ile adeta boğuşarak ara tatile çıkıldı. Öğretmenler ara tatilde seminerlere uzaktan katılacak! Aralık ayı sonuna kadar binlerce okul öncesi kurumun açılacağı ifade edildi, izleyip göreceğiz.

Ekonominin hali eğitimi de olumsuz etkilediğini söylemeye gerek yok.

Üniversitelerin açacağı pedagojik sertifika programı yeni mezun öğretmenleri daha fazla mağdur etmeye aday görünüyor.

18 yılı geride bırakan iktidarın hala içeriğe millî bir mana verememesi endişe verici. Materyalist eğitim hala sürüyor ve insanımız sadece dünyacı olarak yetiştiriliyor. Vebal büyük.

ÖĞ-DER olarak 35 ilde gerçekleştirdiği "Bir Eğitimci Olarak Hazreti Peygamber Konferansları" olması gereken bakış açısını haykıran nezih bir çalışma. Değerlendirilmeli.

ÖĞ-DER İl Eğitim Şuralarının 8'incisini 1-31 Aralık tarihlerinde birçok ilde gerçekleştiriyor olması memnuniyet verici.

Ahlaki ve manevi tabanlı eğitime olan ihtiyaç her geçen gün artıyor. Eğitimde 'asıl mesele çocukların kalbine ne koyduğumuzdur.' Unutmayalım.

Dergimizde "Öğretmen Saygınlığı Ve Ülke Kalkınması", "Zihinsel Engelli Gençlerin Özel Cinsel Eğitimi Millî Kültürümüze Göre Nasıl Olmalıdır?", "Kuvveti Üstün Tutan Zihniyetlerin Eğitim Kültür İfsadı Ve Çözüm Önerileri", "Eski Çamlar Bardak Oldu, Eski Apartmanlar İse Okul", "Taklitçi Eğitimle Kaliteli İnsan Yetiştirmez", "Becerikli, İş Bilen Çocuk Projeleri", "1'den Başlamak", "Darülfünundan Her İle Bir Üniversite Sürecinde Yüksek Öğretimimiz", "Eğitimde Kurumsallaşma Ve Olayları Tarihsel Şuurla Okumak", "Bir Toplum Nasıl İfsat Edilir?", "Hocanın Dükkânı", "Çocuklardan Ne İstiyoruz?" yazıları dikkat çekiyor.

Hepimiz yaptıklarımızla ya da yapmadıklarımızla gidiyoruz ardımızda kalanlara ne bıraktığımıza bakmadan!

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

8

12

18

24

32

4 Yaratan Rabbin Adıyla Okumak

"Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana lütfu, cidden büyük olmuştur."

8 Kuvveti Üstün Tutan Zihniyetlerin Eğitim Kültür İfsadı

"İdare etmek için değil, idare edilmek için eğitilen kuşaklar, İslam'ın inkişafını sağlayamazlar."

12 Bir Cınayetin Anatomisi

"Şiddetin kişiler üzerinde üç etkisi vardır. İlki 'şiddeti modelleme', ikincisi 'duyarsızlaşma', sonuncusu ise 'korku'dur."

14 Öğretmen Saygınlığı ve Ülke Kalkınması -1

"Eğitim sistemi sağlıklı olmadan toplum, öğretmen sağlıklı olmadan da eğitim sağlığından söz edilemez."

18 Bir Toplum Nasıl İfsad Edilir?

"Toplunun temel taşları olan aile bağlarının gevşemesini ve yök olmasını sağlama gayreti güderler."

20 Kimdir Öğretmen?

"İnanmadığın yazılı tarihi anlatmak zorunda kalmak; inandıklarını, yaşadıklarını anlatamamaktır öğretmen olmak."

22 Taklitçi Eğitimle Kaliteli İnsan Yetiştirmez

"Bir bakıma kendi maarifi, kendisi için insan yetiştirmeyen tek millet hâline geldik."

24 İslamda Özel Mülkiyet

"Allah'a ve Resulüne inanın, sizi üzerinde tasarrufuna vekil kıldığı şeylerden Allah yolunda harcağın."

26 1'Den Başlamak

"Tarihi özgünlüğü ve zenginliğimizi 1 kabul edip "bir" den başlamak zorundayız."

28 Zihinsel Engelli Gençlerin Özel Cinsel Eğitimi

"Aile modelinin bugünün imkânları ve ihtiyaçları ile uyumlu örneğini oluşturmaya ve geliştirmeye ağırlık verilmelidir."

32 Selam Sana Ey Namaz

"Ve's selâmu ala musallîn. Selam namaz dostlarının üzerine olsun."

içindekiler

34 Eğitim ve Eğitim Bakanları

"Eğitimci bir bakanın problemlerin kaynağını bildiği için çözmesinden mi korkuluyor?"

36 Sepetim

"Ne var ki bugün binlerce gencimiz akademik eğitim almış ve ya almamış üretim ordusuna katılamamanın ezikliğini yaşamaktadır."

38 Sevgi ile Yeniden Dirilmek

"Her ağacın fidanı kendi iklim koşullarında, kendi sevgi dolu toprağında yetişir, büyür ve serpilip boy atar."

40 Darulfunundan Her İle Bir Üniversite Sürecinde Yüksek Öğretimimiz

"Fakülte ve yüksekokullar 1960'lı yıllardan itibaren siyasi ve ideolojik hareketlerin birer merkezi haline getirilmiştir."

44 Hocanın Dükkanı

"Çocuklara güler yüzle ve şefkat diliyle yaklaşmak sadece hoca efendilerin değil, hepimizin görevidir."

46 Son Pişmanlık Fayda Vermez

"Kabir hayatı ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukurdur."

48 Geçmişten Geleceğe Yükseköğretim Sempozyumu

TÜBA 2020 Türkiye Bilim Raporu İşığında Geçmişten Geleceğe Yükseköğretim başlıklı sempozyumun Sonuç Bildirgesi.

52 Becerikli, İş Bilen Çocuk Projeleri

"Bugün aşağı yukarı her evde 25-26 yaşında ya da daha büyük yaşta işsiz gençlerimiz var."

54 Emekli Olamayan Öğretmen

"O'nun gayreti örnek gösterilecek bir gayrettir. Çünkü O, emekli olmayan muallimdir."

58 Çocuklardan Ne İstiyoruz

"Çocuklardan istediklerimizi biz ne kadar yerine getiriyoruz?"

60 Eski Çamlar Bardak Oldu, Eski Apartmanlar ise Okul

"Bu apartmandan bozma okullarla ne yapılmak isteniyor?"

36

40

46

54

60

YARATAN RABBİN ADIYLA OKUMAK

Doğum da ölüm de insanın elinde değildir. Her doğan insan imtihan olmak için doğar, ölen her insan ise dünya hayatının hesabını vermek için ölür. İnsanı imtihan eden de sorumluluk yükleyen de Allah Teâlâ'dır. Dünya imtihanında insan;

- 1- Allah'ı bilip tanımak ve O'na şuurlu bir kullukta bulunmak, ibadet halinde olmak
- 2- Halife olarak yaratıldığını bilmek ve bu sıfatın gerektirdiği bütün görevleri yerine getirmek
- 3- Teklif edilen emaneti yüklediğini unutmamak ve bu emaneti bütün unsurları ile muhafaza etmek
- 4- Yaşamak için iskân edildiği yeryüzünü imar ve ıslah etmek, sorumluluğunu üstlenmiştir.

Müslümanlık, bu dört görevi bir bütün olarak üstlenmektir. İnsan, bu görevleri ilim yani bilgi ile yapabilir. Biz Müslümanların temel bilgi kaynağı Kur'an'ı Kerim ve bu kitabi bize okuyan, öğreten, yaşayan Peygamberimizin sünnetidir. Fert ve toplumların mutlu bir hayat yaşayabilmesi için ilmin ve fıkıhın önemi günümüzde çok daha iyi anlaşılmalıdır. Kur'an'ı Kerim'in temel konularından birisi de bütün ilimlerin temel esaslarıdır. Bunun için Allah, Alak 1-8: "Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı bir aşılannmış yumurtadan yarattı. Oku. İnsana bilmediklerini belleten, kalemle yazmayı öğreten Rabbin en büyük kerem sahibidir. Gerçek şu ki insan kendini kendine yeterli görerek azar. Kuşkusuz dönüş Rabbin Allah'adır." buyurmaktadır.

Burada Allah, insana her türlü okumayı değil, Allah için yapılan okumayı emrediyor. Yaratan Rabbin adıyla okuyan her insan, aydın ve âlim olur. Başkalarının adına okuyan insan ise cahil ve zalim olur. Şuurlu bir ömür sürmek isteyen her insan kendisini Allah Teâlâ'ya imana ve onun rızasını gözetmeye yönlendirecek faydalı ilme muhtaçtır. Faydalı ilim, Allah için elde edilen ilimdir.

İLMİN DEĞERİ

Hız. Âdem'i yeryüzünde yaratılmış bir halife olması yönüyle meleklerden de üstün, eşrefi mahlûkat yapan Allah'ın kendisine verdiği ilimdir. Âdem'in bu ilmi ortaya çıktığında ise yüce Allah meleklerle, Âdem'e secde etmelerini emretmiştir. Bakara 30-34: "Hani Rabbin meleklerle: 'Ben yeryüzünde bir halife var edeceğim.' demişti. Melekler de: 'Sen orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin! Oysa biz senin yüceliğinden övgü ile söz etmekte, seni hamt ile tesbih etmekte ve senin bütün eksikliklerden uzak, ulu sıfatların sahibi olduğunu dile getirmekteyiz' demişlerdi. Allah da 'Ben sizin bilmediklerinizi bilirim' demişti. Ve Âdem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle yöneltip: 'Eğer doğru sözlüseniz, bunları bana isimleriyle haber verin' dedi. Dediler ki: 'Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.

Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın. Allah: 'Ey Âdem, şunların adlarını onlara bildir.' dedi. Âdem kendilerine, o varlıkların adlarını bildirince Allah meleklerle: 'Ben göklerin ve yerin gizliliklerini bilirim. Sizin açığa vurduğunuz ve gizlediğiniz her şeyi de bilirim, dememiş miydiniz' dedi. Meleklerle: 'Âdem'e secde edin.' dediğimiz zaman da hepsi secde ettiler. Ancak İblis secde etmedi. O bundan kaçındı, büyüklendi ve kâfirlerden oldu."

Bu ayetlerde insanı değerli kılan şeyin, ilim olduğu bildirilir. İnsana verilen nimetler sıralanırken insanın yaratılmasından sonra ona ilk verilen şeyin, ilmin olduğu ifade edilmektedir. Rahman 1-4: "Rahman olan Allah, insana Kur'an'ı öğretti, insanı yarattı. Ona beyanı, konuşup düşüncelerini açıklamayı, öğretti." Sanki insana, Kur'an ve açıkladığı ilimler verilmemiş olsaydı insan, yaratılmış olduğu gayeninadamı olamazdı, denilmektedir.

Allah Teâlâ, Peygamberimizde Kitabı ve hikmeti vermiştir. Nisa 113: "Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana lütfu, cidden büyük olmuştur." Kuran, yöneticilik için de ilmin önemine dikkat çekmektedir. Kur'an'da yer alan Talut kıssası buna güzel bir örnektir. İlim, maldan üstündür. İlim öyle bir nimettir ki ona sahip olan kimse, hâliyle değer kazanır. İlim sahiplerinin adalet sahibi olacakları, Allah'ın verdiği misallerin ancak âlimler tarafından anlaşılabilceği, kullar arasında Allah'tan en çok korkanların âlimler olduğu, bilenlerle bilmeyenlerin bir olamayacağı Kur'an'da ifade edilen hususlardır.

İlim, Allah'ın sıfatlarından birisidir. Kur'an; ilim ve âlimi hem övmekte ve hem de ilim öğrenmeyi emretmektedir. "Bil ki Allah'tan başka ilah yoktur." "Bilesiniz ki Allah'ın azabı çetindir." "Bilesiniz ki Allah'ın huzuruna toplanacaksınız." "Bilesiniz ki Allah, çok güçlü ve her şeyi yerli yerince yapandır." Bu ayetler bizi bilmeye yönlendiriyor. Burada emredilen ve insana üstünlük kazandıran ilim faydalı ilimdir. Faydasız ve zararlı ilim ise kınanmıştır. Bir ilim, fert ve toplumun saadeti için kullanılmıyorsa faydasız, zulüm için kullanılıyorsa zararlıdır. Gerçekleri engellemek için ilim öğrenmek haramdır. Batıla destek olacak her çaba, Kur'an tarafından dışlanmıştır. Değerli olan, insanı dünya ve ahiret saadetine taşıyan Allah için elde edilen ilimdir.

Nisa 113: "Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana lütfu, cidden büyük olmuştur."

MATERYALİST OKUMA

Materyalizm, sadece beş duyu organı ile görülene ve aklın deneyler ile tespit ettiklerine inanan, görülemeyeni inkâr eden bir dindir. Bu dine göre Allah, ruh, melek, ahiret, manevi değerler görülemediği için inkâr edilir. Materyalist okumalar, bu inkâr üzerine bina edilir. Bu okumalara göre insan sadece maddi, görülebilen kısmı üzerinden ele alınır ve tanımlanır.

Materyalist okuma soyut okumadır. Bu okumalar ile hikmete ve ilme ulaşılmaz.

Sigaranın zararlı olduğunu en iyi sağlık çalışanları bilir ama en çok onlar, sigarayı tüketenler arasında yer alırlar. Hayata yansımaları olmayan okumalar anlamsız ve faydasızdır. Kâinattaki her şeyi madde ile izah eden ve âlemde bir gaye, bir şuur ve bir irade göremeyen, toplum hayatını ve fertler arasındaki ilişki ve davranışları belirleyen faktörün madde olduğunu iddia eden Materyalizm, okumayı ve bilgiyi anlamsızlaştırmıştır. Çünkü materyalizmin "gerçek"

tanımı yanlış ve cahilcedir. Materyalizme göre olay şudur:

"Gerçekler, his ile idrak edilebilen âlemde gizlidir. Duyularla idrak edilen tabiat olaylarının ötesinde bilgi elde etmeye çalışmak ve bu alanda illet arayıp bulmaya kalkışmak yanlıştır. Tabiat dine ve akla hâkimdir. Çünkü tabiat, her şeyin kendisinden çıktığı temeldir. İnsan aklı düşüncelerin kaynağıdır. Madde kâinatta köklü ve biricik gerçektir. Kâinattaki herşey ve herkes maddeden çıkmış olup, maddenin kanunlarına mahkûmdur. Maddenin sınırlarının dışında herhangi bir varlık söz konusu değildir. İnsan da dâhil olmak üzere, bütün varlıklar ve bütün organizmalar maddidir. Madde bütün duyusu, düşünüş ve idrakın kaynağıdır. İdrak ise ondan türemiş ikincil bir unsurdur. Çünkü idrak, maddenin yani varlığın bir yansımasıdır. Düşünce ise, maddenin bir sonucudur."

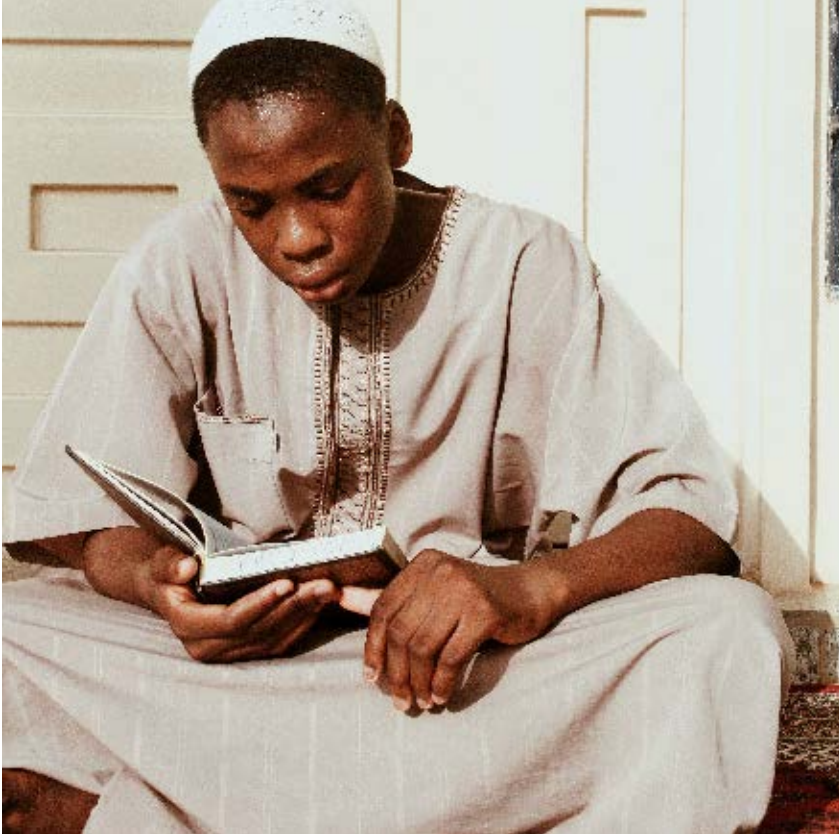
Buna göre ezeli ve ebedi olan maddedir ve kâinatta var olan her şey -haşa- madde tarafından yaratılmıştır. Bu istikamette yapılacak bir okuma, insanı Allah'tan, İslam'dan, fitrattan ve gerçek ilimden uzaklaştırır. Komünizm ve Kapitalizm materyalist bir anlayışa dayanırlar ve telkin ve teklif ettikleri toplum düzeni ise katıksız olarak maddeci bir düzendir. Bu düzenlerde insan, yaratılış ve ahiretten soyutlanarak maddi hayat içerisinde sadece çıkarlarıyla var olan bir **"Ekonomik İnsan"** olarak görülür. Böyle bir insan tipini yetiştirmek ise materyalist eğitimin görevidir. Böyle bir eğitimi tercih eden ülkeler, cehaletin zifiri karanlığında yok olup giderler.

ALLAH'IN İLMİ

Allah'ın ilmi sınırsızdır ve her şeyi kuşatmıştır. “O, her şeyi bilendir.”, “İlmi her şeyi kuşatmıştır.” gibi Kur'an ayetleri Allah'ın ilminin sınırsızlığını ve kuşatıcılığını ifade eder.

Allah'ın ilmi ezeldir ve ebedidir. Allah, “gayb” olarak ifade edilen şeyleri bilendir. “gayb” olan şeyleri Allah'tan başka kimse bilemez. Neml 65: “De ki: Göklerde ve yerde, Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Ve onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.” Ancak izin verdiği elçilere gaybtan dileği bir ayrıntıyı öğretebilir.

Ne var ki bu bilgi sadece o ayrıntı ile sınırlıdır ve sürekli değildir. Kıyametin ne zaman kopacağı gibi bilgilerin insandan gizlenmesi bir rahmettir. İnsanın öleceğini bilmesi ve ne zaman öleceğini bilmemesi ise Allah'ın insana en büyük bir lüftüdür. Allah Teâlâ'nın tüm zaman ve mekânları, küçük büyük her olayı ve varlığı kapsayan bir ilme sahip olması, ilminin, kalplere kadar uzanması elbette birtakım sonuçlar doğurmaktadır. İnsanın kalbinden geçirdiği şeyleri Allah'ın bilmesi, insanın kalbini kötü duygulardan temiz tutma çabası içerisinde olmasını sağlar.

İnsan, iradesi dâhilinde içinden geçirdiği haset gibi kötü duygulardan elbette sorumludur. Zaten iyilikler de kötü-lükler de önce insanın içinde planladığı şeylerdir. Ruh eğitimi, bu nedenle önemlidir. Bakara 235: “...Bilin ki Allah, içinizden geçeni bilir. O'ndan sakının ve yine bilin ki Allah bağışlayandır, halimdir.” Böyle bir bilgiye sahip olan Allah, insanları tekrar yaratmaya ve yaptıklarının karşılığını vermeye de kadirdir. O, bilgisi sayesinde insan için en uygun emir ve yasakları koymuştur. Onlara dünya ve ahiret saadetinin yollarını göstermiştir. Allah ilmi sayesinde insanların ne yapacağını önceden bilmektedir. Kader dediğimiz şey, O'nun bu bilgisidir.

İNSANIN İLMİ

İnsan dâhil yaratılmış varlıkların ilmi, sınırlı bir bilgiye dayanır ve kesbidir. Örneğin insanın yeryüzünün imarı için ilim tahsil yeteneği, meleklerin yeteneğinden üstündür. İnsanlar arasında maddi ve manevi ilimler bakımından peygamberler en üstün seviyededirler. Araf 62: “Size, Rabbimin vahiyle bildirdiği gerçekleri ulaştırıyorum, size öğüt veriyorum ve ben Allah katından sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum.” İtikat ve düzen olarak İslam'ı tebliğ eden Peygamberimizin, tebliğ ettiği kimselerden İslam'ı daha iyi bilmesi, mantıki bir zorunluluktur.

İnsanın iki tür ilmi vardır. Yaratılışı sebebiyle kendisine verilen fitri ilim ve bir de sonradan kazandığı kesbi ilim. İnsana doğuştan verilen fitri ilim içgüdüdür.

Taha 50: “...Rabbimiz, her şeye yaratılış ve varlık sebebini gerçekleştirecek özellikleri veren, sonra da yaşaması ve görevlerini yerine getirmesi için aydınlatıcı bilgilerle donatan, yol gösterendir.” Bu konuda insanlar eşittirler. İnsan için önemli olan sonradan kazanılan kesbi ilimdir. Kesbi ilim, Allah için talep edilen ilimdir. Allah, bütün ilim yollarını bize Kur'an'ı Kerim ve kâinat kitabı olmak üzere iki kitapla göstermiştir. İnsan bu ilimleri kulak, göz ve kalp ile elde eder.

Selam hidayete tabi olanlara...

Güvendiğiniz

LEZZET

beyzapilic.com.tr

beyzapilic

BİR
MARKASIDIR

HAMZA
EFENDİ
BAKLAVA

İnternette Sipariş
hamzaefendi.com.tr

hamzaefendi

hamzaefendicom

KUVVETİ ÜSTÜN TUTAN ZİHNİYETLERİN EĞİTİM KÜLTÜR İFSADI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Eğitim pedagojik değil, ideolojiktir. Pedagoji ise eğitime işinin nasıl yapılacağına çeşitli bilimsel metotlardır. Ne öğretilene ideolojiler karar verir.

Konuya girişte dünya görüşlerini tanımak ve doğru tasnif bizim doğru sonuca ulaşmamızı sağlayacaktır: 1- Hakkı üstün tutan zihniyet 2- Kuvveti üstün tutan zihniyetler.

Egemenlerin bizlere öğrettiği, dikte ettiği dünya görüşlerine göre problemle bakmak sadece ezilenlerin parçalanmasından başka bir işe yaramayacağı sayısız örneklerle yaşanmıştır ve yaşanmaktadır. Bu tutum sömürgecilerin, “böl, parçala, yut” yönteminin bariz ve maalesef her dönem geçerli uygulamalarıdır.

Bu tuzağa düşmemenin tek yolu sömürgecilerin bölücü oyunlarını tanımak ve oyuna gelmemekten geçmektedir.

Eğitim sistemleri denildiğinde farklı farklı algılanmasının nedeni, metot farklılıklarıdır. Oysa öğretilen içerik

“müfredat” aynıdır; maddeci, materyalist içerik. İşte bu materyalist müfredat kuvveti üstün tutan hak anlayışının müfredatıdır, şekil ve uygulama farklılığı içerik farklılığı anlamına gelmez. Başka bir ifade ile doğuda ve batıda, kapitalist ülkelerdeki eğitim ile sosyalist ülkelerdeki eğitim aynı temele dayanmaktadır; kuvveti üstün tutan zihniyetlerdir ve dünyacıdır.

Konuya girişte böyle bir değerlendirme, eğitimi evrensel değerler bağlamında ele almanın zarureti hatırlamak ve çözümün küresel ölçekte ele alınmasının farkındalığıdır. Yoksa lokal, bölgesel çözümler bundan önce olduğu gibi denenmiş olup egemenlerin düzenine eklemlenmekten öte bir sonuç vermemiştir, veremez de. Lokal düşüncelerle, “Yeni Bir Dünya” idealinden yoksun yetiştirilmeye çalışılan nesiller, ya yığın ve mağlubiyet psikolojisi içerisinde tükenmiş ya da güce tapınma ruh hali içerisinde sömürgecilerin işbirlikçisi olmuşlardır. Bazen bilerek bazen ise farkında olmadan!

Maarif meselesi gerçek bir beka meselesidir.

İşte bu yüzden zihniyetleri doğru tahlil etmek zarureti vardır.

Hakkı üstün tutan zihniyet, hakkın temsilcisi Millî Görüş perspektifinden eğitime bakışımız diğer alanlarda olduğu gibi elbette farklıdır. Zira taklit değil orijinaldir.

Zihniyetlerin mücadelelerine baktığımızda iki şey dikkatimizi çeker. Birincisi, hakkı üstün tutan hak anlayışı dünyaya hakimiyetinde insanlar yeryüzünde barış içerisinde yaşamışlardır. İkincisi ise, kuvveti üstün tutan zihniyetlerin egemenliğinde dünyada daima sömür, kan ve gözyaşı hüküm sürmüştür ve sürmektedir.

Yukarıdaki tespitler ışığında bir eğitimci olarak meseleyi ele aldığımızda gördüğümüz acı fakat o kadar da üzüntü veren, fark edilemeyen gerçek; bu işi eğitim yolu ile tesis etmeleri ve sürdürmüş olmalarıdır.

Öyle ise ezilmekten, **sömürülmekten kurtulmanın yegâne yolu doğru eğitimidir.**

Burada dikkat etmemiz gereken en önemli husus ise sömürenlerin eğitimi ile ancak sömürenlere kul ve köle olunur. Bilge Kral Aliya'nın dediği gibi: İdare etmek için değil, idare edilmek için eğitilen kuşaklar, İslam'ın inkişafını sağlayamazlar. (1)

Özgür insanlar yetiştirmek için eğitim insanileştirilmelidir. Sömürgeleştirilen, hayvanlara özgü eğitim yolları artık bir an önce terk edilmelidir.

Aksi halde eğitim, bilgili ama şahsiyetsiz, cesaretini ve özgüvenini yitirmiş sürüler yetiştirmekten başka bir işe yaramayacaktır.

Öyle ise sömürgecilerin tesis ettiği eğitim anlayışı bizlerin, ezilenlerin sadece acılarını arttırır. İşte bu nedenden dolayı hakka dayalı zihniyetin eğitim anlayışını doğru bir biçimde anlayıp sömürüye karşı eğitim parolası ile hep beraber uygulamalıyız.

Millî Görüşün banisi Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca'nın eğitimin önemine dair aşağıdaki fevkalade tespitleri bu bakımdan ziyadesi ile önem arz ediyor.

Kâinatın en üstün canlısı olan insan, iyi eğitilir, bilgi ve teknoloji ile donatılırsa, karşılaşılan sosyal sorunların çözümü kolaylaşır. Zorluklar aşılar. En büyük tahribat eğitim ve kültürel alanda yapılan tahribattır. Eğitim ve kültürel tahribat, insanın güç ve yeteneklerini köreltmekte ve toplumların tefessühüne (bozulmasına) yol açmaktadır.

Eğitim, kişinin akıl ve muhakemesini kullanarak dinî, ahlaki ve kültürel konularda iyi ve güzeli bulma, ilmi konularda doğrulara ulaşma, iktisadi

konularda sahip olduğu kaynak ve faktörleri en iyi şekilde kullanarak faydalı mal ve hizmet üretme ve siyasette ise adaleti tesis etme yeteneklerini geliştirdiği ölçüde beşerî gelişmeye ortam hazırlar. İyi eğitilmiş bir insan, yardımlaşma ve dayanışma kültürü ile beslenirse hem kişiliğinde denge ve erdeme ulaşır, hem de içinde bulunduğu topluma yararlı olur.

Şayet eğitimle insanın aklını ve muhakemesini kullanması dumura uğratılır; insan, dini, ahlaki ve kültürel konularda kötü ve çirkine sevk edilir, ilimde yanlış ve yalana yönlendirilir, ekonomide israf ve tembelliğe sevk edilir, siyasette ise baskı ve haksızlık yapmaya itilir; zalim ve despotlara payende olmaya yöneltilir ise, birey kişiliksizleşir, yetenekleri körelir. Böyle fertler, çatışmacı, kin ve nefret yayan bir kültürel ortamda toplumun bütün müspet değerlerini tahrip eder ve kendisi dahil herkesle çatışır. (2)

"İdare etmek için değil, idare edilmek için eğitilen kuşaklar, İslam'ın inkişafını sağlayamazlar."

Bir toplumun uğrayabileceği en büyük felaket o toplumun eğitim sisteminin menfileşmesi ve kültürünün çatışmacı olmasıdır. Böyle toplumlar iflah olmaz. Tarih, bu tür toplumların yok oluşunu gösteren örneklerle doludur. Bulunduğumuz coğrafya, bir bakıma eğitim ve kültürleri tahrip edilmiş toplumların mezarlığıdır. Kur'an gerçek-

leri yalanlayanların sonunun ne olduğunu görmek için insanları yer yüzünü dolaşmaya davet etmektedir. **"De ki: -yeryüzünü dolaşın da hele bakın gerçekleri (peygamberlerin tebliğini) yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu görün."** (3)

Eğitim ve kültürde ifsat

İrkçı-tekelci mihraklar, kendi sömürlerine süreklilik kazandırmak ve yeryüzüne hâkim olmak amacıyla toplumların eğitim ve kültürünü tahrip etmeye çalışmaktadır

Bugünkü batı normlarındaki eğitim, maneviyatçılığı değil materyalizmi aşılamaştır. Hakkı değil, kaba kuvveti üstün tutmayı gerekli göstermektedir. Nefis terbiyesini değil, nefse esaretini önermektedir. Dolayısıyla insanı, hidayetten, ferasetten ve dirayetten yoksun bırakmaktadır.

İslam coğrafyasını rahat sömürebilmek için eğitim ve kültür ifsat edilmektedir. Müslümanların kendi değerlerine göre bir eğitim politikası geliştirilmesi engellenmekte ve İslami değerlere bağlılık adeta potansiyel bir tehlike olarak gösterilmektedir. Bu amaçla terör saldırıları tezgahlanmakta ve hazır terör kıtaları oluşturulmaktadır.

Bugün Müslüman coğrafyanın geri kalmış olması, Müslümanların sahip olduğu ilmi ve kültürel değerlerin geriliğinden değildir. Tam tersine, Müslümanlar kendi değerlerinden uzaklaştırdıkları için geri bırakılmış, kaynakları sömürülmüş, insanları işsizliğe ve yoksulluğa mahkûm edilmiştir.

Maalesef şahsi mevki ve menfaat hırsıyla bazı işbirlikçiler de eğitim ve kültürel tahribata destek vermişlerdir.

Eğitim ve kültürel ıslah önerileri

İrkçı-tekelci mihrakların eğitim ve kültürel alanlardaki tahribatını (ıfsadı) düzeltmek (ıslah) için bazı öneriler aşağıda yer verilmektedir:

– Müslümanların bilime yaptıkları katkıları kitap hâline getirilerek okutulmalıdır.

– Eğitim ve kültür araştırma enstitüleri kurulmalı.

– Müslümanların kendine güveninin artırılması amacıyla medeniyetin en üstün olduğu bilinci geliştirilmeli,

– Aile, kadın, çocuk ve okul öncesi eğitime, özel önem verilmeli.

– Bireysel (nefis) terbiye ve şahsın kendisini eğitime-yine yönelik yeni yöntem ve modeller geliştirilmelidir. Kur'an'ı Kerim, hadis ve İslam ile ilgili temel kaynakların okunması ve okutulması teşvik edilmeli.

– Kabiliyetli gençlerin eğitimi için maddi ve manevi teşvikler yapılmalıdır.

– Dünya Müslümanları “**eğitim merkezleri**” oluşturulmalıdır.

– İnternetin eğitimde kullanılmasına özel önem verilmelidir.

– Müslüman alimlerin bir envanteri çıkarılmalı ve çalışmaları herkese takdim edilmelidir.

– Materyalist eğitimin ıfsadına karşı, İslami anlayışa göre her alanda kitaplar yazılmalı ve kitaplar zinciri oluşturulmalıdır. Bu kitaplar okutturulmalıdır.

– Başta Arapça olmak üzere dil eğitime ağırlık verilmeli, yeni metotlar geliştirilmelidir.

– Gençlerimize kendi kültürümüz iyi öğretilmeli ve kendi örnek şahsiyetlerimiz tanıtılmalı.

– Ülkelerarası eğitim ve kültür faaliyetleri desteklenmeli, gençlik kampları, yaz kursları, ülkeler arası spor faaliyetleri, kültür gezileri, seminerler ve konferanslar yoluyla Müslüman gençler arası kaynaşma temin edilmelidir.

– Dünya çapında İslam'ın aleyhine gelişen olaylara, ortak tepki koyabilme kültürü ve metotları geliştirilmelidir.

– İhtisaslaşma teşvik edilmeli, elde edilen bilgiler paylaşılmalı.

– Camiler birer eğitim merkezi hâline getirilmelidir.

– Dinler arası diyalog ve Medeniyetler ittifakı adı altında İslam'ın tahrifine yönelik yapılan çalışmalar kamuoyuna anlatılmalıdır.

– Ülkelerinde azınlık olarak yaşayan Müslümanları unutmamalıyız. Onlara eğitim açısından yeterince fırsat verilmeli, kabiliyetli çocuklar uluslararası en iyi okullarda eğitim aldırılarak ülkelere dönmeleri sağlanmalı. (4)

Yeni bir Dünya ancak eğitim ve kültürel ıfsadın ıslah edilmesi ile kurulabilir.

Görüleceği üzere sömürü, kan, gözyaşı ve zulümden kurtulmanın, barış içerisinde yaşamının yolu bize özgü, inanç ve kültürümüzden damıtılmış, çağın vasıtaları ile yeniden kurgulanacak eğitim modelinden geçmektedir. Maarifin millileştirilmesi ancak böyle gerçekleşebilir.

Aynı şeyleri yaparak başka bir sonuç beklemek beyhude bir bekleyiştir.

Yukarıda ıfsadı önlemek için alınacak tedbirler maddeler hâlinde sıralanmıştır. Öncelik ıfsadı önlemek, ardından ıslah çalışmasıdır.

Eğitimin millileşmesi, ıfsadın önlenmesi ve ıslahın yaygınlaşması ile mümkündür. Batının haram paralarının finansörlüğünde yapılacak her iyileştirme sadece boş bir sözden ibaret olduğu gibi ancak ıfsat sonucunu doğurur.

Kendi öz kaynaklarımız, imkân ve yetişmiş insan kaynağımız ıslah ve eğitimde şahlanış için yeterlidir.

Başka bir ihsana gerek yoktur. Şuur bunu gerektirir.

Kaynakça:

1. Aliya İzzet Begoviç
2. Prof. Dr. Necmettin Erbakan
3. En'am Suresi 11. Ayet
4. 2006 Uluslararası Gençlik Forumu Nihai Bildirisi

Selahattin Turan

Yeni nesil öğrenciler çok farklı düşünüyor, algılıyor, öğreniyor; Eğer biz yetişkinler kendimizi hızlı bir şekilde yenilemez, güncellemez isek çok yakın bir gelecekte 'demode' olma, çağdışı kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalacağız.

Hamdi SÜRÜCÜ

Asıl mesele kızların da erkeklerin de ahlaklı, edepli, adaletli ve merhametli yetiştirilmesidir.

Emre Bağce

Hayatının baharında, bir gencimiz #basakcengiz sokakta bir caninin kılıç saldırısıyla aramızdan ayrıldı. Hangisine yanalım? Körpe bir canı böyle yitirdiğimize mi? Gözünü kırpmadan insan canına kıyan kimseler yetiştirdiğimize mi? Ah toplum ah! Sen hiç yaşatmaz, hep mi öldürürsün.

Sezai KARAKOÇ

Gerçek Müslüman'ın ruhu cömert ruhtur. Bu ruhta haset yok, takdir vardır. Kıskançlık yok, gıpta, imrenme vardır. Gurur yok, vakar vardır. Zillet yok, tevazu vardır. Zem veya gıybet yok, hakikati yerinde ve gereğinde söylemek vardır.

Hüseyin TAN

Gelecek nesillerin mimarları; mesleki ve insani yönden üstün ahlâkî niteliklere sahip öğretmenler olacaktır.

Abdulaziz KIRANŞ...

Muhalef Müslüman Gençlere! Önce nefsinize muhalefet edin! -Sizi sabah namazına kaldırmayan, gaflete ve günahlara sürükleyen nefsinize muhalefet edin! -Çünkü bu bozuk düzenin istediği genç tipi, tembel, pısrık ve ibadet bilincini kaybetmiş genç tipidir.

Abbas Güçlü

Temel bilimler elbette eğitimin olmazsa olmazı. Peki ya sanat, spor, kültürel dersler ve beceri atölyeleri? Daha ne kadar onları yok sayacağız? Eğitim yaşam için mi yoksa sınavlar için mi? Sağlıklı, donanımlı, becerikli, yaratıcı, üretici, vizyoner bir gençlik mi yoksa test kuşağı mı?

Öğretmen TR

2020'de KPSS'de 80; 2021 KPSS'de 83 puan alan Fedai öğretmen, okulda olması gerekirken ihtiyaç olmasına rağmen yapılmayan atamalar yüzünden inşaatta çalışırken hayatını kaybetti.

Selahattin Turan

"Ücretli öğretmenler" kendilerini 'asgari ücretli köle' olarak görmektedirler.

Öğretmenin yeri okuldur!

BİR CİNAYETİN ANATOMİSİ

Adı Başak Cengiz,
28 yaşında Mimar...

Adı Can Göktuğ Boz,
27 yaşında üniversite öğrencisi...

Aynı yaşlarda iki genç... Biri katil, diğeri ise maktul... Olay 9 Kasım'da İstanbul Ataşehir'de gerçekleşiyor. İki üniversitede birden öğrenci olan Can Göktuğ Boz, birini öldürme arzusuyla internetten aldığı samuray kılıcıyla sokağa çıkıyor. Sokakta karşı koyamaz düşüncesiyle Başak Cengiz'i gözüne kestiriyor ve psikopatik duygularla genç kızı katlediyor. Bu, gazetelerin birinci sayfasına ve tv'lerin ana haber bültenlerine yansıyan boyutu. Biz yansımayan boyutuna bakalım.

Bu cinayette katil belli... Peki ya azmettirici? Bu cinayetin bir azmettiricisi yok mu? Elbette var.

Hem de birden çok azmettirici var. Dikkat edilirse katil de maktul de aynı yaşlar. Yani her ikisi de yirmi yıllık aynı eğitim sisteminin süzgecinden geçmiş. Çocukken de gençken de aynı tv dizilerine maruz kalmışlar. Aynı bilgisayar oyunları gözlerine ilişmiş. "Kurtlar Vadisi" adlı dizi başladığında katil ve maktul 8 yaşlarındaydı. Bu yaşlardaki çocuklar büyüyüp lise çağına geldiklerinde kimisi Polat Alemdar, kimisi Memati veya Abdülhey olarak okul koridorlarında volta atıyorlardı. Bu serüven 10 yıl kadar sürdü. Ardından TRT yapımı olan "Diriliş Ertuğrul" serüveni başladı. Tabancadan kılıca geçiş süreci böylece başladı. Yıllarca süren bu diziyi "Kuruluş Osman", "Alparslan Büyük Selçuklu" ve bir Sinbat masalı uyarlaması görünümündeki "Barbaroslar Akdeniz'in Kılıcı" dizileri takip etti.

Bu dizilerin tarihimizi ne derece doğru yansıttığı ayrı bir tartışma konusudur. Aynı kaleminden çıkan, aynı yapımcı imalatı olan bu diziler; müzikleri, sahne planlaması ve seyircideki etkisiyle motamot aynı olan diziler aslında. Hollywood yapımı "Cesur Yürek" tadında şiddet ve savaş sahneleriyle biraz da "Robin Hood" kıvamında okçuluk gösterileriyle seyirciyi etkileyen yapımlar. Birçok dizi ve filmde şiddet ve kanlı görüntüler mozaiklenirken veya renksizleştirilirken, bu dizilerde ortalık kan gölüne döndüğü halde hiçbir sansür mekanizmasının devreye sokulmaması da ilginç bir durum. Bu dizilerin beni en rahatsız eden yönü; kahramanlarının kılıçla veya baltayla birini doğrarken aldığı haz duygusunun yakın plan verilerek seyircinin özendirilmesi...

Kesme, biçme ve doğrama planları ağır çekimlerle kutsal bir dansa dönüştürülüyor adeta. Bu dizileri izlerken insanın adeta, kılıç kuşanıp bir iki kefareyi doğrayası geliyor! Nitekim sosyal medyada bu diziler karşısında kılıç kuşanıp tekbir getiren meczupların tiktok videoları sıklıkla yayınlanmıştı.

Uzmanlar, suç ve şiddet içeren dizilerin özellikle çocuk ve gençlerin psikolojisini etkilediğini düşünüyor. Televizyonda yayınlanan dizilerdeki karakterlerin özellikle çocukları negatif etkileyebildiğine dikkat çeken Prof. Dr. Nevzat Tarhan'a göre, şiddetin giderek artması ruhsal bozukluklara ve çocukluk çağında görülen travmalara sebep oluyor. Yine Tarhan'a göre, medyadaki şiddetin kişiler üzerinde üç türlü etkisi vardır. İlki 'şiddeti modelleme'. Babasından şiddet gören kendi kardeşine uyguluyor ya da işyerinde patronundan gören kendi memuruna uyguluyor. İkincisi 'duyarsızlaşma'. Mesela iki kişi kavga ediyor ama daha sonra hiçbir şey olmamış gibi davranıyorlar. Sonuncusu ise 'korku'dur."

İşin tv ve diziler boyutu böyleyken bir de bilgisayar oyunları boyutu var. Gençlerin çoğunun bildiği ve oynadığı "Metin 2" adlı bir oyun var mesela; kılıç, balta gibi silahlarla yapılan bir tür savaş oyunu.

Bir gencin gününün 18 saatini bu oyun

başında geçirdiğini düşünsenize! Ne kalp kalır ne beyin ne de vicdan. "Metin 2" sadece benim bildiğim popüler bir oyun. Bu oyundan farklı, şiddet içeren dünya dolusu oyun mevcut ve bu oyunlar çocuklarımızı, gençlerimizi gerçek dünyadan koparmaktadır.

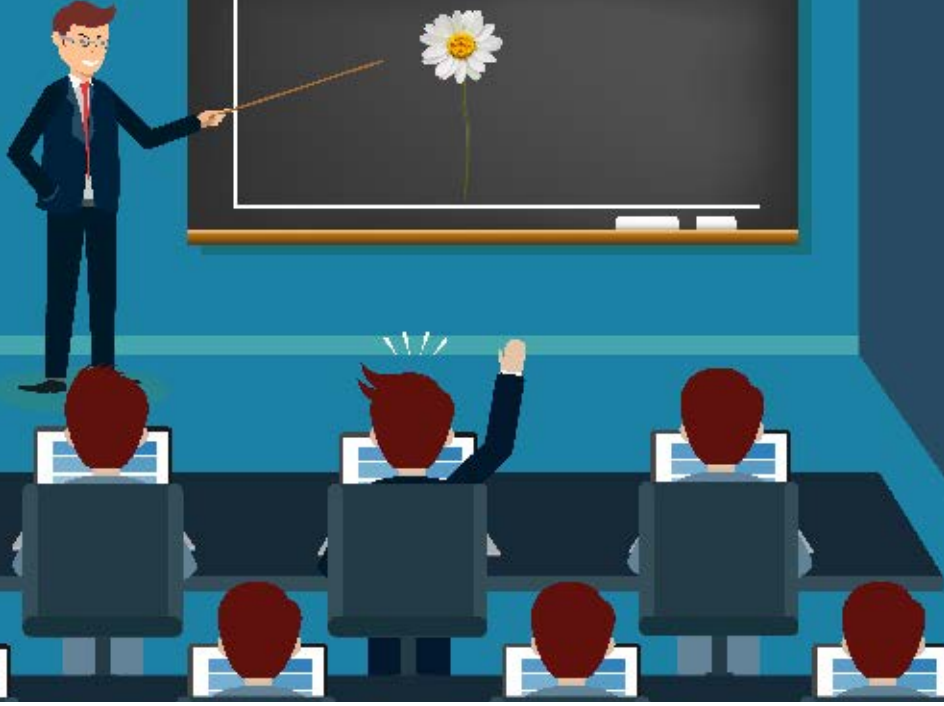
"Şiddetin kişiler üzerinde üç türlü etkisi vardır. İlki 'şiddeti modelleme', ikincisi 'duyarsızlaşma', sonuncusu ise 'korku'dur."

Uzmanlara göre şiddet içerikli oyunlar psikolojik uyarılmışlık halini artırmaktadır. Şiddet eğilimine sahip

çocuklarda, şiddet içerikli oyunlar oynadıktan sonra, şiddet içerikli davranışa yönelme ihtimali artmaktadır ve şiddete karşı duyarsızlaşmaktadırlar. Bütün bunlardan sonra annesini doğrayanların, babasını kesenlerin veya sırf canı istedi diye sokakta savunmasız bir insanı öldüren canilerin haberlerini tv'lerin ana haber bültenlerinde izlemek zorunda kalıyoruz. Pc oyunlarına ve sanal alışverişe denetim getirmeyen, samuray kılıcı gibi tehlikeli silahların internet üzerinden satışına dahi göz yuman Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu masum mudur? Dizileri yayınlayan başta TRT, ATV ve diğer kanallar ile RTÜK masum mudur?

Şimdi siz söyleyin, bütün bu cinayetlerin azmettiricisi kim?

ÖĞRETMEN SAYGINLIĞI VE ÜLKE KALKINMASI-1

Sosyal bir varlık olan insan, ihtiyaçlarını karşılamak için her zaman başkalarının yardımına muhtaçtır. Nesiller, ebeveynlerin bedensel gelişim ve öğretmenlerin eğitim çabalarıyla geleceğe hazırlanır. Bu görev, öğretmenliği özden yoksun, yalın bilgi aktaran sıradan bir meslek veya memuriyet olmaktan çıkarır, hasbilk ruhuyla toplumu yeniden inşa sanatına dönüştürür. Öğretmen, kendini yoksayan özverisiyle yüksek insani değerlerle toplumu milletleştirmeye adanmış ulu kişidir. Biricik gayesi, eserini mükemmel yapma, sanatının hakkını verme ve kendini millete adanmış sanatkar olmanın manevi hazzına ermedir.

Ruhunun enginliklerinden gelen millet sevgisi ve nesilleri eğitime aşkıyla öğretir, görevini vicdani sorumluluk tutkusıyla yapar. Milleti ilim sevgisi, hakikat sevdasıyla inşa eder, toplumda ilim ve âlime kazandırdığı saygı, kendisine tekrar saygınlık olarak döner.

Bugüne kadar milleti inşa sanatkarı olan öğretmenin konumunu ve etkisinin sınırlarını belirleyen kapsamlı bir tanımı yapılamamıştır. Çünkü öğretmenlik, hayatı kuşatan mesleki alan bilgisi, öğretim stratejileri marifeti, metodoloji mahareti ve güçlü ahlakıyla öğrencilerine ve topluma rol model olma görevi yüklenen geniş kapsamlı bir uzmanlık alanıdır. Hayata ruh vererek yaşamayı sanata çevirir, başarıyı en saygın konuma yükseltir, bilimle medeniyetleri inşa eder.

Bilgiyle ruhları doyurur, güçlere güç katar ve vakitlere değer kazandırır, toplumu coşkuyla kendi medeniyetini inşa hazırlar. Modern bilimi millî örfle yoğurur, fikirleri geliştirir, yenilikçi düşünme yöntem, teknik ve takatleri geliştirir.

Müfredatı özgün psikolojik sistem üzerine kurar ve güçlü mesleki otoritesiyle reformlar yapar, milletin gönlünde saygınlık kazanır. Milleti kendine özgü ilim ve irfan eğitimiyle geleceğe hazırlar, düşünce ve üretim gücüyle kendi medeniyetini kurarak mutluluğa erdirir.

Öğretmenin mesleki gelişimiyle toplumsal saygınlığı, etle kemik gibi bütünlüktedir. Saygınlık, gelişmiş üstün mesleki kapasitesiyle kazanılır, uygulama ehliyet, dirayet ve liyakatle zirveleşir.

Birikimi berrak ve akliyatı tertipli ideal öğretmen, öğrencilerine yalın bilgi yükleyerek onları bilgi deposu yapmaz. Aksine akli yeteneklerini maharetle, melekelerini hünerle ve basiretlerini ferasetle kullanmayı öğretir. Bilgili ve bilinçli düşünerek görevini yapan, sorumluluk alan, özgün karakterli öğrenciler yetiştirir. Onlara uygun öğretim stratejileri geliştirir, girdi, çıktı ve kazanım sitemini ustalıkla yönetir.

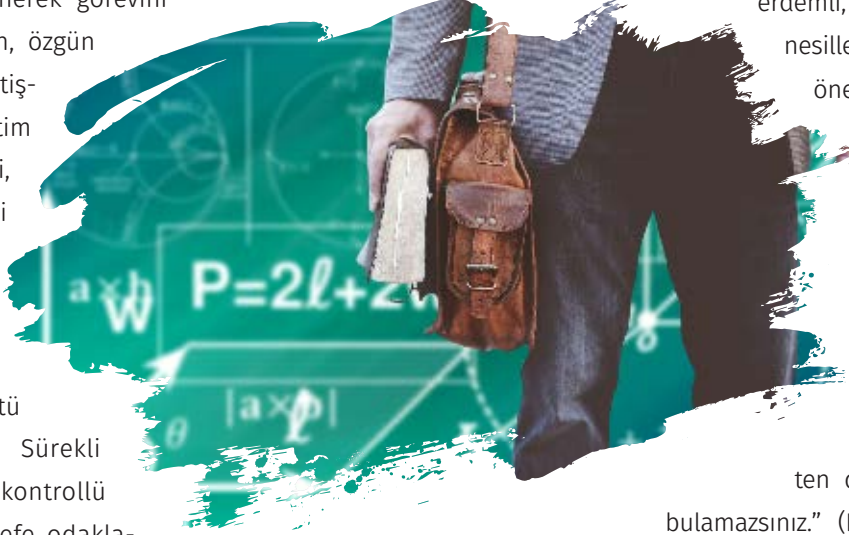
Mesleğini içtenlik ve coşkuyla yapar, öğrencilere olağanüstü öğrenme aşkı aşılar. Sürekli birikimlerini ölçerek kontrollü ilerler, her zaman hedefe odaklanır, ne yapacağını ve nasıl yapacağını çok iyi bilir.

Zekâyı irfan, ruhu olgunluk, cesareti fedakârlıkla yoğurur, şımarığı mütevazı, laubaliyi ağırbaşlı yaparak özgün düşünebilen güçlü şahsiyetler yetiştirir.

1. Öğretmenin Mesleki Gücü ve Saygınlığı

Öğretmenlik; fitri nitelikli becerilerin bilimsel bilgi ve deneyimlerle geliştirilmesi, niceliksel pekiştirimiyle edinilen toplumu inşa sanatıdır. Doğuştan getirilen vizyoner, karizmatik, etkileşimci yetenekler ile sonradan kazanılan sezgisel ve analitik davranışları bütünleştirme ustalığıyla nesilleri yetiştirir. Bizim kültürümüzde öğretmenlik; “eğitim her yerde, herkes eğitmen” anlayışıyla millet olma hiyerarşisini tesis eden sosyal sorumluluk sisteminin meslekleşen şeklidir. Bu nedenle öğretmen, kişisel üstün nitelik ve

bilimsel niceliğin zirvesinde olan seçkin ariflerin yaptıkları kutsal bir meslektir. Hep diğerkâm, fedakâr, vizyoner bir lider, toplum çıkarlarını kendi menfaatlerine tercih eden, öğrencilerine hayatını adayan seçkin insandır.

Dolayısıyla ben-cil, tamahkâr, lakayt, muhteris, tasasız ve fırsatçıdan asla öğretmen olmaz, olsa da toplumu inşa edemez, sadece düşük, maaşlı bir memur olarak kalır.

“Eğer bir ülkenin katili olmakta çıkarınız varsa öğretmenlikten daha etkili bir hançer bulamazsınız.”

Öğretmen, bilginin gücüyle toplumu geleceğe hazırlar, bilim ve akli hayata egemen kılar. Harika akıl ve zekâsıyla değişir değiştirir, gelişir geliştirir, güçlü

ilerisi görüşüyle hedefe kilitlenerek milleti aydın geleceğe hazırlar. Dâhiyane çalışır, şaheser işler yapar, riskler alır, sıra dışı sorunlara olağanüstü ideal çözümler üretir. Akılları bilgi, kalpleri irfan, vicdanları edeple donatarak erdemli, yüksek seciyeli fedakâr nesiller yetiştirir. Görevinin önemini bilir, çabalarının dünyanın kaderini değiştireceğine inanır, kazara yaptığı bir hatanın tsunami etkili yıkımıyla irkilir. “Eğer bir ülkenin katili olmakta çıkarınız varsa öğretmenlikten daha etkili bir hançer

bulamazsınız.” (Baltacıoğlu, 1995) Zira öğretmen toplumun her ferdini, meslek erbabını yetiştiren ulu sanatkârdır, başarısızlığı toplumun başarısızlık ve çöküşünü hazırlar.

Bizdeki engin öğretmen saygısı gücünü Hz. Peygamber (sav)’in: “Ben ancak bir öğretmen olarak gönderildim.” hadisi şerifinden alır. Bu nedenle toplum, öğretmenliğe peygamber mesleği ulviyeti atfeder. İlim şehrinin kapısı Hz Ali’de (ra): “Bana bir harf öğretenin kölesi olurum.” iltifatıyla en zirveye taşınır. Okul ve öğretmen henüz kurumsal bir kimlik kazanmadan Socrates: “Dünyada her şeye bir değer biçilebilir ama öğretmenin eserine asla değer biçilemez, çünkü onun eseri her şeydir.” tespit ve hürmetinde bulunur. Mısır millî şairi Ahmet Şevki: “Öğretmene pür edepli, vefanla saygıya dur /Peygamber varisi olayazan öğretmen, uludur.” dizesiyle kutsal payesini perçinler.

Medeniyetleri Kur'an, mirası koruyan, geliştiren, hak ve hakikat aşığı cefakâr öğretmenlerdir. Çünkü onun emeği: "Bir Müslüman'ın ilim öğrenmesi ve başkalarına öğretmesi en faziletli sadakadır." övgüsüyle sürüp giden iyiliklerdir.

Asırların yıpratmasıyla öğretmenlik geleneğinin yozlaşması, nice medeniyetlerin sonunu getirmiştir. İbn Sina bu çöküşleri: "Öğretmenin nefsinin isteklerine uyması, aşırı öfkelenmesi, tamah ve hıstan kaçınmaması, korkak olması gibi erdemleri yitirmesiyle" açıklar. İstiklal Şairimiz, kifayetsiz öğretmelerin zarar ve hasarını: "Muallim ordusu derken, çekirge ordular / Çıkarsa ortaya, artık hesapedin zararı" korkusuyla açıklar. Öğretmen liyakatini de: "Muallimim" diyen olmak gerektir imanlı /Edepli, sonra liyakatli, sonra vicdanlı. / Bu dördü olmadan olmaz: vazife, çünkü büyük" nitelikleriyle açıklar. Ehliyetsiz öğretmenin de: "Huda rızası için, "ehliyim işin" demesin! / Demiş de olsa, denilsin: "Kuzum, neyin nesisin?" acındırmasıyla haddini bilmesini, yine de bilmezse birisinin ona bildirilmesini ister. Çünkü vazife insanlık görevi, çok büyük ve hassas, asla ihmal edilemez, savsaklanıp tavsatılamaz.

1.1. Öğretmenlerin Liyakat ve Saygınlık Denetimi

Evrende ölçüm ve denetimi yapılmayan her şey yok hükmündedir. Bunun için insanoğlu herşey için bir ölçüm tarzı, türü ve birimi icat etmiştir. Bunun için ölçülecekler; katı, sıvı, gaz, kırat, gram, kilometre, barometre, ışık hızı, soğuk sıcak, sert yumuşak, başa-

rılı başarısız, iyi kötü, edepli edepsiz gibi çeşitli türlere ayrılır, sonra da her birine özel ölçüm araçlarıyla bilinebilen bir varlık formuna dönüştürülür. İster somut ister soyut olsun her varlık kendine mahsus bir birimle ölçülür ve ölçülebilir olmasıyla da denetlenebilir ve geliştirilebilir olur. Bu temel teoremin öğretmen eğitimi, mesleki gelişim ve saygınlık önermesine uyarlanması için önce söz konusu olguların ölçülebilir forma dönüştürülmesi gerekir. Ölçülebilir forma aktarılan öğretmenlik liyakati, niteliksel denetimi ve mesleki gelişimi oranında saygınlık kazanır.

"Eğitim sistemi sağlıklı olmadan toplum, öğretmen sağlıklı olmadan da eğitim sağlığından söz edilemez."

Ülke eğitiminin anakronik sorunu, henüz net bir ölçüm ve ona dayalı sağlıklı denetimin yokluğudur. Çünkü ölçüm, eğitim ve öğretmen görevlerinin tam tanımını yapma ve sorumluluk sınırlarını belirlemeyi gerektirir. Bunun için eğitim filozofları, öğretmenin mesleki liyakat, müktesebat ve saygınlığını ölçülebilir yapmak için eğitimi sağlıklı izomorfik saydılar. Zira tıbbın hedefi birey veya toplumun bedensel sağlığı, eğitimin hedefi de birey veya toplumun davranışsal sağlığıdır. Bu özdeşlikle tıptan eğitime yöntem, teknik, terminoloji transferi yapılarak eğitime ölçülebilir bir form kazandırıldı.

Tıpkı insan sağlığının ölçüm ve denetimi yapıldığı gibi eğitiminin de ölçüm ve denetimi yapılabileceği kabul edildi. Her eğitim problemi bir hastalık gibi incelenerek tedavi yolları aranmaya başlamasıyla eğitim hastalıklarını tedavi eden öğretmenin bir tabip gibi eğitilmesi gerektiği belirdi. Çünkü sağlıklı eğitim ancak sağlıklı öğretmenle yapılabilir. Bu ise mesleki marifeti tam, talim liyakati mükemmel ve terbiye mahareti yüksek adeta bir sistem tabibi gibi öğretmenlerin yetiştirilmesi gerektirdi.

1.2. Eğitim Sisteminin Sağlık ve Hastalık Denetimi

Eğitim tarihinin bilinen ilk resmi denetimi, 1830'larda ABD'de müfredat denetimidir. Eğitimci Friedrich Froebel, Johann Pestalozzi, Johann Herbart ve John Dewey, deneysel müfredat teorisi geliştirdi ve buna 1910'larda bilimsel yönetim eklendi. Bilimsel denetim sisteminin öğretmen ile denetçi denliğinden dolayı gerilime neden olduğu için sistemi Morris Cogan ile Robert Anderson "Nesnel ve Bilimsel Klinik Denetime" evirdi. Denetim, öğretmenin öğretme bilgisi yerine gözlem ve ilişkilerini sorgulamayı esas aldı. Araştırmalar, eğitim sorunlarının sosyal bir hastalık olduğunu belirleyince "Tıbbi Klinik Sistemi" ile tedavi yolları geliştirildi. Eğitim hastalıklarını belirleme ve tedavide "Klinik Denetim" mantığı aynen uygulandı. Gelişen tıp ile eğitimin metodoloji ortaklığı, Pasi Sahlberg ile hastalık nedenlerinin "eğitim virüsü" tanımıyla daha da gelişti.

Sahlberg, eğitim sistemlerini tek tip yapmaya çalışan “Küresel Eğitim Reformu Hareketinin” transferlerle millî sistemlere virüs bulaştırarak hasta ve işleyemez yaptığı fikrini ileri sürdür.

Eğitim sisteminin sağlık veya hastalık denetiminin yapılabilmesi için sağlıklı veya hastalıklı durumlarının belirlenmesi gerekir. Her eğitim eylemi, durumu tespit eden belirsizliği gideren bir tanımla ölçülerek denetlenebilir yapılır. Gerçek tanım için sağlık sisteminden ödünç terim ve yöntemler alınır, onlara göre sorunlar tespit edilir ve çözümler bulunur. Birey veya toplumun sağlık-hastalık ilişkisi ile birey veya toplumun eğitim sorun-başarı ilişkisi man-tığı düzleminde ele alınır. Eğitim sorun-larının somut tanımı tıbbi “genel veya klinik denetim” teknikleriyle yapılır. Hastalık nedenleri bulunarak tedavi edildiği gibi eğitim sorunlarının neden-leri bulunarak çözülür ve öğretim başa-rılır. Sanki eğitim toplumsal sağlığının kalbi, öğretmen de eğitim sağlığının kalbi gibi tedavi edilir. Çünkü eğitim sistemi sağlıklı olmadan toplum, öğret-men sağlıklı olmadan da eğitim sağlı-ğından söz edilemez. Sağlıklı eğitim, ancak sağlıklı öğretmenle olacağı için her tanım, ölçüm ve denetimin odağına öğretmen alınarak yapılmalıdır.

1.3. Genel Öğretmen Sağlık Denetimi

Genel öğretmenin sağlık denetimi, sınıf dışı veya yönetim işlerinin en kapsamlı makroalanda denetimidir. Okul içi veya dışı genel idari yapı, hizmet öncesi, hiz-met içi ve uzman öğretmen yetiştirme süreçlerinin ve müfredat sağlığının denetimidir. Aday öğretmenler yeter-lilik temelli yaklaşımlar ve deneyimli akademisyenlerle mesleğe hazırlanır.

Anlık problemlere doğru çözümler üretme, bilgiyi aktarma yöntem ve stratejileri paylaşma, yeterlilik ve nes-nel yaşantılarla öğrenci ihtiyaçlarını belirleme becerileri geliştirilir. Bireysel öğretim yerine birlikte öğrenme, öğre-tirken öğrenme ve kendini geliştirirken başkasına da katkıda bulunmayı öğre-nir. İletişim becerileri geliştirilir, tüm öğretim bileşenleri bütünsel çalıştırılır ve sorunlar merkezi yönetimin iş birliğiyle çözülür, sorumluluk bireylere dağıtarak okul merkezli kararlar alınır.

Öğretmenin sağlıklı eğitimi özel yakla-şım, yöntem, teknik ve taktiklerle yapı-lır. Bir yaklaşımın sorunu çözüm tarzı, başka bir yöntemle desteklenir ve çözümler keyfi değil, bilimsel yapılır.

Çünkü bir eğitim yaklaşımı bilimsel sonuçlar için birden çok teoriyi esas alır ve özel kavramlar, gayeler, ilkeler,-kurallar ve işlemlerle sonucu denet-ler. Yaygın kullanılan geleneksel yakla-şımlar; daha çok öğretmen, ders kitabı ve klasik araçları kullanarak öğretim yapar. Davranışçı yaklaşımlar; öğrenme yaşantılarını uyarıcılar, tepkiler, tekrar ve pekiştiricilerle hedef davranışları alışkanlık hâline getirir. Bilişsel yak-laşımlar; duyularla keşfetme, anlama, eski ve yeni bilgileri zihinde hiyerar-şik ilişkilendirme, şemalandırma ve ön bilgileri bilgisayar gibi aktif işleyerek öğretir. Yapılandırıcı olanlar ise bilgiyi araştırır, nerede ve nasıl kullanacağını belirler, öğrenciye kendi öğrenme biçi-mini keşfettirerek öğretir.

BİR TOPLUM NASIL İFSAT EDİLİR?

Asırlardır dıştan gelen saldırılara direnç gösteren ve geçit vermemeyen sağlam bir toplum düşünün.

Bu toplumun direncini kırmak isteyen dış düşmanlar ne yapmalı ki içten çökertebilsinler? Bir daha saldırı ve sömürü girişimlerinin önünde ayakta duramaz hale nasıl getirsinler?

Erbakan Hocamızın “HaimNahum Doktrini” diye özetlediği ifsat planlarını hatırlayalım. Bugün içine düşürüldüğümüz duruma da bir göz atarak, bu doktrinin içerideki taşeronlarının nasıl çalıştıklarına dair bazı tespitlerde bulunalım.

Topluma, onu önce maddi sonra da manevi yönden ifsat edecek faiz belasını musallat ederler. Faizin en çok tahripkar olduğu seviyesi neyse, oraya

kadar, allem edip kallem edip yükseltirler. Ama sorsanız, “Biz faizi aşağı çekmeye çalışıyoruz” derler. Faiz maddi birikimleri fakirden alıp zengine pompaladığı için de fakiri daha fakir ve borçlu, zengini daha zengin yapıp azgınlıktırdığı ve bereketi de ortadan kaldırdığı için, diğer ifsat sebeplerinin içeriye nüfuz etmesini de kolaylaştırır. Gelir dağılımı alt üst olur.

Alkol tüketimi ve madde bağımlılığını arttırırlar. Bu meyanda alkol üretimini teşvik ve himaye etmekle işe başlarlar. Alkol imalatı yapan yoksa devletin bizzat bu üretime öncülük etmesini sağlayıcı çalışmaları yaparlar. Uyuşturucu tedariki zor ise, bunlar bir yolunu bulup, bol miktarda bağımlılık yapan maddeleri yurda sokarlar.

Böylece hem ifsat gayeleri gerçekleşir, hem de bolca kara para kazanmaları sağlanır. Sonra bu kara paraların aklanması için de çareler arayıp bulurlar. Alkol kullanımını çocuk yaşlardakilere de indirmek için çaba sarfederler. Alkolün, medeni davranmanın bir göstergesi olduğu imajını veren direkt veya dolaylı reklamlar devreye sokup, çıkmazları olanları tüketime özendirirler. Alkolü, aynı zamanda normal besin ve tedavi maddelerine de karıştırıp herkesin sofrasına inmesi için çaba sarfederler.

Kumarın ve kumar alışkanlığının yayılması onların işine gelir. Kumara karşı imişler gibi bir imajı kullanırlarken, devlet eliyle veya desteğiyle kumar türevlerinin yaygınlaşmasını temin edici adımlar atarlar.

Diğer taraftan da devlet eliyle yapılsa, kumarın kumar sayılmayacağı yönünde fetvalar uydurup toplumun bu yolla ifsat edilmesini hızlandırır. İnternet kumarcılığını serbest bırakmak için çaba sarfederler. Ayrıca kumar müesseselerinin eğitim ve ibadet mahallerinin inşa ve işletilmesinde sponsor olmasını sağlayarak, topluma benimsetilmesi yolunu seçerler.

Zina fiilinin, bir toplumu ifsat etmekteki melanetini iyi bildiklerinden, zinanın yaygınlaşması uğruna yapmayacakları yoktur. Mesela zinanın suç sayılmasını engellemekten tutun da basın yayın yoluyla yaygınlaşmasına kadar çok yönlü çalışma yaparlar. Zinanın, çağımızda bir medeniyet göstergesi olduğu imajını yaygınlaştırır.

İnsan fıtratına tam ters olan ahlaksız ve lanetlenmiş fiillerin önündeki engeller kaldırılır. Bunları yaparken de toplumsal hoşgörü ve hürriyet gibi erdemli davranış kurallarının arkasına saklanırlar. Erkek görünümlü üçüncü cinsler, kadın görünümlü dördüncü cinslerin yetiştirilmeleri ve bunların işledikleri lanetli fiillerin normal ve cazip olduğunu halka benimsetmek için, devleti de kullanmaktan çekinmezler. Okullarda bu konuyu çocuklara da benimsetmek için eğitim projeleri hazırlayıp, önce pilot bölgelerde uygulayıp, sonra da genelleştirmek için çok sinsi ve bazen de aşıkarak yürürlüğe sokulmasını sağlarlar. Bu konuda dış düşmanların verdiği para ve insan desteklerini büyük bir memnuniyetle kabul edip, ifsatlarını hızlandırır. Bu parasal destekleri, ifsadın daha da yaygınlaşması için şart koşulan mevzuat değişikliklerini hızlıca ve çaktırmadan bir oldubittiye getirip kabul

ettirirler. Böylece toplumun temel taşları olan aile bağlarının gevşemesini ve yok olmasını sağlama gayreti güderler.

İfsat etmek istedikleri toplum Müslümanca, domuz etinin yaygın olarak tüketilmesini temin edici adımları atarlar. Bunu yaparken de maksatlarının toplum içinde bulunan ve domuz mamulü tüketen, başta turistlerin, daha fazla döviz bırakmalarını teminen yaptıkları gibi, süslü kalıplara sokarlar. Domuz mamullerinin toplumun gıdalarına bulaşabilmesi için çok sinsi yollar keşfederler. Böylece haram-helal sınırlarının ortadan kalkmasını temin edip ifsatlarına devam ederler.

"Toplumun temel taşları olan aile bağlarının gevşemesini ve yok olmasını sağlama gayreti güderler."

Bu saydığımız ve yer darlığı sebebiyle sayamadığımız başka ifsatların yaygınlaşması için internet, radyo, televizyon, gazete, dergi gibi yayın müesseselerini, sivil toplum kuruluşlarını, meslek odalarını destekler, yenilerini kurar, onların geniş bir kesime hitap etmelerini teminen himayeler sağlarlar.

Adalet mekanizmasını etkileyerek, bu nevi ifsatlar dolayısıyla suçlu duruma düşen yandaş veya sempatanlarının ceza almaması için ellerinden gelen ne varsa yaparlar. Gerekirse zaafı olan yöneticilere direkt ve dolaylı rüşvet olarak verilmek üzere büyük paralar harcarlar, suçluları ipten bile almayı becerirler.

Böylece dış düşmanın cepheden yapmadığını içeriden yavaş yavaş toplumu çürüterek, çökerterek ifsat edenlerin yaptıkları bu fillere ne ad verebiliriz?

Gaflet mi?

Dalalet mi?

Hıyanet mi?

Bu ifsatçıların bu faaliyetlerine çeşitli menfaatler karşılığı göz yumanlara ne diyeceğiz?

Gafil mi?

Sapık mı?

Hain mi?

Bu ifsatçıları görüp, teşhis de edip, mücadele etmek yerine, uyuşuk uyuşuk kafayı kuma sokup "Elbet vardır bir bildikleri" teslimiyetini gösterenlere ne diyeceğiz?

Gafil mi?

Sapık mı?

Hain mi?

Peki, bizim toplumumuzu bu şekilde çökertirlerse ki etrafımıza baktığımızda bu yangının alevlerini açıkça görmekteyiz, yarınki nesillerimize ne bırakacağız? Bu ifsatları başarırlarsa "eyvah" demek çare olabilir mi?

TURŞU

Ahlakı çöken toplumlara bakın,

Ayağa kalkan yoktur, şu olur:

İlk etapta esarete mahkum,

Sonunda sofralara turşu olur!

Ekrem Şama

KİMDİR ÖĞRETMEN ?

Binlerce farklı dünya görüşündeki insanın bir kelimele birleşivermesidir öğretmen. Farklı pencerelerden bakan binlerin, aynı hedefe, aynı hız ve ritimde yürüyebileceğine inanmak, beklemek, umutlanmaktır. Eğitimin ne olduğunu, nasıl olması gerektiğini bilip; bilmeyenlerin yazdığı senaryoyu oynama zorunluluğudur bazen. Doğru reçeteyi yazamamak, yanlış merhemi kullanmak zorunda kalmaktır.

Yıkılacağını bile bile çakıl taşlarını üst üste dizmeye çalışmaktır. Taşacağını bile bile su doldurmaktır bardağa. Zor olduğunu bile bile olmaya çalışmaktır, mürebbilik yolculuğunda mürekkep olabilmektir...

Aç öğrenciye ekmek, yumurta saydırmaktır; yetim çocuğa aileyi anlatmaktır; babası cezaevinde olana doğruluktan bahsetmek, gecekonuda susuz yaşayan çocuğa temizlikten bahsetmektir. Asgari ücretli ailenin çocuğuna tasarrufu anlatmak, öğle arası simit-ayran aldığı çocuğun velisinden azar işitmektir öğretmen olmak. Bir gün sonra burununu silmek, ayakkabısını bağlamaktır aynı çocuğun.

Rüyasında okuma-yazma öğretmektir öğretmen olmak; üç ay tatil yapmadığını, daha fazla maaşı hak ettiğini söyleyememektir. Sınıfı boyarken üstüne sıçratmaktır boyayı; duvara çivi çakarken eline vurmaktır çekici. Başka bir şehirde, başka şehirlerden gelmiş çocuklara şehri sevdirmektir. Ama her ne olursa olsun vatani sevdirmektir; uğrunda ölmeyi sevdirmektir. Bayrağın kırmızısını, yıldızın hilalini, minareden okunan ezanı sevdirmektir.

Çatlamış küçücük bir elin ayasında uzatılan, dere kenarından senin için toplanmış çakıl taşına gülümseyebilmektir; gülümsetebilmektir daha önemlisi...

Okuduğu metni anlamayı, yorumlamayı öğretmektir, esrarı sezdirme; ama okuduğunu yorumlayamamaktır öğretmen olmak. Yalancı çobanı anlatmak ama gerçek hayatta göstermemektir. Kralın çıplaklığını, tilkinin kurnazlığını, kazanın doğurmasını gerçek hayatla ilişkilendirememektir. Özgürlüğü anlatmaktır, yasaklar izin verdiği ölçüde... Farklı coğrafyalarda güneşe, aya ve yıldızlara manalar yüklemektir...

İnanmadığın yazılı tarihi anlatmak zorunda kalmak; inandıklarını, yaşamışları anlatamamaktır öğretmen olmak. Mimar, doktor, mühendis, devlet adamı yetiştirebilmektir. Ülkeyi yönetmeyi öğretmek ama yönetmeye talip olamamaktır. Hayallerini, kurmayı düşündüğün dünyayı unutmaya zorlanmaktır.

Katilini emziren ana olmaktır bazen; failini besleyen baba olmaktır öğretmen olmak. Yanağına kondurulan küçücük öpücükte, uzatılan kır çiçeğinde mutluluğu bulmaktır. Üşümüş küçücük elleri avucunda ısıtmaktır.

Menfaat kavgalarının arasında zincire vurulmaktır; tozun dumana karıştığı yerlerden alıp başını gidememek, "Bana ne!" diyememektir.

İnadına umut beslemektir; gazeteden uçurtma yapmak, kaset bandı bağlamaktır ip yerine ve koşmak, koşturmaktır Anadolu'nun bozkırlarında. Tükenmemektir tükenen zamanda, ya da eridiğini bile bile ateşe yürüyebilmektir; ebemkuşağını unutmamaktır yaptığın her resimde.

Tekrar öğretmen olmayı isteyebilmektir; tekrar gelmek istemediğin dünyada.

İlk çiçeği aramaktır başlayan her baharda; besmele ile girildiğin bahar kokulu sınıflarda...

Ve kulağında aynı ses "...imanlı, inançlı, şuurlu evlatlarıdır."

SEN EY MÜCAHİD!..

Din ve iman uğruna canı yandıkça yanan...
Bir damla yaş uğruna kopardığın feveran...
Cehd ü cihad eyledin ey mübarek mücahid!..
Sana kıyan ağlarken sen kabrinde şâdüman!..

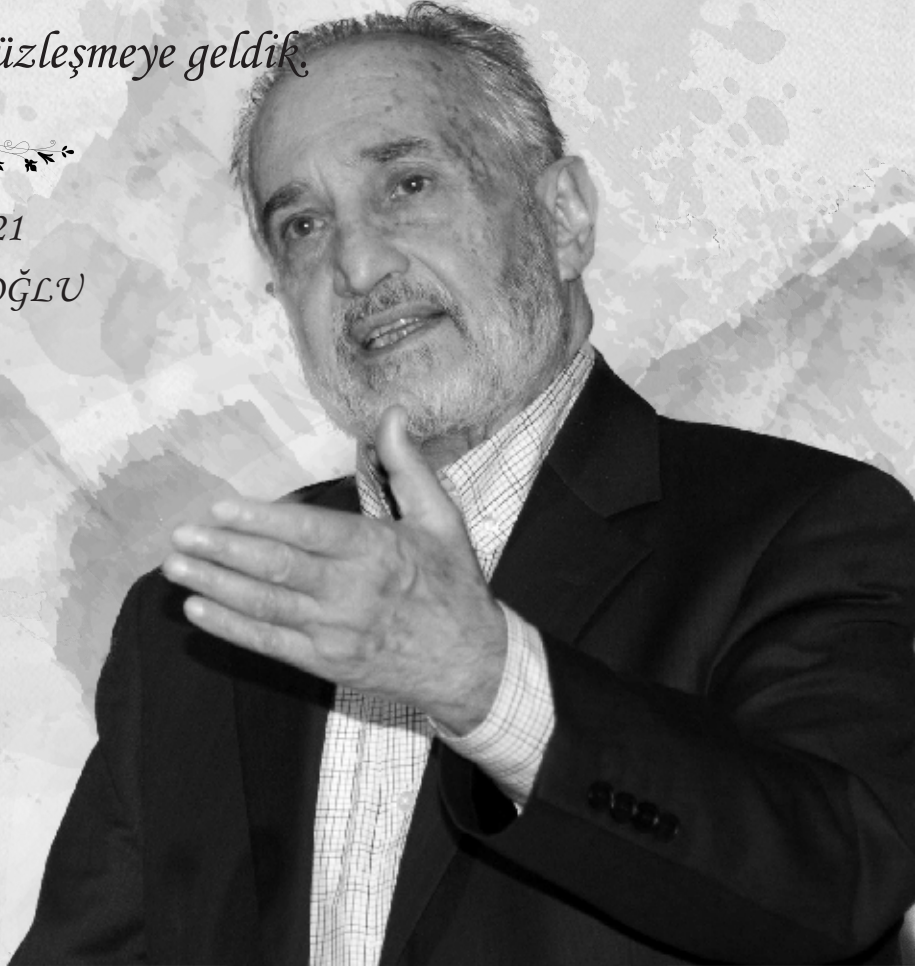
Ruhlarla "elest bezmi"ne sözleşmeye geldik,
Bilmem niye, dünyadaki kör çeşmeye geldik!
Gaflet denizinden geçerek ömrü tükettik,
"Mahşer" denilen yerdeki yüzleşmeye geldik.

6 Ekim 2021

Yasin HATİPOĞLU

Oğuzhan ASILTÜRK

25 Mayıs 1935 - 1 Ekim 2021

TAKLİTÇİ EĞİTİMLE KALİTELİ İNSAN YETİŞMEZ

TÜRKİYE olarak üzerinde oturduğumuz büyük hazinenin kıymetini bilmeyen ve Batı'nın çöplüğünde gelecek arayan insanlar durumundayız. Kendi içimizde kaybettiğimiz güneşi deliler gibi dışta arıyoruz. Bu arayış iki asırdır sürüyor. Bulabildik mi? Taklitçilikle bulmamız mümkün değil. Hedefinin tersi yönünde at koş-turan atlı, yolda ilerledikçe hedefinden daha çok uzaklaşır. Eğitim adına yaptığımız şey bundan başkası değil.

Öğrenim çağındaki gençlere küçük bir yoklama çekin! Eğitimin yerlerde süründüğünü görmekte zorlanmayacaksınız. Öğrenim çağında 25 milyondan fazla gencimiz var. Buna rağmen okumuşlarda "planlama mantığı" gelişmiş değil. Bir alanda binlerce öğrenci yığılması yaşanırkendığ bir alandayetişmiş eleman bulunamadığı görülüyor. Niçin? "Planlama" anlayışımız gelişmediği için!

Bu ülkede ağırlığı olan bir kurum olarak Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) vardı. Kafayı, Batı'yı taklit etmekle bozmuş kafalar, bu çok önemli kurumu kaldırdı. İşler el yordamıyla yapılmca bugünkü manzaralar ortaya çıktı. İsrar, rüşvet, yolsuzluk, torpil, çete, mafya ve troll'ler ile anılan bir ülke hâline geldik. "Mantık" dedik ya! Medreselerimizde "Mantık", eğitimin vazgeçilmez dersi durumunda idi. Çünkü Mantık, doğru düşünme, düşünürken yanılmama ilmidir.

HAZİNEDEN HABERİMİZ YOK

DÜNYAYA ışık tutan ilim adamları ve eğitimciler yetiştirmişiz. Selçuklu atalarımız esnafı "Ahilik" olarak örgütlemiş, kul hakkı konusunda titizlik gösteren nesiller yetiştirmiş. İşe "besmele" ile başlamışlar, "helal lokma" ile beslenmeyi vazgeçilmez olarak görmüşler. İnsanlar birbirini "kardeş" bilmiş, bir-biri için yaşayan insanlar hâline gel-

mişler. Ahi Evran Üniversitesi Öğretim Görevlisi Ömür Toker'e "Ahi kimdir?" sorusu yöneltildiğinde şöyle cevaplamıştı:

"Vicdanını kendi üzerine gözcü koyan kimsedir. Helalinden kazanan, yerine ve yeterince harcayan, ölçü, tartı ehli olan, yararlı şeyler üreten ve yardım edendir. Kalbi Allah'a, kapısı yetmiş iki millete açık olan, mürüvvet ve merhamet üzere olup cömertliği esas alan, ahlakı ana sermaye edinip akıl yolunda yürüyen, ilim isteyen ve ilmi ile amel edip yararlı iş yapmayı elden bırakmayan kişilerdir (Anadolu Gençlik Dergisi, Mayıs 2021, Sh. 36)."

DÜŞMANLARIMIZ İMRENİRDİ

ATALARIMIZIN aldığı insanlık terbiyesi düşmanlarını bile hayran bırakırdı. Daha iki asır öncesine kadar Paris Sorbonne Üniversitesi'nde kürsüye çıkan akademisyenler bile bizim kıyafetlerimizi giymeyi bir övünç vesilesi sayarlardı.

Mehmet Akif, Batılıların, saygın ve disiplinli Osmanlı ordusuna olan hayranlığını şöyle anlatır: “Donanma ilerlerken muzafferan ileri / Üzengi öpmeye hasretti Garb’ın elçileri!”

Fransız Üniversitesi İlimler Tarihi Öğretim Üyesi Prof. Hartmel’in Erbakan Hoca’ya söylediği şu sözler ecdadımızın ilimdeki seviyesini ortaya koymaya yetmektedir: “Dostum! Sizin milletiniz şu sayıların ondalık sistemini, toplamayı, çıkarmayı, çarpmayı ve bölmeyi bize öğretmeseydi Avrupa olarak bugün bizim hâlimiz ne olurdu! Patent hakkı olarak 10 tane Paris’i, 2 tane Londra’yı, 15 tane New York’u vermiş olsaydık yine hakkınızı ödeyemedik(Erbakan, İslâm ve İlim Konferansı, 1969).”

EĞİTİM BİZE GÖRE OLMALI

KAİNATTA uyumsuz bir şey görüyor musunuz? İnsan, hayvan, bitki, gökyüzü...Gagası ile başı uyumsuz bir kuş, kulakları sırtında bir insan var mı? Her şey “uyum” içinde! Eğitimimiz de “milletimiz” ile “uyum”lu olmalı. İnancımız, tarihimiz ve kültürümüz ile...

Yalnız sınav sistemini inceleseniz bile, eğitimimizin insan yapısına uymadığını kolayca anlarsınız! 2 Temmuz 2021 günü Liselere Geçiş Sınavı (LGS) sonuçları açıklandı. Bu sınavda 180.000 öğrencinin 0 (sıfır) puan aldığı görüldü. Peki, bu kadar öğrenci, 4 senelik ortaokul süresince tek cümle olsun, bir şey öğrenmedi, öyle mi?

Hayır! Öğrencilerin suçu yok. Suç, onları bu duruma getiren sistemde! Siz mizacı, yeteneği farklı olan öğrencileri aynı sınıfadoldurdunuz! Onlara “zorunlu” diyerek tek tip eğitim uyguladınız! Onların içinde bir dersi sonuna kadar dikkatle dinleyemeyecek mizaca sahip olanlar da vardı.

Ama siz, “zorunlu eğitim”i uygulamak adına onları senelerce “işkence” ettiniz. Yani, mizacına, yeteneğine uygun olmayan dersleri dinlemek zorunda bıraktınız! Sınav sonuçları uyguladığınız sistemin karşılığı.

“Bir bakıma kendi maarifi, kendisi için insan yetiştirmeyen tek millet hâline geldik.”

MİZACA UYGUN EĞİTİM!

SİZ, LGS Sınavı’nda yalnız o, 0 (sıfır) alan öğrencilere mi “yazık oldu” sanıyorsunuz? Hayır! O öğrencilerle aynı sınıfta okuyanlar da zarar gördü. Nasıl diyeceksiniz? Mizacı ders dinlemeye müsait olmayan öğrenciler, içlerindeki sıkıntı sebebi ile arkadaşlarını rahatsız etti, belki öğretmenine kök söktürdü. Dersin ahengini bozdular. Bu yüzden eğitimin kalitesi yerlerde süründü.

Önce, eğitimi planlayanlar “zorunlu eğitim”i terk etmek zorunda. Öğrenim görmek gönüllülük işidir. Sevmeden yapılan iş kimseye fayda da vermez, zevk de! Öğrenci bilgi öğrenmeyi “istemeli”. Onun için eskiden öğrenciye “talebe” denirdi. “İlim ve öğrenmeyi isteyen” anlamında. İlim isteyen insan “öğrenmeye hazır” demektir. Ona her şeyi öğretebilirsiniz! Çünkü, ilim öğrenmeye ilgisi, merakı var. “Zorla öğreteceğim!” dersiniz, karşınıza bugünkü manzara çıkar.

HAYAT BİR BÜTÜN

HAYATA bir bütün olarak bakmak zorundayız. Binlerce iş kolu var. Allah her iş koluna uygun mizaç ve yetenekte insanlar yaratmış. Bu yaratılışı bozmamalısınız. İnsanların eğitiminde mizaç ve yetenekleri dikkate almak zorundasınız. Herkesi “zorunlu” olarak üniversite mezunu yapmak insanın yapısına aykırı!. Almanya, Japonya gibi gelişmiş ülkelerde bizdeki kadar üniversite yok. Ama var olan üniversitelerin hakkını veriyorlar. Hayatın her alanını kuşatacak şekilde bir eğitim anlayışını benimsemişler.

Yeter artık! Gençlerimizin geleceğini çalmayın! Gencimizi ve insanımızı tüketen bir eğitim sistemimiz var. Sınavlarda yüz binler 0 (sıfır) çekiyor. İnsanın farklı mizaç ve yeteneklerini dikkate alan, insanın yapısına uygun bir eğitim sistemine ihtiyacımız var. Tarihin en şerefli milletinin çocukları, mizaç ve yetenekleri dikkate almayan bir sistemin insafına bırakılmamalı. Millî kimliğimiz korunmalı.

Bu ülkede ilim adamı ve öğretmene de ihtiyaç var, tarım ve inşaat işçisine de! Sağlıkçı ve ekonomiste de ihtiyaç var; sanayi ve çarşı esnafı çırağına da! Dijital teknoloji ve iş insanına da ihtiyaç var; aşçı ve kalorifer yakıcısına da! Ülkenin ihtiyacı olan hiçbir alanı boş bırakamazsınız! Eğitim bu alanları planlayabilmeli.

Bugünkü eğitimin kendimize de faydası yok. Erbakan Hoca seneler önce şöyle demişti. “Bir bakıma kendi maarifi, kendisi için insan yetiştirmeyen tek millet hâline geldik. Öğretimimize kendi tarih hazinelerini kötölemek için yok farz etme, küçük gösterme ve ne olduğunu bilmeme gibi hastalıklar arız olmaya başladı.”

İSLAM'DA ÖZEL MÜLKİYET

Mülkiyet, bir şekilde elde edilen mal veya eşya üzerinde; tek başına tasarruf sahibi olma, söz hakkı elde etme anlamında kullanılır.

Bilindiği üzere sosyalizm bütün varlıkların kamuya ait olduğunu savunur ve özel mülkiyeti hırsızlık olarak nitelendirir. Yani şu araba, at, ev benimdir diyemezsin. Mal (menkul veya gayrimenkul) ihtiyaca göre kullanılır. "Herkes gücü ve yeteneği oranında çalışır, ihtiyacına göre alır." Marxizme göre devletin oluşmasının temel dinamiği bireysel özel mülkiyettir. Özel mülkiyet sınıflar arasındaki derin uçurumlara yol açmış, sınıf ayrıcalıklarına sebep olmuştur. İş bölümü uygulamasının kaynağı da özel mülkiyettir. Bu nedenle bireysel özel mülkiyet yasaklandığı takdirde, sınıfsal ayrıcalıklar da devlet de iş bölümü uygulaması da sona erecektir.

Kapitalizmde ise özel mülkiyet adeta kutsanmıştır. Sosyalizmin aksine kamuya ait mallar ve gayri menkuller dışındaki bütün mal toplumun değil bireyindir, dokunulmazdır ve devlet tarafından korunma altına alınmıştır. Birey kendine ait malı istediği gibi kullanma hakkına sahiptir. İsteddiği kadar biriktirir, istediği kadarını devredebilir, miras yoluyla istediğine bırakabilir. Bireyin özel mülkiyeti üzerinde sınırsız tasarruf hakkı vardır ve bu tasarruftan dolayı kimseye hesap verme sorumluluğu yoktur.

Allah yeryüzündeki varlıkların tamamını insanlar için yaratmıştır. (2/Bakara Suresi, 29) Bununla birlikte mülkiyette sınırlama getirmiştir.

İslam, mülkiyetin ne sosyalizmdeki gibi kamuya ne de kapitalizmdeki gibi bireye ait olduğunu belirtir. İslam'da mülkün sahibi Allah'tır.

"... İşte Rabbiniz Allah budur, mülk O'nundur..." (35/Fatır, 13)

"Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd O'na aittir." (64/Teğabun, 1)

"... İşte bu yaratıcı, Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur." (39/Zümer, 6)

Çünkü kâinatta ne varsa hepsi Allah'a aittir. "Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır." (31/Lokman, 26), Ayrıca 3/Alî İmran 109, 129; 4/Nisa 131, 132, 170; 10/Yunus 55; 24/Nur 64; 53/Necm 32 ayetlerine de bakılabilir.

"Elinizde nimet olarak ne varsa Allah'tandır." (16/Nahl, 53), O yeryüzünü insanlara boyun eğdirmiştir (67/Mülk, 15) ve mülkü dilediğine verir. (2/Bakara, 247)

"De ki: 'Ey mülkün sahibi olan Allah'ım. Sen mülkü dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye hakkıyla gücü yetersin.'" (3/Alî İmran, 26)

Çünkü Allah, insanların yaratılma sebebi olarak kulunu imtihan etmektedir. "And olsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, mallardan, canlardan, ürünlerden eksiltmekle sınayacağız. Sabredenlere müjdele." (2/Bakara, 155)

Andolsun ki mallarınız ve canlarınız konusunda denemeden geçirilirsiniz..." (3/Alî İmran, 186)

Bu deneme hem mülk kendisine verilen hem de yoksul kesim içindir. Çünkü Allah Azze ve Celle kullarına verdiği malın paylaşılmasını emreder. "... (O mü'minler) kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler." (2/Bakara, 3), "(Mallarınızı) Allah yolunda harcayın. Kendi kendinizi tehlikeye atmayın..." (2/Bakara 195)

Yukarıdaki ayetlere benzer onlarca ayetten çıkarılan sonuç şudur: Yerde ve gökte canlı cansız ne varsa hepsinin yaratıcısı, sahibi ve hükmedicisi Allah'tır. Ancak Allah imtihan olması açısından sahibi olduğu malı kullarına vermektedir. Bu mal verme kişinin emeğinin veya ticari girişiminin bir karşılığı da olabilir; birilerinin bağışı, hibesi, hediyesi şeklinde de olabilir, miras yoluyla da olabilir. Allah dilerse bütün bunları vesile yaparak kuluna mal, mülk verebilir. Yeri gelir tüm emeklerine ve ticaretine rağmen insanın eline bir şey geçmeyebilir veya geçse de bir gasp ya da hile yoluyla mal, mülk, para elinden alınabilir. Allah meşru yollarla kulunun mal mülk sahibi olmasını emreder. Meşru yollarla para veya mal sahibi yaptığı kullarına bunlar üzerinde sınırlı bir tasarrufta bulunma yetkisi vermiştir.

**"Allah'a ve Resulüne inanın, sizi üzerinde tasarrufuna vekil kıldığı şeylerden Allah yolunda harcayın."
(57/Hadid, 7)**

"Allah'a ve Resulüne inanın, sizi üzerinde tasarrufuna vekil kıldığı şeylerden Allah yolunda harcayın." (57/Hadid, 7) Yani adeta Allah, "Sahip olduğunuz her şey bana aittir ama ben bunları sizin emrinize verdim, artık belli bir zamana kadar size aittir. Yiyecek için, kullanın ancak dile-

diğim zaman herhangi bir vesileyle (tabi afet, iflas, gasp, kaybetme vb.) alırım. Bunları benim size emrettiğim şekilde kullanın, size verdiğim rızıklar içerisinde başka kullarımın hakkı da var, onların hakkını da kamunun hakkını da verin. Sizi mal, mülk konusunda böyle deniyorum." der. Kısaca Allah, mülkün kendisine ait olduğunu ama insana sınırlı bir mülkiyet hakkı verdiğini belirtir.

İslam, ekonomik kurallar çerçevesinde kapitalizmde olduğu gibi kişinin malını, parasını sınırsız bir şekilde kullanmasına izin vermez. Örneğin malın değeri artsın diye stoklarda bekletip piyasaya sürmeme veya malın bir kısmını çürütme, telef etme izni vermez; bunları yasaklar. Ayeti kerimelerde "Medyen'e de Şuayb'ı gönderdik. Onlara şöyle dedi: 'Ey kavmim! Ölçüyü adaletle tam yapın, insanların mallarının değerini düşürmeyin (...) Eğer mü'minseniz Allah'ın bıraktığı (meşru) kazanç sizin için daha hayırlıdır.

Ben sizin üzerinize bekçi değilim. (...) Kavmi ise 'Ey Şuayb! Atalarımızın taptığı putlardan yahut mallarımız hususunda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana ibadetin mi emrediyor...' dediler. (11/Hud, 84-87)

Burada iki önemli çıkarım söz konusu; biri İslam ekonomisinde insanların kendilerine Allah tarafından verdiği malları diledikleri gibi sorumsuzca kullanamayacakları, bir diğeri de fiyatların yükseltilmesi için ticari mallarının değerini düşürecek arz-talep oyunlarına girecek enflasyon-devalüasyona sebep olunmaması...

İslam'a göre mallar da insanların canları ve namusları gibi kutsaldır, dokunulmazdır. (Müslüm İmaret, TirmiziCihad, Ebu Davud Menasik bahsi)

1'DEN BAŞLAMAK

Gündemdeki konuların “aşırı değerlendirmeler”le tartışılması, “toplumsal zihni” esir almaktadır. Bu noktada özgün insanların, bu esareti oluşturan yönetim mantığını sorgulayacak bir literatür üretmesi gerekiyor. Hem bu esareten çıkış hem de literatür üretme adına herkesin uzman olduğu alanda bir “lügat” çalışması başlatması önemlidir. Çünkü sorgulamayı yapacak bir zihin için, önce konuşmanın değişmesi gerekmektedir. Zamanın iplerini elimizden kaçırmadan, yeni gündemlere sahip olmak adına kurulacak her kelime ve kavram, metotlu ve sistemli bir düşünenin de altyapısını oluşturacaktır.

İnsan, konuştuğundan fazlasını bilir. Bu açmaz yüzünden “dil” sürekli gelişmek zorundadır. Dil geliştikçe zihni modelleri yeniden sorgular. Bu sorgulama yönetim mantığının tartışılmasını tetikler.

Böylece her dönemin “literatür”ünü belirginleştirecek trendler araştırılır. Eğer trende yön veren bir literatür geliştirilirse, insanlar “kendini yeniden üretmesini bilen” bireylere dönüşür. Böylelikle dönüşümü gerçekleştirecek “yetkinlikler” öne çıkar. Etki üreten bu yetkinlikler sayesinde hayatı yönlendirmek ve farkındalığı artırmak kolaylaşır.

Bu açıdan herkes, sorumlu olduğu alanla ilgili tematik çalışmaları tarayarak lügat altyapısına destek olmalı; belirlediği alandaki eğilim, fırsat ve tehlike analizlerini yapmalıdır. Eğilimlerin ne gibi “fırsat” ve “tehlikeler” oluşturabileceği masaya yatırılarak alternatifler ve öngörüler geliştirilmelidir. Oluşacak alternatiflerin imkân ve kısıtlarını belirleyerek iş birliği yapılacak kurumlarla eşleştirme gerçekleştirilmelidir. Böylece hem dünün plansızlığı hem de yarının belirsizliği aşılabılır.

İslam siyaset düşüncesinde ortaya konulan özgün içerik ve tarihi tecrübe, modernizmin din ve siyaset ilişkisine dair kendi tecrübesi üzerinden inşa ettiği kavram ve yaklaşımlarla sıfırlanmaktadır. Özellikle karar alma süreçlerinden uzak tutulan bu “özgün içerik” dünyada yaşanmakta olan krizleri de derinleştirmektedir. Farklı ilim havzalarında ortaya koyduğu modellerle zengin açılımlar sunan tarihi özgünlüğü ve zenginliğimizi 1 kabul edip “bir”den başlamak zorundayız.

Milli Görüş Müktesebatı, son 50 yılda bu 1'e dikkat çekmiş, birliğe yönelik terminolojiyi yeniden oluşturmuş ve bunu “milletin görüşü” olarak benimsetmiştir. Şimdi bu başarıyı gelecek döneme taşıyacak literatür zenginliğine odaklanmalıyız. Çünkü bundan sonra oluşacak değer, beklenti ve davranışların zenginliği de bu müktesebata bağlı olacaktır.

KADIOĞLU BİLGİSAYAR

Teknoloji
Tedarikçiniz

Onlarca Marka
Binlerce Çeşit

BİLGİSAYAR

SARF MALZEMELER

NETWORK BİLEŞENLERİ

GÜVENLİK ÜRÜNLERİ

YAPI MARKET

ELEKTRONİK

AKSESUAR

TÜM OFİS ÜRÜNLERİ

OYUN HOBİ

EV ÜRÜNLERİ

KAĞIT ÜRÜNLERİ

OFİS TÜKETİM

Macun Mah.198.Cad.No:27/1 Yenimahalle / ANKARA

Tel : 0312 583 00 00 & Fax :0312 583 00 28

www.kadioglu.gen.tr www.kadioglukirtasiye.com.tr

ZİHİNSEL ENGELLİ GENÇLERİN ÖZEL CİNSEL EĞİTİMİ MİLLÎ KÜLTÜRÜMÜZE GÖRE NASIL OLMALIDIR?

Cinsel ihtiyaç, tutum ve davranışların kaynağı ve ortaya çıkışı, hayatın tabii akışının bir parçası ve bunun yanında sosyokültürel yapının, yani öğrenme-eğitim sürecinin bir sonucudur. Nefsani tatmin ve(ya) neslin devamını sağlamak maksadıyla erkek ve kadınlar arasında meydana gelen hissî, sosyal, fitri, şehvi (cinsel) ve(ya) bedensel faaliyetlerin tümü olarak tanımlanan cinsellik, kapsam olarak insani yaşama biçiminin bütün unsurlarını içermektedir. Cinsellikte erkek ve kadının sosyal rolleri gereği takındıkları tavırlar yani bu iki cins arasında meydana gelen sevgi, aşk, saygı, hissî bağlar, muhabbet, sohbet, erotik ve cinsel ilişkiler gibi birlikte yaşananların bütünü sağlıklı ve mutlu yaşamının temel unsurlarındandır.

Cinselliği, biyolojik olarak sadece neslin devamı olarak algılayanlar, hakikatte cinsel hayatın bir parçası olan gayri bedenî unsurların ve yansımaların kişilerin sosyal hayatlarına ve manevi gelişmelerine sağladığı olumlu katkıları görmezlikten gelmektedir. Bundan dolayı, cinsel hayatın ve üremenin tıbbi, biyolojik, sosyal, psikolojik ve ahlaki yönlerini ve tehlikelerini anlatan cinsel eğitim, özellikle zihinsel engellilerin genel sağlığı için son derece önemlidir.

Zihinsel Engelli Çocuk ve Gençler Neden Cinsel Eğitime İhtiyaç Duyar?

Zihinsel engelli çocukların biyolojik anlamda cinsel gelişimi, istisnalar hariç, diğer çocuklardan farksız ve zekâ seviyelerinden bağımsız olarak gerçekleşmektedir.

Zihinsel engellileri bedenî rahatsızlığı olanlardan ayıran en önemli unsur, kişinin bütün aklî imgelerinin oluşturduğu zihnî varlığının (şuur, mantık, idrak, tefekkür vb.) az gelişmiş olmasıdır. Değişik sebeplerden dolayı zekâ gelişiminde meydana gelen yavaşlama, duraklama ve gerileme sonucu kişinin tutum ve davranışlarının yanında sosyal uyumunda ve bu çerçevede psikososyal ve cinsel hayatında da bazı sorunlar çıkabilmektedir.

Cinsel sorunlar, kişinin zekâ düzeyine ve dolayısıyla eğitilebilir ve öğretilebilir durumuna göre değişik boyutlara ulaşmaktadır. Cinsel sorunların en yoğun olarak yaşandığı dönem, cinsel kimliğin elde edildiği gençlik dönemidir. Bu durum, zihinsel engelli olsun veya olmasın, bütün çocuklar için geçerlidir. Çocukluktan gençliğe dönüşüm sürecinde ahenk içinde olan çocuğun beden yapısı, hızlı bir şekilde değişmektedir. Ancak, tam bu dönemde zihnî ve hissî değişim, çoğu kez aynı hız ile gelişmemektedir. Zihnî ve hissî değişimin hızı, bedenî değişiminkine yaklaşmadığı içindir ki bu dönemde buluş ile ilgili psikososyal sorunlar yaşanmaktadır.

Bazı aileler, cinsel gelişim döneminde yaşanan bu davranışsal değişim karşısında hem çaresiz kalmakta, hem de bu durumu kabullenememektedir. Bedenen güçlü olması hasebiyle müdahale ve etkileme biçimleri de bu dönemde zorlaşmaktadır. Bu dönemde artık çocukluk döneminin kapandığını ve gençlik

çağının başladığını kabul etmenin ötesinde başka bir çıkar yol yoktur. Ebeveynlere ve eğitimcilere bu dönemde düşen görev, zihinsel engelli gencin hem genel sosyal ahlâk anlayışının dışına çıkmamasını sağlamak, hem de bağımsızlığını ve mahremiyetini korumak olacaktır. Bu dengenin kurulmasına yönelik sarf edilen çabanın karşısında elbette birçok zorluk ortaya çıkacaktır, ancak sabır ve hoşgörü çerçevesinde zihinsel engelli gence dostane ve samimi bir yaklaşım tarzı sergilemekle bu dengenin zamanla oturması sağlanabilmektedir.

Özel Cinsel Eğitimin Özellikleri ve Hedefleri Nelerdir?

Diğer insanî ihtiyaçlarda olduğu gibi cinsellik alanında da kişilerin eğitim görmesi ve sosyokültürel ortama ve dine uygun olarak cinsel ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri, kişilerin psikososyal gelişimini sağlayan önemli unsurlardandır.

Cinsellik konusu, eğitim açısından sadece cinsel teknik, ilişki ve üreme ile ilgili olmadığı gibi, şehvani arzuların kontrol altına alınmasına yönelik öğretiden de ibaret değildir. Cinsel eğitim, çocuk ve gençlerin fiziki, hissi ve cinsel gelişimlerini anlamalarını, cinsel kimliklerini benimsemelerini ve cinsiyetlerine uygun bir davranış sergilemelerini amaçlamaktadır. Ayrıca, cinsel eğitim yoluyla cinsel anormalliklerin ve sapmaların da önüne geçilmek istenmektedir.

Sosyal pedagoji alanına giren cinsel eğitim, özellikle buluş çağına gelmiş zihinsel engelli çocuklar için ayrı bir önem taşımaktadır. Bu hususta birçok sorunla karşılaşan ve bazen de çaresiz kalan ebeveynlerin desteklenmesi kaçınılmazdır. Ancak, çoğu kez bu alanda tecrübeli sosyal eğitimciler bulunmadığından dolayı zihinsel engelli çocuk ve gençlerin cinsel sorunlarının çözümüne yönelik ciddi katkılar sağlanamamaktadır. Önemli olduğu kadar hassas ve suiistimale açık bir mesele olmasından dolayı da sorun, çoğu kez ya hiç gündeme gelmemekte (getirilmemekte), ya görmezlikten gelinmekte ya da çözüme kavuşturulması bakımından zamana bırakılmaktadır.

Zihinsel engelli çocukların ruhsal yönden sağlıklı yetişebilmeleri için, çocukların cinsel yönden fitratlarına uygun olarak eğitilmeleri ve terbiye edilmeleri ne kadar önemli ise, ebeveynin de bunları bilmesi ve benimseyerek bunları tatbik etmesi de bir o kadar önemlidir.

Diğer pedagojik tedbirler de olduğu gibi, cinsel eğitim konularında da inter-disipliner bir yaklaşımın sergilenmesinde fayda vardır. Dolayısıyla bu alanda ebeveynlerle sıkı diyalog içinde bulunmak gerekmektedir. Cinsel eğitimde yer alan kişiler arasında şeffaflık içinde karşılıklı fikir alış verişin yanında dayanışma elzemdir. Cinsel meseleler dile getirilirken aile fertlerinin sosyokültürel ve dinî hassasiyetleri dikkate alınmalıdır. Ancak, zihinsel engelli çocuğun psikososyal gelişiminin sağlanması hedefinden taviz verilmemelidir.

Ebeveynlerin zihinsel engelli çocuklarının cinsel ihtiyaçlarına cevap bulmakta zorlanmaları, Türk toplumunun mahremiyet ve aile çocuk ilişkileri ile ilgili konularda takındıkları geleneksel görüş ve tavırların ötesinde bizzat özel eğitimin zorluğunda yatmaktadır. Özellikle cinsel eğitim alanında bilinen ve her zaman geçerli olduğu düşünülen pedagojik yöntemlerin zihinsel engelliler üzerinde pek de etkili olmadığını söylemek mümkündür. Dolayısıyla özel cinsel eğitime dönük farklı ve/fakat işlevsel olan yeni pedagojik yöntemlerin geliştirilmesi gerekmektedir.

Daha somut bir ifadeyle özel cinsel eğitimde pedagoji ve metot yöntemi olarak “Bunu çocuğuma nasıl söyleyebilirim veya anlatabilirim ?”den ziyade “Bunu çocuğuma nasıl gösterebilirim?” sorusu önem arz etmektedir. Eğitilebilir seviyede olan zihinsel engellilere cinsel eğitim verilirken yanlış anlaşılmalara ve yorumlamalara sebebiyet vermeyecek bir şekilde ifadelerin somut ve açık olması gerekmektedir. Soyut, üstü kapalı veya imalı sözlerin etkinliği burada pek geçerli olmadığını düşünmeliyiz.

Özel Cinsel Eğitimde Nelere Dikkat Edilmelidir?

Zihinsel engelli çocuk ve gençlerin cinsel yönden uyumsuz hâle gelmemeleri, istismara ve karmaşık cinsel saplantılara uğramamaları için veliler ve eğitimciler şunlara dikkat etmelidir:

- Çocuk ve gençler arası zararlı cinsel yakınlaşmaları önlemek için, zihinsel özürülü gençlerin, kendilerine ait özel ve müstakil bir yatak odasına sahip olmalıdırlar.
- Anne ve baba arasındaki cinsel ilişkiler, zihinsel engelli çocukların göremeyeceği ayrı bir mekânda olmalıdır. Çocuklar, anne ve babalarını, anadan doğma çıplak olarak görmemelidir.
- Çocuklara, kendi cinsiyetlerine uygun düşmeyen kılık kıyafetler giydirilmemelidir. Ayrıca, cinslerine ve fitratlarına uygun düşmeyen davranış biçimleri de öğretilmemelidir.
- Erginlik (buluş) çağına görülen değişiklikler, açık, doğru ve onların anlayacağı lisan ve seviyede önceden anlatılmalı ve yeni dönemlerine hazırlıklı olabilmeleri için, kendilerine yardımcı olunmalıdır.
- Evde cinselliği tahrik eden pornografik içerikli neşriyatın bulundurulmamasına dikkat edilmelidir. Ailece, yani çocuklarla beraber televizyon seyredilirken, şiddet ve seks ihtiva eden programlardan kaçınılmalıdır.
- Evlilik çağına gelmiş engellilerin evlendirilmeleri henüz gerçekleşmemiş ise, cinsel enerjileri kültürel ve sportif faaliyetlere yönlendirilmelidir.
- Zihinsel engelli gençlere, sosyal münasebetlerini ancak güvenilebilir kişi ve ortamlarda geliştirmelerine yardımcı olunmalıdır.

Millî Kültürümüze Uygun Özel Cinsel Eğitim Nasıl Olmalıdır?

Zihinsel engellilerin en özel ve mahrem görünen durumlarıyla ilgilenilmesi, hayatın kuşatıcılığının bir gereği olarak bazen kaçınılmazdır. Bu durum özellikle cünüplük için söz konusudur. Uyku hâlinde (ihtilam) veya uyanıkken iradi olarak cinsî zevk vererek veya alarak şehvetle meninin gelmesi durumunda zihinsel engellinin cünüp duruma düştüğünü bilmesinde fayda vardır. Bu durumda kişinin, dinin bir gereği olarak bir an önce cünüplükten kurtulması yani gusletmesi (boy abdesti alması) gerekmektedir. Zihinsel engelliler, cünüplüğün kişiye bazı sorumluluklar yüklediğini öğrenmeli ve maddi-manevi temizliğinin önemini bu şekilde öğrenmelidirler.

Sevgi, şefkat ve bununla birlikte cinsellik, her insan için aynı derecede önemli bir ihtiyaç olduğu hâlde, zihinsel engellilerin cinselliği ve evliliği konusunda sosyal çevre, her nedense gerektiği kadar anlayış göstermemektedir. Zihinsel engellilerin cinsel talepleri veya davranış biçimleri karşısında sosyal çevre sadece duyarsız kalmamakta, aynı zamanda zihinsel engellilerin evlenme taleplerini de görmezlikten gelmektedir. Bilgisizlikten veya beslenen korkudan dolayı bazen önyargılar hâkimdir, konu tedirginliğe yol açtığı gibi bazen de zihinsel engellilerin cinsel haklarını yok sayan yasakçı bir anlayış sergilenmektedir. Toplumun, velilerin ve hatta eğitimcilerin bu konuya karşı takındıkları genelde olumsuz tavır, sorunun önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Onun için kadın veya erkek olarak karşı cinslerle meşru bir zeminde cinselliklerini yaşayabilmeleri için, zihinsel engellilerin desteklenmesi gerekmektedir.

Cinsel ihtiyaçların karşılanması yöntemleri arasında başvurulacak en ideal yol şüphesiz evliliğdir. Her ne kadar sosyal çevrenin bazı kesimleri zihinsel engellilerin evlenmelerine kuşku ile bakıyorsa da cinsel sağlık ve mutluluk açısından evliliğin bir alternatifi bulunmamaktadır. Nitekim evlenme imkânı bulan zihinsel engellilerin evlilikleri hakkında verdikleri bilgiler ve yaşadıkları tecrübeler, bunun en doğru yol olduğu görülmektedir.

Millî Kültürümüze Uygun Özel Cinsel Eğitim Sistemine Yönelik Bazı Öneriler

Zihinsel engellilere dönük aile odaklı cinsel eğitim ve politikaların belirlenebilmesi için, bir bilgi bankası oluşturulmalıdır. Bu bilgi bankası kapsamında sadece zihinsel engellilerin değil diğer engelli grupların demografik özelliklerine, bibliyografalarına ve sayısal verilerin analizine de yer verilmelidir.

Cinsellik olgusunu ortaya koyan ve bu alanda gerçekçi bir veri tabanı oluşturan saha araştırmaları yapılmalıdır.

Engellilerin evlilik yoluyla cinsel ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri için, evlenmeye aday olanların birbirleriyle tanışabilmelerini kolaylaştıran imkânlar sağlanmalı ve bununla ilgili olarak kurumsal yapılanmalara gidilmelidir.

Zihinsel engelli çocuk ve genç yetiştiren ailelere psikososyal yardımın yanında cinsel anlamda pedagojik destek sağlanmalıdır. Engelli ailelere, cinsel konuları da içeren profesyonel danışmanlık hizmetleri götürebilecek sosyal hizmet uzmanları yetiştirilmelidir.

Zihinsel engelli gençleri, evliliğe ve aile hayatına hazırlayacak eğitim programları geliştirilmelidir. Ayrıca, yapılan evliliklerin uyumlu bir şekilde devam edebilmesi için aileler psikososyal boyutuyla sürekli olarak desteklenmelidir.

Özel cinsel eğitim programları, örgün ve yaygın kurumların yanında sivil toplum kuruluşları tarafından da yürütülebilmektedir. Bu bağlamda engelli çocuk ve gençlerin cinsel istismarı konusunda aile fertleri, koruyucu-önleyici eğitim programları kapsamında aydınlatılmalıdır.

Hangi sosyal gruba yönelik olursa olsun cinsel ihtiyaçların giderilmesine yönelik yöntemlerden sadece dinimize, millî kültürümüze ve medeniyetimize uygun olanlar tavsiye edilmelidir. Dolayısıyla manevi değerlerimizin de öngördüğü aile modelinin bugünün imkânları ve ihtiyaçları ile uyumlu örneğini oluşturmaya ve geliştir-

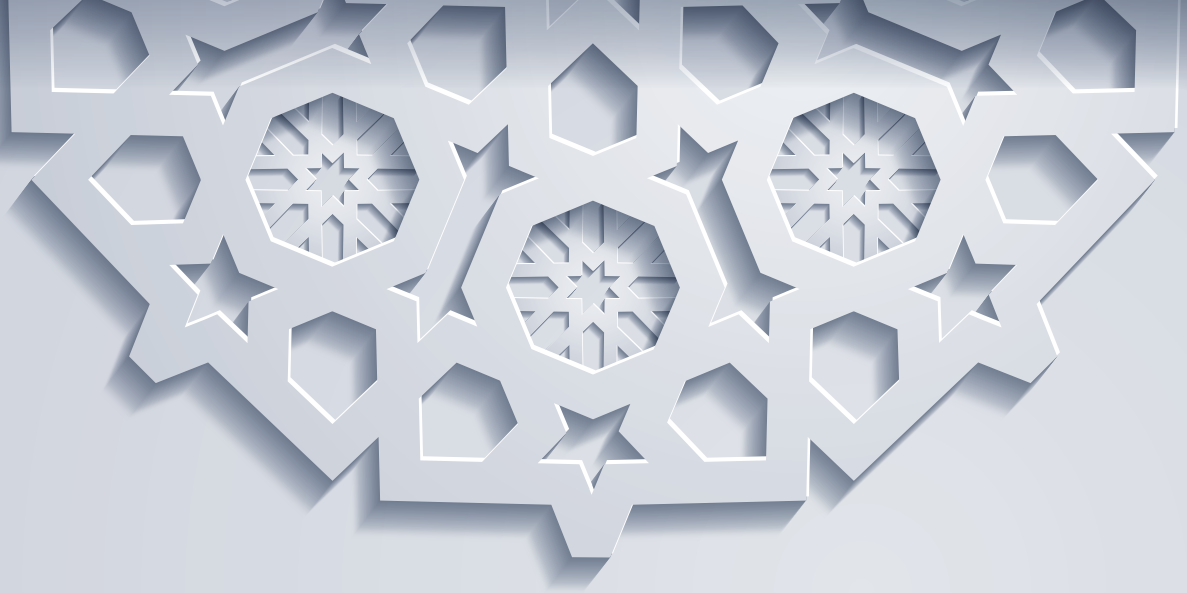
meye yönelik millî eğitim ve sosyal politikalara ağırlık verilmelidir.

Evlenmeye aday zihinsel engelliler, kuracakları yuvada başarılı olabilmeleri için, mümkün mertebe (zihinsel) engelli olmayan kişilerle veya bedensel engellilerle evlendirilmelidir.

Mesleki eğitim alamamış evli zihinsel engellilere veya eşlerine istihdama uygun meslekî beceri kursları sunulmalıdır. Çalışmak isteyen evli zihinsel engelliler veya eşleri pozitif ayrımcılık ilkesine uygun olarak ya emek piyasasında engelli kota sistemi kapsamında istihdam edilmeli, ya da korumalı işyerlerinde çalıştırılmalıdır.

Evli zihinsel engellilerin çocuklarına yönelik eğitim-öğrenme, araç gereç ve materyalleri ücretsiz dağıtılmalıdır. Bu ailelerin çocuklarının ücretsiz anaokullarına kayıtları yapılmalı ve okul çağında ev ödevlerinin ifası gibi alanlarda eğitim desteği sağlanmalıdır.

"Manevi değerlerimizin de öngördüğü aile modelinin bugünün imkânları ve ihtiyaçları ile uyumlu örneğini oluşturmaya ve geliştirmeye yönelik millî eğitim ve sosyal politikalara ağırlık verilmelidir."

Kur'an'dan

BESMELE

Bir Müslümanın en önemli eylemlerinden birisi de, helal ve meşru her işine başlarken Allah'ın adını anması, yani besmele ile başlamasıdır. Besmele; berekettir, huzurdur ve saadettir. Allah Teâlâ insanın halikıdır, sahibidir, rızkını verendir, hidayet yollarını gösterendir, hayatımızı emir ve yasakları ile düzene koyandır. İnsan, Allah ile arasındaki rabıtaı besmele ile kurar. Bu konudaki Kur'an ayetlerini okuyalım ve hayatımıza ikame edelim.

Hud Suresi Ayet 41: “Nuh dedi ki; bismillah, diyerek gemilere binin. Gemilerin seyretmesi de, iskeleye yanaşıp, demir atması da Allah'ın izni, yardımı ve adıyla gerçekleşir. Benim Rabbim gerçekten kullarını koruma kalkanına alır, çok bağışlayıcı ve engin merhamet sahibidir.”

Enam Suresi Ayet 118-119: “Eğer Allah'ın ayetlerine, ayetlerdeki hükümlere iman ediyorsanız, Allah'ın adı anılarak kesilen hayvanların etinden yiyeceksiniz. Bildiğiniz bir şey mi var ki Allah'ın emrinden uzak duruyor, Allah'ın adı anılarak kesilen hayvanların etinden yemiyorsunuz? Oysa Allah, mecburiyet altında yemek durumunda kaldıklarınızın dışındaki haram olan şeyleri size ayrıntılı olarak açıklamıştır. Birçokları, bilgisizce, şahsi arzu ve ihtiraslarına uyarak hak yoldan ayrılıyorlar, insanları doğru yoldan uzaklaştırıyorlar, dalâlete, bozuk düzene, yönlendiriyorlar. Rabbin haddi aşanları, Allah'ın emirlerini çiğneyenleri iyi bilir.”

SELÂM SANA EY NAMAZ

Selam sana ey namaz. Allah Teala senin için : “Şüphesiz namaz her türlü aşırılıktan ve kötülüklerden alıkoyar.” buyurmuş (Ankebut, 45). Peygamberimiz (sav) de seni “dinin direği”, “gözümün nuru” diye bize tavsiye etmiş.

Sen ne kadar kıymetlisin, ne kadar önemlisin. “İyi insan”, “iyi Müslüman” olabilmek için sen tam bir iksirsin. Gönüllere dokunan öğretmen, sultanlar yetiştiren mürebbisin. Kim sana yakın olursa Allah’a ve Allah’ın sevdiklerine yakın olur. Kimin de seninle problemi varsa senden uzaksa ateşe yakın olur.

Seninle arkadaşlıkları kavi olanların çevresiyle de uyumları güzel oluyor. Günlük zaman planımızı seninle, sana göre yapıyoruz. Seninle hayat programı yapıyoruz, seninle yaşamımızı disipline ediyoruz. Çoğu başarılı insanın arkasında sen varsın.

Hem dünyalıksın hem ahiretliksin. Kötü alışkanlıklara, tembelliğe, miskinliğe çaresin. Kim seninle samimi olursa modern zamanların her türlü muzır çeldiricilerine karşı uyanık olur, güçlü olur.

Ey başımızın tacı namaz, sana söz olsun diye “Nasılsın, iyi misin?” diye sormayacağım, sen iyi olmayacaksın da kim iyi olacak! Rabbimiz kullarıyla buluşmak ve sohbet etmek için seni vesile yapmış, ne mutlu sana. Allah çok sevdiği kullarına namazı çokça eda etmeyi nasip ediyor malum. Seninle olmak sevilmenin alameti değil de nedir? Ne mutlu sevilen olanlara...

Peygamber efendimiz Aleyhisselâm, bir şeye seviniyor namaz kılıyor, bir şeye üzüyor namaz kılıyor. Güneş tutuluyor namaz, ay tutuluyor namaz, sabah namaz, işrâk namaz, kuşluk namaz, mescide girince namaz, abdest alınca namaz, öğleye namaz, ikindiye namaz, akşam namaz, yatsı namaz, yatarken namaz, gece namaz, istihare yap namaz, bir hacet iste namaz, ölünce yine namaz...

Bir farkla ki bu sefer namazımızı başkaları kılıyor. Hülasa sensiz olmuyor ey namaz.

Kabe’ye indirilen nurdan her Müslüman, nasibini senin aracılığıyla alır, seninle yüzünü güzelleştirir, zamanı seninle programlar, cennete azığını seninle hazırlar. Ateşe kalkan, mahşer gününe şahitsin, şefaataçsın, cennete biletsin.

Dünyanın lüzumsuz gailelerinden sıyrılmak için, ruha teneffüs ettirmek ve huzur seyahatleri için herkes sana koşuyor. Rabbimiz Teala Hazretleri ile sohbet etmek isteyenlere de randevuyu sen veriyorsun.

Strese, depresyona ilaçsın, yedi yirmi dört açıksın, kapın hiç kapanmaz, hiç tatile çıkmazsın, hiç hayır dediğini, şimdi olmaz dediğini hiç ama hiç duymadım. Sen hakiki bir arkadaş, gerçek bir dostsun. Kırılmazsın, gücenmezsin, afra-tafra yapmazsın.

Ey sevgili namaz, tüm kapıların kapandığı zamanlarda bile evliyaya da açık-sın, eşkiyaya da. Herkese verecek bir şeyin var, cömertsin vesselam.

Gözlerimizin aydınlığıy namaz, kullu-ğun zirvesi olan kıyam sendedir. "Allahu Ekber" derken elimin tersiyle Rabbimle arama girmesi muhtemel tüm sahte tanrıları arkama atıyorum. Vasitasız Rabbime yol oluyorsun. Ellerimi bağla-yıp huzurda olmak huzur veriyor. Allah ile konuşmanın adı sende 'kıraat' olmuş, sonsuz tazimin adı 'rükû' ve 'secde'.

Ku'an'sız namaz olmuyor, Kur'an-ı Hakim'i benimle birlikte misafir etmen bana verdiğin değer bir neticesi olsa gerek. Kur'an'la birlikte namaza misafir olmak ne büyük bahtiyarlık.

Hiç kimsenin önünde eğilmeyen, bükülmeyen belim seninle Rabbimin huzurunda bükülüyor, büküldükçe hazzı ve huzuru artıyor. Secdede iken sema kapıları açılıyor, git gidebildiğin kadar, secde miraç kapısı...

"Namaz müminin miracıdır" buyuruyor Efendimiz(sav). Miraç, büyük miraç yal-nız Peygamberimize nasip olmuş ama küçük miraç herkes için. Uzaya gön-derilen astronatlar bile aylarca eği-tim alıyor, pat diye uzaya gidemiyor-lar. Fezanın arşına çıkılan miraç için kim bilir ne hazırlıklar ne gayretler, ne şevkler söz konusu edilmeli. Eee tabii bir de tecrübeli yol erinden güzel bir tarif, ne derler: "Şam'da kayısı"...

Allah ile selâmlaşma şekli olan tahiyyatı En Sevgili'nin miracından aldık. Miraç hediyeleri içinde tahiyyat sayılmaz. Aslında onu da ekle-meliyiz evet. Tahiyyat öğretilmeseydi bize, Rabbimizle nasıl selâmlaşacak-tık. Sonra Salli ve barik dualarıyla her namazda Hz. İbrahim ve âline, Hz.

Muhammed Mustafa Efendimiz ve âline ve ashabına Rabbimizin emr-i fermanı-nın gereği olarak salatu selam ediyoruz.

Allah çok sevdiği kuluna çok namaz kılmayı nasip ettiği gibi çok dua etmeyi, çok zikir yapmayı, Kur'an'ı çok okumayı da nasip ediyor. Tüm duaların cem'i sende. Bizatihi zikir sensin. Zikir-i Sultani sensin. Tilaveti Kuran olmazsa kıraat yerine gelmiyor, namaz olmuyor.

Seninle tüm buluşmalarımıza ve görüş-melerimize Kiramen Katibin melekleri de katılıyor ve görüşmemizi zapturapt altına alıyor. Namazı onlara selam ver-mededen bitirmek olmaz. Tabii bunların dışında müşahid/seyyar meleklerin sayısını bilmem mümkün değil.

Şayet namazı cemaatle kılırsam müşa-hit meleklerin sayısı artıyor. Mescid-i Aksa'da, Mescid-i Nebi'de, Mescid-i Haram'da kılınan namazlarda ise şahit melekler izdiham oluşturuyor. Namaz ehlini miraca uğurlama töreni yapıyor-lar belli ki.

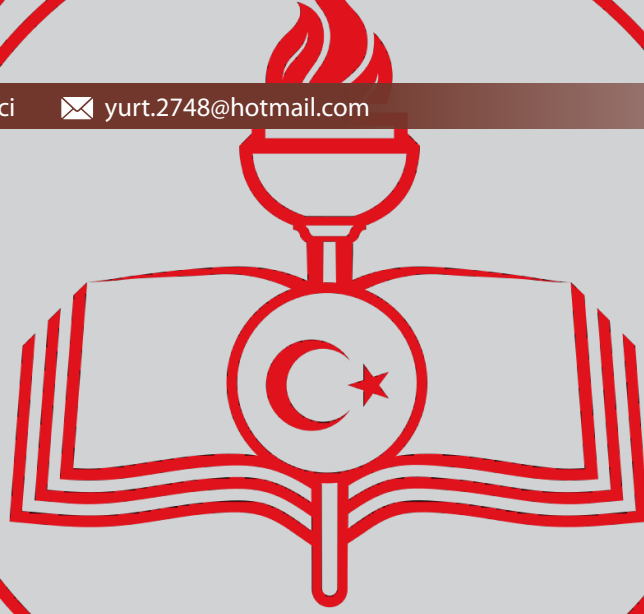
Sanki namaz hep ahiret işi gibi geli-yor; bilakis dünya işlerinin planını da seninle yapmak oldukça güzel ey namaz... Bilumum sınavlara hazır-lananlar sabah namazının bereketli saatinden istifade ediyor, zaman ve verimli çalışma programlarının köşe taşınsın sen.

Duamız odur ki tanıyıp bilenlerin dost-luğu pekişsin, henüz nasipdâr olama-mış olanların da bir an önce kapılarını çalasın, evlerine, odalarına, gönülle-rine misafir olasın.

Seni çok seven, seninle samimiyeti artırmak isteyen, kaimûn (kıyam eden-ler), rakiûn (rükû edenler) ve saci-dûn (secde edenler) zümresine dâhil olmak isteyen bir günahkâr.

"Ve's selâmu ala musallîn." Selam namaz dostlarının üzerine olsun.

EĞİTİM VE EĞİTİM BAKANLARI

Başarısızlığı hem iktidar ve hem de muhalefet tarafından kabul edilen Türk Eğitim Sisteminin başarıya dönüştürülmesi herkesten önce biz eğitimcilerin vazifesidir. Konuyla ilgili fikir beyan etme hakkı da herkesten çok arazideki biz eğitimcilere düşer.

“Eğitimin başarısızlığının en temel sebebi nedir?” sorusuna verilecek cevap her kesimden farklı gelecektir. Fakat diğerlerinin dışarıdan yaptığı gözlem iken; biz eğitimcilerinki, her ne kadar eğitim şûralarda en az görüş öğretmenlerden alınmış olsa da bizzat işin içinden tecrübî eleştiri ve tekliflerdir.

Pedagojik eğitim almış ve çeyrek asırlık bir eğitimci tecrübesiyle, eğitimdeki başarısızlığın en temel sebebi benim kanaatime göre bakanların “eğitimi” ve mesleğidir. Eğitim, diğer birçok bakanlıkta olduğu gibi uzmanlık ve deneyim isteyen bir alandır. Öğrencisiyle ve öğretmeniyle yaklaşık halkın dörtte birini yani yirmi milyonu ve dahası bir ülkenin geleceğini ilgilendiren bir bakanlığın başında mutlaka o alanda eğitim almış ve bakanlık öncesi öğretmenlik tecrübesi olan, alanı ve problemlerini bizzat yaşamış kişilerin bulunması gerekir.

Bugünlerde 100. yılını kutlamaya hazırlandığımız Cumhuriyetin, Milli Eğitim Bakanları neden eğitimcilerden değil de başka alanlarda eğitim almış ve öğretmenlik haricinde meslek edinmiş kişilerden atanır? Ya da “Eğitim, eğitimcilere bırakılamayacak kadar önemsiz midir?”

Bakanlar kurulundaki yapılan her değişikte mesleğim gereği ilk dikkatimi çeken Milli Eğitim Bakanı olur. Onun biyografisini inceler, eğitim alanını ve bakanlık öncesindeki mesleğini merak ederim. Diğer bakanların aksine genelde bu bakanlığa eğitimi ve mesleği eğitimci olmayanların atanması, ciddi anlamda sebebini düşünmeye ve şu soruyu sormaya sevk etmiştir beni:

Diğer bakanların geneli, bakanlığın ilgi alanına göre eğitim almış kişilerden atanırken neden eğitim bakanları istisna tutulmaktadır?

1920 Nisan’ındaki TBMM hükümetlerinden günümüze kadar kurulan bütün Cumhuriyet hükümetleri döneminde toplam 66 Milli Eğitim Bakanı görev yapmıştır. Bu bakanlar içerisinde sadece ama sadece dört tanesi “öğretmen” kökenlidir. Diğer eğitim bakanları bakanlığın kapsam alanı olan ilköğretim ve ortaöğretimde çalışmamış; öğrenci, öğretmen ve okula yabancı kalmış kişilerdir. Onların ilköğretim ve ortaöğretimle ilgili tecrübeleri sadece öğrencilik yıllarıdır.

Dikkat ederseniz 98 yıllık Cumhuriyet rejimi ve hatta 1920 TBMM hükümetleri döneminin eğitime genel bakışı böyledir. Bu yanlış bakış şahısların, partilerin veya hükümetlerin görüşü değil, sistemin görüşüdür. Zaten düşündürülen yönü de sistem sorunu olmasındandır.

Aynı dönem içerisinde görev yapan tüm sağlık bakanlarının “tıpçı”, tüm adalet bakanlarının “hukukçu,” tüm ekonomi bakanlarının “ekonomist” ve diğer bakanlıkların en az yarısı kendi bakanlık alanında eğitim görmüş ve uğraş vermiş olanlar arasından atanmıştır. Peki, neden eğitim bakanları eğitimciler arasından atanmamıştır? Bunun sebebi olarak şu masum sorular sorulabilir:

- Bakanlık yapacak eğitimci mi bulunamıyor?

Ülkemizde en çok mezun veren okullardan birisinin öğretmen yetiştiren fakülteler olduğu düşünülürse bu ihtimal çok zayıf bir ihtimaldir.

- Eğitimcilerde bakanlık yapacak kapasite/yetenek mi yok?

Diğer fakültelerde, eğitim fakültelerinde ve ilahiyat fakültelerinde verilmeyen hangi “gizli” yöneticilik bilgisi verilmektedir. Böyle bir iddia sadece tebessüm ettirebilir.

- Ya da eğitimci bir bakanın problemlerin kaynağını bildiği için çözmesinden mi korkuluyor?

Belki komplo teorisi gibi gelebilir, fakat ben son madde- nin doğruluğuna inananlardanım. Özellikle Şubat 1945'teki Yalta Konferansı sonrası birçok ülkenin bağımsızlığı tartış- malı hale gelmiş, ülkelerin içişlerine doğrudan veya dolaylı müdahaleler yapılır olmuştur. Ülkelerin kendi imkânlarıyla başka ülkelerin yardımı olmadan ayağa kalkmaları engel- lenmiş, her alanda "dış yardımlara" açık hale getirilmiştir.

"Bakanlık siyasi bir mercidir, aldığı eğitim ve mesleği önemli değil" deniyorsa, neden diğer bakanlar kendi alanında ata- nırlar. Yani diğer tüm bakanlıkların kendi alanında eğitim almış bir bakan tarafından yönetilmesi önemli de eğitim bakanlığı önemsiz midir?

Bu ülkenin tüm milli eğitim müdürleri öğretmen kökenli olduğu halde, bakanların ve bakan yardımcılarının (hatta daha önceki dönemlerde müsteşarların) hayatlarında hiç öğretmenlik yapmamış kişilerden atanması "tesadüf" ola- bilir mi?

Eğitimle ilgili çok basit kavramlardan bile haberdar olma- yan, pedagojinin ne anlama geldiğini bilmeyen, hatta en önemlisi bakanlı- ğını yaptığı öğretmenlerin yılda kaç ay tatil yaptığından bihaber olan bakan- ları gördük biz bu ülkede.

Bugüne kadar Milli Eğitim Bakanlığı yapan bakanlarıyirmi üçü "hukuk fakültesi", on ikisi "eğitim fakültesi" on biri "siyasal bilgiler fakültesi", altısı "harp okulu", dördü "tıp fakültesi", dördü "mühendislik fakültesi", üçü "iktisat fakültesi", ikisi "ziraat fakültesi" ve birisi de "idari bilimler fakültesi" eğitimi almış kişilerdir.

Bu on iki eğitim fakültesi mezunu olan- larında sadece dört tanesi fiilen ilköğretim ve ortaöğre- timde öğretmenlik yapmışlar, diğerleri değişik bakanlık- larda bürokratik veya üniversitelerde akademisyenlikle meşgul olmuşlardır. Yani eğitimci olmasına rağmen öğre- timlertecrübesinden uzak kalmış kişilerdir.

Bir kişinin bir alana özel ilgi duyması ve bu alanda çalışır- ken samimi olması başka bir durum, bu alanda eğitim alıp, bu işi meslek olarak yapması başka bir durumdur. Bugüne kadar görev yapmış Milli Eğitim Bakanlarımız eğitime özel ilgi duymuş ve bu alanda çalışırken çok samimi duygularla iyi niyetle hizmet etmiş olabilirler. Fakat geline nokta- da bu iyi niyetlerin ve samimiyetin yetersiz olduğunu yaşı- yarak öğrenmiş olduk. İyi niyet, hiçbir zaman eğitimin ve tecrübenin yerini tutmuyor. Yani iyi niyetle eğitimi alma- dan hekimlik yapılamıyorsa, eğitimcilik de yapılamaz. Öğretmenlik, pedagojik eğitim alınarak ve her yıl yeni tec- rübeler eklenerek yapılacak bir meslektir. Bu mesleği hafife alanlar, bedelini ülkelerinin geleceği yıkmakla öderler.

Eğitimdeki problemlerin çözümü sadece bakanın aldığı eğitim ve mesleğiyle çözülebilecek problemler değildir. Fakat çözüme giderken çıkılan merdivenin ilk basamağı- dır. Bu basamak atlanarak diğer çözüm yollarına geçilme- melidir.

Düşünce dünyası ve branşı ne olursa olsun "öğretmenlik" eğitimi almış ve fiilen ilköğretimde veya lisede öğretmenlik yapmış bir bakanın eğitime bakışı her zaman diğerlerine göre daha farklı olacaktır. Danışmanlarından duyduğu veya öğrencilik yıllarında bir ergen-öğrenci gözüyle yaşadıkları eğitimde çözüm olamaz.

Eğitimdeki bir diğer yanlış anlayış da akademisyenlerin her alanda başarılı olduğu anlayışıdır. Tıpkı televizyon prog- ramlarındaki her konudan anlayan akademisyenler gibi. Bir bilim insanı hangi alanda doktora ve sonrasındaki tez- leri hazırlamışsa o alanda başarılıdır. İsmi önünde aka- demik unvanı olanlar her şeyi bilen insanlar olamazlar. Onlar kendi alanlarının uzmanlarıdır.

Yıllardır eğitime ve mesleğine bakılmaksızın eğitim bakanlığına akademik unvanlı bilim insanları atanmakta- dır. Üniversitelerdeki akademisyenler kendi uzmanlık alan- larında çok başarılı olabilirler. Mutlaka

bu kişilerin çalışmalarından ve tecrü- belerinden ülke olarak faydalanmak gerek. Yine onlardan çok başarılı YÖK başkanı, rektör veya dekan olabilir. Fakat Milli Eğitim Bakanlığı'nın kapsam alanı üniversite değil; ilkökul, ortaokul ve lise eğitimidir. Çözüm, bilim insan- larını eğitim alanlarına bakılmaksızın rastgele bakanlıklara veya müdürlük- lere atamak olmamalıdır.

Bazen ders kitapları varken neden yar- dımcı kaynaklara gerek duyuluyor? Sorusu tartışma konusu olmaktadır. Yardımcı kaynakların bakanlık tarafın- dan alınan sınırlandırıcı kararlarına rağmen devam etmesinin elbet bir alt- yapısı vardır. Bugün ülkemizde ücretsiz

dağıtılan ders kitaplarının birçoğunun öğretmenler tara- findan kullanılmıyor olmasının temel sebebi kitabı hazır- layan ekiptedir.

Ders kitapları milli eğitimdeki öğrenci seviyesinden biha- ber olanlar tarafından hazırlanınca; ders öğretmeleri de arazide çalışan tecrübe sahibi öğretmenlerin hazırladığı yardımcı kaynakları kullanmak zorunda kalıyorlar. Çünkü bu kaynaklar öğrencilerin seviyeleri ve ihtiyaçları göz önüne alınarak hazırlanmıştır. Yani alanından habersiz olanların hazırlattıkları kitaplar ne kadar öğrenci ve öğret- mene yabancıysa, alınan kararlar da o kadar yabancıdır.

Son olarak bu konuda şu soruyu da sormadan yazıyı bitir- mek istemedim:"Acaba Milli Eğitim Bakanlarının eğitimciler içinden atanmamasının ABD ile 1949 yılında imzalanan ve 13 Mart 1950 tarihinde TBMM'de 5596 sayılı kanunla kabul edilenFulbright Eğitim Komisyonu anlaşmasıyla ilgisi ola- bilir mi?" (En azından bu tarihten sonrasındakiler için)

Son atanan Milli Eğitim Bakanımız Profesör Mahmut Özer'e başarılar dilerken, bir sonraki bakanın eğitimci olması dileği ile...

**"Eğitimci
bir bakanın
problemlerin
kaynağını bildiği
için çözmesinden
mi korkuluyor?"**

SEPETİM

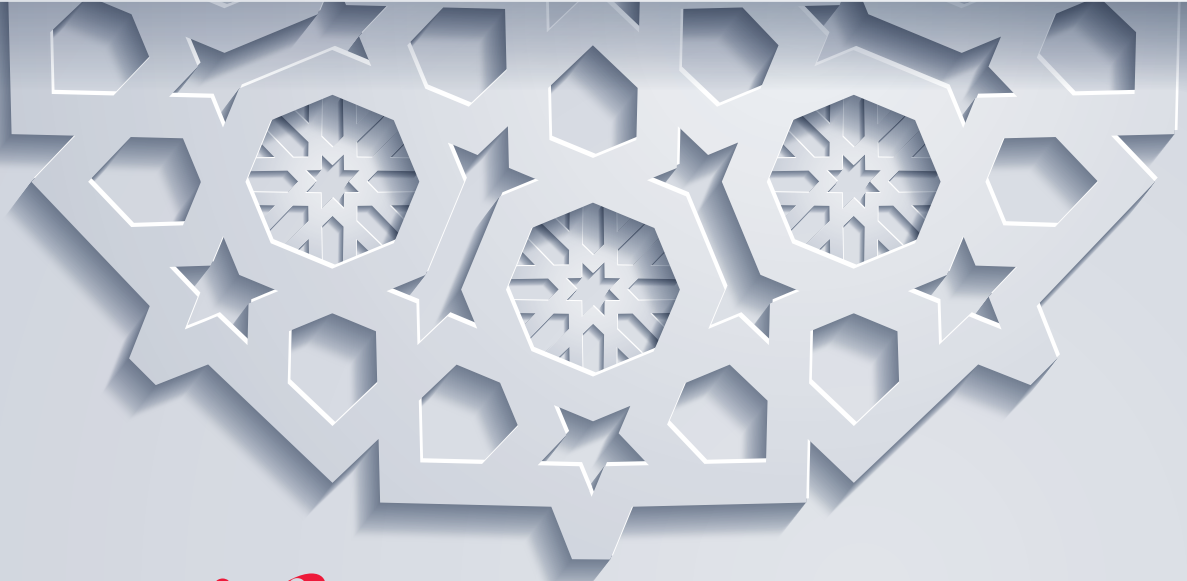
Her birey, yaşam standardını yükseltmek ister. Çoklu seçenekler, yaşam kalitesini yükseltmede belirleyici olabilir. Özellikle gençlerin olumlu gelecek beklentileri, yaşam kalitelerine ivme kazandırabilir. Hem meslek tasavvuru aşamasındaki (7. ve 8. sınıf yaş düzeyi) gençler, hem de mesleki yönelim aşamasındaki (11. ve 12. sınıf yaş düzeyi) gençler, bu dönemlerini verimli geçirme oranlarıyla gelecek planlamalarını ve yaşam standartlarını beklentilerine uygun hâle getirebilirler. Bunun için en önemli aşamalardan biri hedef belirlemektir. Belirlenmiş hedefimizin etrafında olası seçenek sayıları artırılmalıdır.

Her bireyin özellikle meslek seçimi aşamasındaki bireylerin, projeksiyonlarını yönelttikleri Meslek alanına uzak olmayan çoklu seçenekleri “ meslek sepeti”nin içerisine atmalıdırlar. Bu bahsi geçen “sepet” sadece meslek seçimiyle sınırlı olmamalıdır. Yaşam kalitesini yükseltmek isteyen herkes bu sepete ihtiyaç duyabilir. Herhangi bir konuda karar aşamasındaki bir bireyin birden çok seçeneğe sahip olması, daha doğru tercih yapabilmesinde etkili olabilir. Mühendislik fakültesini okumak isteyen 12. sınıf öğrencisi bir gencin meslek sepetinde, mühendislik alanına ek olarak en az beş mesleki alan daha bulunması gerekir. Çünkü gelecek planlamamızı tek bir seçenek üzerinden yapılandıırırsak ufkumuzu daraltmış olabiliriz. Oysaki insan, Kuran-ı Kerim'in ifadesiyle mükemmel olarak yaratılmıştır.

Her bir birey birden çok ilgi ve yetenek alanına sahip olabilir. Bu yetenek alanları formel ve informal uyarılar marifetiyle desteklenmelidir. Bireyler potansiyellerini etkin bir organizasyonla ancak performansa çevirebilirler. Performansa dönüşen potansiyel bireyin çevreye ve kendisine olan güvenini ifade eder. Kıyafet alırken bile birden çok model ve seçeneği değerlendiriyoruz. Böyle de olması gerekiyor. Zaten. Dolayısıyla ülkemizin gençleri

için en önemli aşamalardan bir tanesi meslek tercihidir. Öğrencilerimiz zorunlu olması dolayısıyla ortaöğretimi bir şekilde tamamlıyorlar. Büyük bir kısmı, büyük bir beklentiyle lisans eğitimiyle yüzleşiyorlar. Ancak lisans eğitimi tamamlayan öğrencilerimizin birkaç istisna bölüm dışında çok büyük bir kısmı adeta başa dönüyorlar. Yani sınırlı istihdam olanaklarıyla baş başa kalıyorlar. Oysaki her genç çalışıp ülke ekonomisinin etkin bir parçası olmak ve ayakları üstüne durarak kendini ispatlamak istiyor.

Gençlerin enerjilerinin dinamik kalması şartıyla ancak gelişmişlik çıtımızı yükseltebiliriz. Ne var ki bugün binlerce gencimiz akademik eğitim almış ve ya almamış üretim ordusuna katılamamanın ezikliğini yaşamaktadır. Bir delikanlı düşününki lisans eğitimi tamamlamış, yaşı 22-25 olmuş ancak ne iş yapacağını bilmiyor. Maalesef, yönelebileceği seçenekleri de yok. Böyle bir durumda olan binlerce gencimizin beden ve psikolojik sağlığının olması nasıl beklenir? Ülkemizin temel sorunları var. Hatta çokça sorunlarımız var. Ekonomik sorunlar, farklı bakış açıları farklı perspektifler geliştirilerek çözümlenebilir. Yerel yönetim sorunları yine yapısal düzenlemelerle çözümlenebilir. İnsan hakları, çevre duyarlılığının artırılması, hayvan haklarıyla ilgili düzenlemeler bunların hepsi zamanla ve ülke zenginlikleriyle birlikte daha pozitif düzeylere çekilebilir. Ancak bu genç nüfusun yıllarca ıstırabını yaşayacağı belki telafisi uzun yıllarını alacak istihdam sorununun bütün toplum katmanlarıncı birinci sıraya konulması gerekir. Üretime katılamayan genç insan, maalesef kendisini değersizleştirme ile yüz yüze kalmaktadır. Özellikle erk sahibi, yönetim kademesinde bulunanlar bu sorunla içtenlikle yüzleşmelidirler.

Hayat Suyu

İSTİĞFAR

Hatasız kul olmaz, yeter ki insanlar kasıtlı bir şekilde bilerek hata işlemesin. İstiğfar, Kulun bilerek veya bilmeyerek yaptığı hatalı davranışların farkına varması sonrasında Allah'tan af talebinde bulunmasıdır. Kadın erkek herkes her fırsatta tövbe ve istiğfar etmelidir. Hiçbir kadın ve erkek kesinlikle kendine ve başkalarına lanet etmemelidir. İstiğfar, her bir Müslüman için mutlaka faydalanılması gereken büyük bir imkândır. Onun İnsana kazandıracığı ilahi bağışa ve fazilete gönülden inanmalı, üstün bir edeple ve samimiyetle okumalıdır. Aşağıdaki hadis, istiğfar konusunda ufkumuz açacaktır.

BUHARİ, DEAVAT 2: Şeddad İbni Evs (r.a)'den rivayet edildiğine göre Allah Resulü (s.a.s) şöyle buyurdu: **"İstiğfarın en üstünü, kulun şöyle demesidir: Allahümme ente rabbi, lâ ilâhe illâ ente, halakteni ve ene abdüke, ve ene ala ahdike ve vadike mestetatü. Euzü bike min şerri ma sanatü, ebuü leke bi nimetike aleyye, ve ebuü bi-zenbi, fağfir li fe innehu la yağfirüz zünûbe illa ente: Allahım! Sen benim Rabbimsin. İbadete lâıyk senden başka ilah yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum. Ezelde sana verdiğim sözümde ve vaadimde hala gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden sana sığınırım. Bana lütfettiğin nimetleri yüce huzurunda minnetle anar, günahımı itiraf ederim. Beni affet; şüphe yok ki günahları senden başka affedecek yoktur."** Allah Resulü sözüne şöyle devam etti: **"Her kim, bu seyyidül istiğfarı sevabına ve faziletine bütün kalbiyle inanarak gündüz okur da o gün akşam olmadan ölürse cennetlik olur. Yine her kim, sevabına ve faziletine gönülden inanarak gece okur da sabah olmadan ölürse cennetlik olur."**

SEVGİ İLE YENİDEN DİRİLMEK

Dünyaya hüküm verip hükümlerlik taslayan tasmalı sefillere seslenmek istiyorum biraz. Çifte standardı, yalanı ve ikiyüzlülüğü bırakıp biraz adil olalım isterseniz. Dünya sizin hâkimiyetinizde, mutluluk sizin tekelinizde değil, bunu bilsem de siz kendinizi öyle kabul ettiğiniz için söylüyorum. Gelin biraz da siz bizim yerimize geçin, hatta eşitlik olsun diye, biraz da sizin yerinize biz geçelim. Çok değil bir kurşun atımlık müddet yeter bunu yapmak için.

Savaş, işgal ve sömürü düzeninizi kurmak için hep kullandığınız kavramlara inanıyorsanız biraz da kendiniz için adil olun. Hep başka ülkeler için, başka toplumlar için istemeyin bu hakkı. Kendinize haksızlık etmeyin ve hep siz düşünmeyin insanlığın

özgürlüğünü ve mutluluğunu, dünyanın barış ve huzurunu. Bırakın biraz da biz düşünelim, biraz da biz yorulalım, hep siz kendinizi yormayın. Hep siz yukarılara çıkıp yorulmak zorunda kalmayın, biraz da biz çıkalım yukarılara ve biraz da biz yorulalım.

Siz soru ve sorunlarınızı bize sorun, biz de soru ve sorunlarımızısize soralım isterseniz, olur mu? Bakalım nasıl olacak? Hep birlikte bu dalalette kaybolup helak olup gitmeden, yerlerimizi değiştirelim, rollerimizi değiştirelim biraz, bakalım nasıl olacak? Hoşunuza gidecek mi?

Dünya ölüm tarlasına dönüşmeden, geleceğimiz dalalette uğramadan, birbirimizi doğramadan, şahsiyetlerimiz şaibeli olmadan, faili meçhul duygularla kayıplara karışmadan, yeni dev-

rimlere evirilmeden; toplumsal duruşlarımızı, konforlu makamlarımızı değiş tokuş yapalım, biraz yer değiştirelim. Öfke ve düşmanlığından, çapsızlığından ciğerlerine kan ve kin kusanlara, insanlığa zulüm ve gözyaşı kusanlara, başkasına karşı haksızlık kuşananlara, ötekileştirilmiş acıları yok sayanlara, büyük şeytana, büyük yalanave büyük oyuna karşı susanlara, vicdan ve ahlakını düşmana sunanlara biz soralım, siz bize değil, kendinize cevap verin.

Bütün bunlarla birlikte, nasıl bir ülke istiyorum, biliyor musunuz?

Hiçbir ayırım yapmaksızın, birbirini seven; şartsız, şerhsiz, ön yargısız, peşin hükümsüz olan bir ülke istiyorum. Yamasız yüreklerde yarasız beresiz sevgi, sargısız insanlık olsun yaşadığımız ülkede.

Emekleri ve umutları çalınmasın hiç kimsenin. Hayatları ve hayalleri ellerinden alınmasın kimsenin. Derdi ve davası için can verebilsin herkes. Haksız yere can yakanlar, acımasızca can alanlar, beklemediği bir anda can evinden vurulanlar olmasın yaşadığımız ülkede.

Ne ayrıcalık olsun ne de ayrımcılık olsun; ne dövülüp sövülen olsun ne de yüceltilip övülen olsun; kurşun yiyip kurşun atmasın kimse kimseye. Fidanı kendi toprağında, çocuğunu kendi doğasında yetiştirebilsin herkes.

Siz biraz biz olursanız, dünyayı ancak o zaman anlarsınız, haksız yere öldürülüp mezarları dolduranların kim olduğunu görürsünüz o zaman.

Kim olursak olalım, ne yaparsak yapalım, yaşamak ve yaşatmak için fidanları kendi toprağında, insanı kendi doğasında yetiştirmek için böyle yapmak zorundayız. Zaman, müesses zulüm düzeninin acımasız ortağı olsa da böyle yapmak zorundayız.

Zamanın tüm çağlarında zulüm ve haksızlık ya acımadan ve ansızın can alır ya dağöstererek ama zamansız, yavaş yavaş öldürür insanı. Zamanın kara, karanlık, korku dolu ve kan kokulu tünelinden geçmek için kimi zaman alıştır, kimi zaman birbiriyle yarışır insanoğlu.

İnsanın doğasında ve yapısında derinlik, sözünde sessizlik ve hikmet olmalıdır.

İnsanın yetişme ortamında güvensizlik, acımasızlık ve pervasızlık olmamalı; özgüvensiz olmamalıdır insan.

"Her ağacın fidanı kendi iklim koşullarında, kendi sevgi dolu toprağında yetişir, büyür ve serpiliş boy atar."

Güç ve makam sahiplerinin görmezlikten gelmesi hiç kimseyi ve hiçbir sorunu görünmez kılmaz. Zülüm ve haksızlıkları, yalan ve talanı görünmez kılmaz hiçbir zaman.

Her ağacın fidanı kendi iklim koşullarında, kendi sevgi dolu toprağında yetişir, büyür ve serpiliş boy atar. Aksi durumda ise ölüp gider.

İnsan için de aynısı geçerlidir. İnsanoğlu da kendi özünde, mayasında, havasında, suyunda, ikliminde ve kültüründe yetişirse sağlıklı bir

insan olur. İnsan kültür mantarı değil ki yabancı topraklarda da yetişebilsin, yaşayabilsin. Yabancı kültürle, yabancı mayayla, yabancı topraklarda yetişemez ve yaşayamaz. Kimsenin yok sayması kimseyi yok etmez. Ne gördüklerini, ne de betona gömdüklerini tarihten silemez, insanlık hafızasından silemez.

İnsanlık hafızası, toprağından ve ruhundan koparıldığı için yok olanların izleriyle doludur. Tarih, yokluğun ve varlığın deryasıdır.

İnsanı, kendi toprağı olan kitabı ve kültürü yok sayarsak, suyu olan eğitimden mahrum bırakırsak bir gün bütün toplum yok olur.

Yok olmamak için kitapta birleşmek, sevgi ile yeniden dirilmek vekendimize yabancılaşmadan bizleşmek zorundayız.

DARÜLFÜNUNDAN HER İLE BİR ÜNİVERSİTE SÜRECİNDE YÜKSEK ÖĞRETİMİMİZ

Eğitim-öğretimin son basamağı kabul edilen yüksek öğretim, geçmişten günümüze geçirdiği evrelerle tüm dünyada olduğu gibi her dönemde ülkemiz siyaset, ekonomi ve kültür modelini belirleyen en önemli etkenlerden biri olmuştur. Muhalif görüşler bir yana, geçmişimize ve günümüze damgasını vuran en önemli etken elbette mensubu bulunduğumuz İslam dinidir. İslam eğitim sisteminin başlangıcı kabul edilen Medine'deki Mescid-i Nebi modeli, sonraki dönemlerde tüm İslam ülkelerindeki eğitim-öğretime ışık tutmuş ve örnek alınmıştır. Başlangıçta camilerle içi içe olan eğitim, Selçuklu devrinde Nizamiye Medreselerinin açılmasıyla kurumsallaşmış ve ilerleme kaydetmiştir. İslami ilimler yanında fen ilimlerinin de yer aldığı Nizamiye Medreseleri, uygulanan öğretim disipliniyle asırlar boyunca güçlü şekilde varlığını sürdürmüştür.

Orta ve yeniçağda Avrupa üniversitelerinde eğitim öğretim, kilisenin kontrolü altındaki teolojiye (ilahiyat) dayanmasına rağmen Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde kurulan çeşitli statülerdeki medreselerde (üniversiteler) fen bilimlerinin de okutulması, bu kurumların yükseköğretim kurumu olarak bilimsel kariyerini ön plana çıkartmıştır.

Buna en güzel örnek, Türkiye'de modern üniversitelerin ilki kabul edilen İstanbul Üniversitesi'dir ki 1453 yılında Fatih Sultan Mehmet'in din ilimleri yanında fen ilimlerinin de okutulması için kurduğu Fatih Külliyesi'ne dayanmakta olup, beş asırdan fazla bir geçmişe sahiptir. Selçuklu eğitim modelini uzun asırlar devam ettiren Osmanlılar, eğitim ve kültür alanında Avrupa'nın etkisi altına girdikten sonra Batı modeli okullar açarak onlarla fen ve teknoloji alanında rekabet etmeyi amaçlamışlardı. Avrupa tarzında açılan okullar, medreselerin önemini azaltmış; özellikle Tanzimat döneminde medreselerden fen ilimlerinin kaldırılmasıyla bu eğitim kurumları sadece dini alana hitabet eder bir hale gelmiş ve zayıflatılmışlardı.

Avrupa tarzında fen ilimlerinin okutulması amacıyla Darülfünun adıyla bir yüksekokulun açılmasına 1845 yılında karar verilmiş olmasına rağmen, bu kurum ancak 1863 yılında faaliyete başlayabilmişti. 1933 yılına kadar varlığını sürdüren Darülfünun, aynı yıl yüksek öğretimde yapılan reformla İstanbul Üniversitesi adını almıştır. Batı tarzında kurulan bu ilk üniversitede çoğunluğu Nazi Almanyası'ndan kaçarak Türkiye'ye sığınan 38 Yahudi profesöre görev verilirken, bu ilim yuvasında yıllarca hizmet etmiş 82 ilim adamı ise kadro dışı bırakılmıştır.

Kadro dışı bırakılanlar arasında Avrupa'da öğrenim görmüş veya ihtisas yapmış, milletlerarası ilmî kuruluşlara üye olmuş, mükâfat almış, ilmî eserler telif etmiş, ülkede modern araştırma kurumları tesis etmiş veya bunlara katkıda bulunmuş, nihayet bir kısmı daha sonra üniversiteye davet edilmiş olan M. Fuad Köprülü, Ahmet Ağaoğlu, İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu, Şekip Tunç, Ö. Ferit Kam, Ahmed Refik Altınay gibi ilim adamlarının da bulunduğu bakılırsa siyasî ve hissî sebeplerin bu meselede rol oynadığı düşünülebilir. (1)

1950 yılında iktidara gelen Demokrat Parti döneminde Anadolu'da yeni üniversitelerin açılmasına karar verilir. 1955'te kurulan Trabzon'daki Karadeniz Teknik Üniversitesi, 1956'da İngilizce öğretim yapacak şekilde Ankara'da kurulan Ortadoğu Teknik Üniversitesi, 1954'te yine Ankara'da kurulan Hacettepe Üniversitesi, 1955'te İzmir'de kurulan Ege Üniversitesi ve 1957'de Erzurum'da kurulan Atatürk Üniversitesi bunların en önemlileri arasında sayılabilir.

1960 yılında üniversiteler kanununda yapılan değişiklikle üniversiteler; fakülte, enstitü, yüksekokul ve araştırma kuruluşlarından meydana gelen; idari ve ilmî muhtariyeti olan eğitim, öğretim ve araştırma merkezleri hâline geldi. Yine bu kanuna göre yeni fakülte açılıp kapatılması için üniversite senatosunun teklifi ve Milli Eğitim Bakanı'nın tasdik etmesiyle yürürlüğe girdi. 1961 Anayasası ve 1971 Anayasası'nda yapılan değişikliğe istinaden, ortaöğretimin memleket tarihinde gittikçe yaygınlaşmasıyla ortaya çıkan talebe fazlalığını değerlendirmek için Millî Eğitim Bakanlığının açtığı çeşitli yüksekokulların yanında ayrıca Diyarbakır, Elâzığ, Sivas, Malatya, Samsun, Eskişehir, Bursa, Edirne gibi illerde yeni üniversiteler kuruldu.

Üniversiteler ve yüksek öğretim kurumları Cumhuriyetin ilk dönemlerinde bilim ve teknoloji alanında faaliyet yürütmüş ve buralardan yetişen doktorlar, mühendisler, eğitimciler,

yargı mensupları ve diğer meslek erbabı kendi alanlarında ülkeye ve halkımıza çok faydalı işler başarmışlardır. Ancak 1960'lı yıllardan itibaren siyasi ve ideolojik hareketlerin birer merkezi haline getirilen fakülte ve yüksekokullar bu dönemde "anarşi" diye tabir edilen ideolojik çatışmaların alanı haline sokularak kendi işlevleri dışına çıkarılmışlardır. Bu nedenle ülke yönetimine el koyan askeri cunta yüksek öğretimi baştan sonra yeniden düzenlemeye karar vermişti. O dönemin yükseköğretim kurumları; akademiler, enstitüler, yüksekokullar ve fakülteler 1982 yılında Yükseköğretim

Kurulu (YÖK) kurulunca üniversitelerin çatısı altında birleştirilerek tek tip yükseköğretim kurumuna dönüştürüldüler ve öğrencileri de lise öğrencisi muamelesine tabi tutuldular. Çünkü 12 Eylül askeri rejimi, üzerinden silindir gibi geçtiği ideolojik yapılanmaları tamamen bitirerek tek tip genç yetiştirme sevdasıyla üniversiteleri akademik ortamdan uzaklaştırıp resmi ideoloji kurumu haline getirmeyi amaçlamıştı. Bu amaçla yeniden düzenlenen

üniversite program ve müfredatları bilimsel ve akademik çalışmalara önemli bir ket vurmuştur.

1990'lı yılların başında kısa bir dönem toparlanma süreci yaşayan yükseköğretim kurumları 28 Şubat 1997 post modern darbesi döneminde de yine hedef tahtasına konulmuştu. Özellikle İmam Hatip Lisesi mezunlarının ve tesettürlü kız öğrencilerin üniversiteye giriş sınavlarında gösterdiği üstün başarı ve yerleştikleri önemli bölümlerdeki dikkat çeken mevcutları laik-seküler kesimleri rahatsız ediyordu. Bu nedenle asker-medya-sermaye ittifakıyla iktidardan cebren ve hile uzaklaştırılan Refahyol hükümeti yerine kurulan Anasol-D ve Anasol-M hükümetleri tarafından yapılan operasyonlarla hem İmam Hatip Liseleri kapatılıyor hem de tesettürlü öğrenciler üniversitelerden atılıyordu. Ayrıca "irticacı" yaftasıyla birçok öğretim üyesinin görevine son veriliyordu. Böylece üniversitelerde 12 Eylül rejiminin arzu ettiği öğrenci profili yeniden yetiştirilecek ve ülkenin geleceğinde onlar söz sahibi olacaklardı.

"1960'lı yıllardan itibaren siyasi ve ideolojik hareketlerin birer merkezi haline getirilen fakülte ve yüksekokullar kendi işlevleri dışına çıkarılmışlardır."

Ülkemizde zorunlu eğitimin 1997 yılında önce beş yıldan sekiz yıla sonra 2012 yılında ise 12 yıla çıkarılmasıyla ortaöğretimde kabaran öğrenci sayısı ile orantılı olarak yükseköğretimde de aşırı ve gereksiz bir büyümenin meydana geldiği aşikârdır. “Her ile bir üniversite” projesiyle YÖK, bütün kadro ve maddi şartlarını zorlayarak ülke sathında üniversitesi olmayan tek bir il bırakmazken, yeni açılan üniversitelerin normal rayına oturması için geçen sürede buralara kayıt yaptıran öğrencilerin aldığı eğitim kalitesi de elbette irdelenmelidir. Bu zoraki aşırı büyüme nedeniyle bilim ve araştırma merkezi olarak kabul edilen ve kendilerinden bu alanda ümitvar olunan yüksek öğretim kurumlarında son yıllarda birçok bölüm rağbet görmediğinden ya kapatılmış ya da atıl halde bırakılmıştır.

Yükseköğretim kurumlarında birçok bölümün artık bir öğrenci dahi bulamadığına bu seneki yerleştirmelerde de şahit olduk. Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) 2021 yılı Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) sonucunda herhangi bir programa yerleşmeyen öğrenciler için ek tercih hakkı tanınmasına rağmen, ilk ek tercih sonuçlarını açıkladığında sonuçlar büyük bir şaşkınlık meydana getirdi. Lisans bölümlerinde ek yerleştirmede toplam kontenjanın sadece yüzde 6,2’si, önlisans bölümlerinde ise yüzde 25’i dolmuştu. Öyle ki tıp, diş hekimliği ve hukuk gibi bölümlerin kontenjanı bile tam olarak dolmamıştı. YKS’nin ardından ilk tercihlerde 280 bölümü tercih eden öğrenci sayısı 280’in altında kalmıştı. 169 bölüm ise hiç kimse tarafından tercih edilmemişti. İlk ek tercihlerin ardından da benzer sonuçlar ortaya çıktı. Lisansta 134 bin 728 olan ek tercih kontenjanının yalnızca 8 bin 374’ü doldu. Bunun 941’i ise açıköğretim programlarına yerleşti. Önlisansta ise 129 bin 889 olan kontenjana 32 bin 222 aday yerleşti. Toplamda ise 264 bin 627 kontenjanın 40 bin 596’sı dolu gözükmekte.

Ülkemizdeki üniversiteler öğrenci bulamama ve sonuçta bazı bölümleri kapatma noktasına nasıl gelmişti? Türkiye’de **131’i devlet üniversitesi** (11 teknik üniversite, 2 güzel sanatlar üniversitesi ve 1 yüksek teknoloji enstitüsünün yanı sıra

Polis Akademisi ve Milli Savunma Üniversitesi) ve **78’i de vakıf üniversitesi** olmak üzere toplam 209 üniversite bulunmaktadır. Bu 209 üniversitede açık öğretim de dâhil olmak üzere 8 milyon civarında öğrenci okumaktadır. Bu öğrencilerin üniversiteye devam etmedeki birincil önceliği elbette bir meslek ve iş sahibi olmaktır. Ancak iş bulma umudu olmaması nedeniyle yukarıda anlatıldığı gibi artık çok az tercih edilen bölümler olduğu gibi artık hiç tercih edilmeyen bölümler de bulunmaktadır. Hatta birçok üniversitede öğrenci yokluğu nedeniyle kapatılan birçok bölümden söz edilmektedir. YÖK, daha önce öğretim elemanı ya da öğrenci olmadığı için 979 yükseköğretim programının kapatıldığını açıklamıştı. Kapatılan programların büyük bölümü, fen edebiyat fakülteleri ile iktisadi ve idari bilimler fakültelerinde yer almıştı. Hatta eğitim fakültelerinde de bazı bölümlerin tercih edilmemeleri nedeniyle kapatıldığına da üzülmeye şahit olmaktayız. Atama bekleyen öğretmen

adaylarının sayısı çığ gibi büyürken soruna çare bulmak amacıyla alanında yığılma görülen bölümlerin kapatılması bu trajedinin arka planı olarak karşımıza çıkmaktadır. Resmi rakamlara göre Türkiye’de 150 bin öğretmen açığı bulunurken, 460 bin ise atanamayan öğretmen vardır. Ancak eğitim sendikalarına göre tespit edilemeyenlerle birlikte atanamayan öğretmen sayısı

700 bin civarındadır. Ayrıca öğretmen adayları yanında iş bulamayan on binlerce çeşitli alanlarda yetişmiş mühendisler ve farklı branşlarda diploma sahipleri bulunmaktadır. Türkiye’deki her dört işsizden biri üniversite mezunudur. Bu durum üniversitelerin şu andaki sayılarının ve eğitim kalitelerinin sorgulanmasına neden olmaktadır. “Kemiyyet mi, yoksa keyfiyet mi önemlidir?” sorusunun tam da sorulacağı konuyu, şimdilerde yükseköğretim meselesi oluşturmaktadır.

(1) TDV İslam Ans.(Darülfünun maddesi)

"2021 yılı YKS sonucunda lisans bölümlerinde ek yerleştirmede toplam kontenjanın sadece yüzde 6,2’si, önlisans bölümlerinde ise yüzde 25’i dolmuştu."

KARYA
RESTORAN & CAFE

NO:21
BOXING ST.

MFV
DİJİTAL

MFV
CONSULTANCY
LONDON

HOCANIN DÜKKÂNI

"7 yaşlarında camiye gittim. Dizimde ağrı olduğu için bir ayağımı uzatmıştım. Birden yaşlı bir adamın, ayağıyla ayağıma vurmasıyla irkildim. Sonra haşin bir ifadeyle 'Utanmıyor musun, Allah'ın evinde ayağını uzatmış oturuyorsun, kalk!' gibi sözlerine muhatap oldum. Kalktım ve ancak 70 sene sonra camiye dönebildim."

Bu satırlar Merhum Cem Karaca'ya ait. Onun cami ve namaz ile ilgili hüznü hatırası ilk dinlediğimizde de yüreğimizi burkmuştu. Şimdi hatırladığımızda da üzülmüyoruz ama şükürler olsun ki hala aynı noktada değiliz. Aynı noktada olmadığımızın canlı tanığı oldum ve buna çok sevindim.

Bir gün ikindi namazı için camiye gittiğimde biri sekiz diğeri on yaşlarında iki küçük çocuk cemaatin olduğunu gördüm ve çok mutlu oldum. İki güzel çocukla cami çiçek açmıştı adeta. İki çocuktan sadece birisinde namaz takkesi vardı ve biri namaza durunca diğeri hemen takkeyi onun

başından alıp kendi kafasına geçiriyordu. Bir yandan namaz kılıyorlar diğeri yandan şakalaşıyorlar. Sünnet kılınca on yaşındaki çocuk hemen ayağa kalktı ve kamet getirdi. Hoca efendinin tekberiyle farza durduk. Rükûya eğilene kadar çocuklar takke tartışması yaptılar ama sonunda onlar da namaza durdu ve namaz bitene kadar ses çıkarmadılar. Hoca efendinin selamı ile birlikte yine takke tartışması başladı. Bu arada yaşlı amcalardan birisi dayanamadı:

"Yeter artık çocuklar! Camide gürültü yapılmaz, kavgamaz."

Çocuklar üzüldüler. Sesleri kesildi. Hoca efendi arkasını döndü, bir şeyler söyleyecek ama hoca efendiye fırsat vermeden yaşlı amcalar, yaşlı amca'yı uyardılar:

"Bırak çocukları, konuşsunlar, koşsunlar. Bu çocukların camiye gelmesi nimet... Hani çocuk mu kaldı camide? Ne güzel gelmişler, kamet getirmişler, sen sus diyorsun."

Çocukları uyaran yaşlı hacı amca dediğine diyeceğine pişman vaziyette sus pus oldu. Hem cemaatte duyarlılık oluşmasına hem de hoca efendinin ikazına gerek kalmamasına çok sevindim. Ama asıl sevindiğim; namazdan sonra hoca efendi çocukları tebrik etti. İmam odasına giderek bir namaz takkesi getirdi, takkesi olmayan çocuğa hediye etti. Çocuklar şimdi daha mutlu olmuşlardı. Namaz bitti, cemaat gönül selamı ile birbirine "Allah kabul etsin" diye dua ederek camiden ayrılıyordu. Çocuklardan küçük olanı, yaşlı bir hacı amcanın ceketini çekiştirmeye başladı:

"Dede hadi! Hocanın dükkânına gidelim."

Hoca efendi dâhil hepimiz gülümsedik. Hoca efendi, küçük çocuğu imam odasına davet etti ve oradan her iki çocuğa da birer tane çikolata hediye etti. Dede biraz mahcup, hoca efendiye teşekkür etti. Hocanın dükkânını anlattı:

“Hocam siz dün benim toruna namazdan sonra kek vermiştiniz ya... Eve kadar yemedi. Eve vardığımızda evdeki herkese keki gösterdi. “Namaz kılmaya camiye gittiğim için hoca verdi. Hocanın dükkânı var. Caminin arka köşesinde hocanın dükkânı var. Namaz kılan çocuklara çikolata, kek, meyve suyu veriyor. Ama hoca dükkândan verdiği para almıyor. Ben hep camiye gideceğim.” diye anlattı evdekilere.

Bu arada çocuklar dışarıya çıkmışlardı. Çocukların dedesi de dışarı çıkarken, hoca efendiye gülümseyerek:

“Aman hocam, akşam namazına gelirken bir koli kek getireyim de sizin dükkân sağlam olsun. Çocuklar eli boş dönmessin camiden.”

Camiye gelen çocuklara hoca efendinin güler yüzü, tatlı dili ve ikramla uğurlaması çok hoşuma gitti. Lakin cemaatin çocuklara karşı şefkat diliyle yaklaşımı, hocanın dükkânını boş bırakmamaları daha çok hoşuma gitti.

“Camide namaz kılarken arka safalarda gülüşen, koşturan çocuk sesleri yoksa gelecek nesiller adına korkun.” diyen Fatih Sultan Mehmed Han, adeta bugünleri görerek söylemiş. Cami görevlileri de işin farkında; “Gidenin yerine yenisi gelmiyor maa-lesef” diyorlar.

Cami görevlileri hakkında yıllardır yapılan karalama kampanyaları ve filmlerdeki subliminal mesajlar, yıllardır hoca efendiler üzerinde çok olumsuz imaj etkisi yaptı. Hocaların vermeyi değil almayı sevmesi, ikram etmesi değil ikram alması ve hocaların sürekli yemesi gibi algılar yıllarca bilinçaltımızı meşgul etti.

Her meslek gurubunda olduğu gibi cami görevlileri içerisinde de bu algıları haklı çıkartacak insanlar oldu ve olacaktır. Ama birkaç görevlinin hatasını koca bir camiye mâl etmek ciddi anlamda haksızlık sayılır.

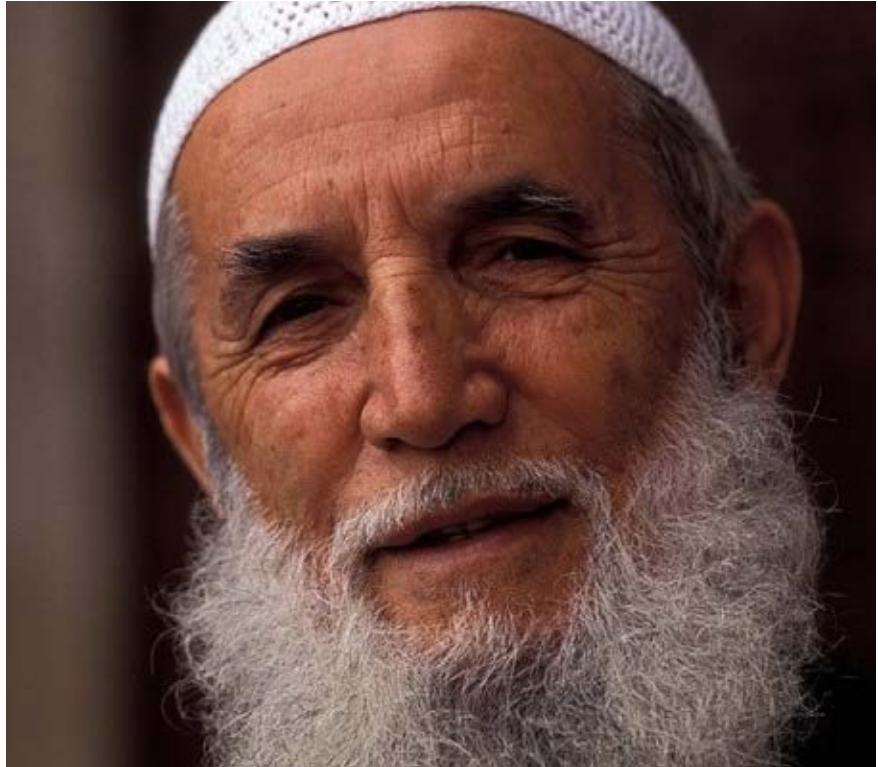
Yıllar içerisinde kendisini hem akademik olarak hem de kişisel olarak geliştiren çok kıymetli din görevlileri var ve sayıları hiç de azımsanacak gibi değil. Kendini ve çevresini geliştiren hoca efendiler bizi mutlu ediyor. Yetişkin ve çocuk cemaat ile güler yüzle, etkili iletişim kurabilen din görevlileri, camilerini cemaatsiz bırakmıyor.

Camilerin garip olmaması için, camilerin mahzun olmamaları için her birimize düşen görevler vardır. Namazlarımızı camide kılmak, cemaatle namaz eda etmek çok kıymetli bir ameldir. Lakin sadece kendimizi camiye götürmek yeterli değildir. Çocuklarımızı, torunlarımızı camiye götürmek, cemaate alıştırmak başka bir mükellefiyetimizdir. Bu minvalde gençlerle ve çocuklarla güler

yüzlü ve etkili iletişim kurmak, onlara şefkat diliyle yaklaşmak sadece hoca efendilerin değil, hepimizin görevidir.

Özellikle camiye gelen, camiye gelmeyi başaran gençlerin ve çocukların, saçıyla sakalıyla, kılık kıyafetiyle uğraşmak, onların camiden soğumasına, cemaatten kopmasına neden olacaktır. Ve bunun vebali emin olun çok ağır bir yüküdür. Yazımın başındaki Cem Karaca örneğini hiçbirimiz yaşamak ve yaşatmak istemeyiz.

Son yıllarda özellikle STK’lar tarafından yapılan gençlik organizasyonları, sabah namazı buluşmaları takdir edilecek bir eylemdir. Fakat aileye ulaşmadan çocuğa ulaşmak çok zordur. Çocuğa ve gence ulaşmak isteyen organizasyonlar, aileyi sürece dâhil ederek daha kazançlı bir faaliyet gerçekleştirmiş olurlar. Camiler çiçek açsın, camilere bahar gelsin istiyoruz. Ama tedbir alınmazsa kış bitmez; yazık olur, ziyan olur.

SON PİŞMANLIK FAYDA VERMEZ

Unutulmamalıdır ki kişinin kıyameti onun ölümüdür yada ölümü kıyameti demektir. Malum olduğu üzere, hayatın çeşitleri vardır: dünya hayatı, berzah alemi de denilen kabir hayatı ve ebedi olan ahiret hayatı... Dünya hayatından evvel ruhlar aleminde insan ruhen yaratılmış bir varlıktır. Ancak dünyaya bir görev icabı geldikten ve “eşrefi mahlûkat” olarak yaratıldıktan sonra kendisine sorumluluk yüklenmiştir. Dünya hayatı, imtihan yeridir. İnsanlara ve cinlere verilen sorumlulukla beraber, dünya hayatı büyük bir önem kazanmıştır. İnsanların ve cinlerin yapması ve yapmaması gereken şeyler belirtilmiş ve kendilerine Peygamberler aracılığıyla bildirilmiştir. Emir ve yasaklar, görev ve sorumluluklar seçilen bu Peygamberler aracılığıyla tebliğ edilmiştir. Ancak insanlar, çocukluk döneminde sorumlu tutulmayıp olgunlaşma zamanı geldiğinde sorumlu tutulmuş, zamanla olgunlaşan önemli bir varlık olarak yaratılmış değerli bir mahlûktur. Belli bir yaşa kadar çocuktur, temyizden uzak, iyiyi kötüden ayırt edemez durumdadır. Lakinbuluş çağına gelince mükellef olur, sorumlu tutulur, akıllı olması şartıyla. Akıl husunda bir sıkıntısı varsa yine sorumlu tutulmamaktadır. Yani akıl ve baliğ olması gerekir, Rabbi'nin talimatlarına karşı sorumlu olabilmesi için. Arapça bir ifadeyle: “Men la akle leh, la dine leh” yani; akıllı olmayanın dini de yoktur, denilmektedir.

Akıllı olup buluş çağına erişen her Müslüman, Yüce Allah'ın emirlerini yerine getirmek ve yasakladığı şeylerden de kaçınmak zorundadır. Tabii ki en önce O'nun (cc) varlığına, Meleklerine, ahiret gününe, Peygamberlerine, kaza ve kadere ve Allah'tan gelen her şeye inanmak, iman etmek mecburiyetindedir. Ayrıca Rabbimin bütün nimetlerine karşılık şükredip nankörlük etmemelidir. Eski ifadeyle “Küfrani nimet” denilen, Yüce Allah'ın nimetlerini görmeyip inkâr eden, nankör kişi anlamında kullanılmış bir deyimdir. Kafir kelimesi yine aynı kökten gelen bir sözcük olup; örten, gizleyen, inkar eden anlamına gelmektedir. Bu yüzden, büyük bir cürümdür küfür. Mümin olup küfürden kaçınmak ve iman etmiş kimsenin itaat edip İslam'a teslim olması her insanın ana gayesi olmalıdır.

Bilindiği gibi dünya hayatı en kısa olan hayattır. Ancak, ebedi/sonsuz olan ukba hayatının kazanıldığı yerdir. Bu yönüyle çok kıymetli ve çok önemlidir. Üstad Bediüzzaman Said'i Nursi, dünya hayatını iki kapılı bir hana benzetmektedir. Üç günlük misafirhanede kalan, üç günden sonra yoluna devam eden yolcu gibidir. Bir kapıdan girip diğer kapıdan nasıl çıkıp gidiyorsa, dünya hayatı da öyle bir şeydir. Uzaklardan gelip iki üç gün dinlendikten sonra yoluna devam eden yolcu misali, dünyaya görev icabı kısa bir süre için gelen insanlarda aynen öyledir. Geldiği yere mutlaka

bir gün hesabını vermek üzere döner. Verilen görevi yapan bahtiyar/serfira zbir kul olabileceği gibi, bedbaht ve gafil hatta kafir/nankör bir kimsede olabilir.

Bu kısacık dünya hayatı, ebedi olan ahiret hayatının kazandırdığı yerolması hasebiyle çok müteyakkız olunması gereken bir yerdir ve bu cepheden çok önemli bir hayattır. Engellerle, zehirli ok ve dikenlerle dolu, her çeşit şeytanın bol olduğu bir yerdir. Yoldaki işaretlere dikkat edilmezse, hedef ve gayeden sapılabilir, sıratı müstakimden uzaklaşılabilir. Bu yüzden diyoruz ki: insanlar akıllı olmalı, nefsini terbiye edip geliş amacına uygun, ölüm sonrası hayat için çabalamak zorundadır. Görev bilinci ve sorumluluk duygusu ile hayatını sürdürmelidir. İnsanı nimetlerle donatıp yeryüzüne görevli olarak gönderen Yüceler Yücesi olan Rabbimiz, kendisine yapılan ihaneti asla kabul etmez. Yaradılış ve dünyaya geliş amacını unutmamayı ve gereğini yapmayı mecburi kılar. Gaflet ve ihmal ya da inkar ve ihanet ebedi felakete neden olur. Asla geri dönüşü olmayacak olan bir felaketle karşılaşmış olunur. Bunun adı ebedi felakettir.

Cenab-ı Hak, Kuran-ı Kerim’de son pişmanlığın fayda vermeyeceğini, yapılan kötülüklerin telafisi için bir şans daha verilmeyeceğini kesin bir dille bildirmektedir: “Onlar orada: Rabbimiz, bizi çıkar, (önce) yaptığımızdan başkasını yapalım diye fer-yâd ederler. Sizi, öğüt alacak olanın, öğüt alacağı kadar bir süre yaşatmadık mı? Size uyarıcı da geldi (fakat inanmadınız). Öyle ise (azâbı) tadın artık. Zâlimlerin yardımcısı yoktur.” (Fâtır Suresi 37. Ayet)

Yine Secde Suresi 12. Ayette: “Rablerinin huzurunda (utançtan) başlarını öne eğmiş; ‘Rabbimiz, gördük, işittik, bizi geri döndür, iyi iş yapalım; artık kesin olarak inandık!’ demekte olan suçluları bir görsen!”

Ayeti kerimelerde görüldüğü gibi öldükten ve iş işten geçtikten sonra bir kez daha bu dünyaya gelip daha iyi işler yapmak, salih ameller işlemek istediklerini, daha iyi iman edeceklerini ifade edip bir şans daha istediklerini görüyoruz. Ancak Yüce Allah (cc) bu talepleri reddetmektedir. Ben size uyarıcı/peygamber gönderdim, akıl ve ömür verdim. Lakin siz emir ve talimatlarıma uymadınız. İtaat etmeyip isyan ettiniz, nankörlük edip inkâr ettiniz.

Size bir kez daha şans versem bile inkar ve isyanınıza devam edeceksiniz diyor Cenab-ı Hak. Kıymetli olan şeyi yapmadınız, görmeden iman etmediniz, hata üstüne hata yaptınız, şimdi cezanızı çekeceksiniz. Kendi kendinize zulmettiniz. Son pişmanlık asla fayda vermeyecektir.

Tabiinin en büyüklerinden kabul edilen Hasan-ı Basri Hazretlerinden rivayet edilen bir hikaye mealen şöyledir: Bir gün bir cenazeyi defnettikten sonra orda bulunan kalabalığa hitaben şöyle der Hasan-ı Basri: “Şimdi defnettığımız bu zat aramızdan ayrıldı ve dünya hayatını bitirdi. Gittiği yerde dünyadaki ameline göre bir durumla karşılaşacak. “Kabir hayatı ya cennet bahçelerinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukurdur” diyor Efendimiz (sav). Bu defnettığımız kardeşimiz şayet dünyaya geri gelmek istese bile gelemeyecek. Onun dünyadaki hayatı/sınavı bitmiş, yaptıklarına göre hesabını orada verecektir. Ancak bizler henüz ölmedik. Farzedin ki bizler de öldük, gittik orayı gördük ve bize bir şans daha verildi,

geri geldik. Böyle farzedelim ve ona göre hazırlık yapalım. O öldü gitti ama biz henüz ölmedik. Hala tövbe edebilir, helallik dileyebilir, Kuran ile amel edebilir, teheccüd kılabilir, her çeşit cihadı, her türlü infakı yapabiliriz. Fırsatımız varken iyi işler, Allah’ın rızasını kazandıran ameller yapalım.”

Sözlerime son verirken, nefis ve şeytanın hilelerinden uzak durmak ve ebedi saadeti elde edip pişman olmamak için salih, âlim, amil ve sadık insanlarla beraber olmak

gerekir. Gaflete düşmemek ve Allah’ın rızasına odaklanmak için ne gerekiyorsa yapmak en akıllı insanların yaptığı iştir. Ebedi hayatın kazanılması dünya sevgisinden uzaklaşmakla olur. Muhabbetullahla, akıllı olmakla, Erhamu’r-Rahimin’i memnun etmekle ebedi saadet elde edilir. Tersisi ise neuzubillah ebedi hüsrân olur. Telafisi mümkün olmayan bir felaket olur. Söylemek kolay, uygulamak bedel ister; akıl ve fedakarlık ister, ilim amel, irfan ve ihlas ister. Rabbim müyesser etsin. Selam ve dua ile...

**“Kabir hayatı
ya cennet
bahçelerinden
bir bahçe veya
cehennem
çukurlarından
bir çukurdur.”**

GEÇMİŞTEN GELECEĞE YÜKSEKÖĞRETİM SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ

Şuurlu Öğretmenler Derneğimiz tarafından 25 Eylül 2021 tarihinde Ankara Başkent Öğretmenevi'nde "TÜBA 2020 Türkiye Bilim Raporu Işığında Geçmişten Geleceğe Yükseköğretim" başlıklı bir sempozyum düzenlendi. Söz konusu sempozyuma; YÖK başkanlığı, ÖSYM başkan yardımcılığı, rektörlük, dekanlık ve enstitü müdürlüğü gibi akademik görevlerde bulunmuş kişi ve alanında saygın bilim insanlarının katılımıyla "Türk yükseköğretimin temel ve güncel sorunları" bir gün boyunca etraflıca tartışıldı, müzakere edildi. Toplantı plaket takdimi ve birlikte çekilen fotoğrafla sona erdi.

Kamuoyu ile paylaşılan ve önemli noktalara işaret edilen sempozyumun Sonuç Bildirgesinde şu hususlara değinilmiştir:

1. Türkiye'nin geleceği için stratejik bir öneme sahip olduğu düşünülen 'özerk ve bağımsız üniversite' sorunu bütün yönleriyle etraflıca tartışmaya açılmalıdır. Bu bağlamda; üniversitelerin özerkliğini ve bağımsızlığını olumsuz yönde etkileyen faktörler ortadan kaldırılmalı, bu hususta yasal düzenleme yapılmalı ve akademik özgürlükleri en üst seviyede güvence altına alan bir üniversite yönetim yapısı kurulmalı, üniversiteler YÖK boyunduruğundan kurtarılmalı, YÖK'ün görevleri, üniversitelerin standartlarını belirleyen bir planlama ve denetleme ile sınırlandırılmalıdır.
2. Üniversiteler toplumun en gözde kurumları olarak, liyakat ve yetkinliğin en çok değer verildiği veya öne çıkarıldığı kurumlara dönüştürülmelidir. Gerek akademik kadroların tahsisinde gerekse yönetim görevlerine

yapılan atamalarda rasyonel ölçütler belirlenerek; yetkinlikleri olmayan kişilerin üniversitelerde istihdamının ve yönetsel makamlara gelmelerinin önüne geçilmelidir.

3. Rektörlere tanınan haklar ve yetkiler sınırlandırılmalı; akademik kurulların yönetim süreçlerinde daha etkin rol almalarını sağlayıcı düzenlemeler yapılmalıdır. Çoğulculuğu ve katılımcılığı esas alan, yetki-sorumluluk-hesap verebilirlik dengesinin çok iyi kurulduğu bir yönetsel model ve anlayış acilen uygulamaya geçirilmelidir.
4. Üniversite açılmasına sınırlama getirilmeli; var olan bazı üniversitelerin birleştirilmesi yoluyla daha dinamik ve saygın bir akademik yapı kurulmalıdır.
5. Öğretim elamanı seçimi evrensel ve objektif ölçütlere göre yapılmalı, kayırma ve nepotizmin önüne geçilmelidir.
6. Öğretim üyelerinin yabancı dil yetkinliklerini artırıcı önlemler alınmalı, akademisyenlerin ikinci bir yabancı dil yetkinliği için strateji geliştirilmelidir.
7. Vakıf üniversitelerinin kâr amaçlı ticari işletmeler gibi yapılanmaları vakıf doğasına aykırı bir durum olup; akademik kaygılarının ön plana alınması, öğretim üyesi yetiştirilme, bilimsel üretkenliğin desteklenmesi gibi hususlarda daha fazla sorumluluk üstlenmelerini sağlayacak denetim mekanizmaları kurulmalıdır.
8. Üniversitelerin, ARGE çalışmaları yürütmeleri için kaynak sorunu üst seviyede olup, öğretim üyelerinin nite-

liğini artırmaya dönük çalışmalar yapmaları sınırlanmaktadır. Üniversitelere cari giderler ve yatırım bütçesi dışında doğrudan ARGE çalışmaları için kullanabilecekleri kaynak aktarımı sağlanmalıdır.

9. Akademisyen özlük hakları, gelişmiş ülkelerle kıyaslandığında oldukça düşük olup; akademik çalışmalar yapmalarını engelleyecek düzeydedir. Daha fazla gelir elde edebilmek için birçok ülkeye göre 10 kat fazla ders yükü yüklenmektedirler. Bu durum akademik verimi düşürdüğü gibi öğretimin de niteliğini azaltmaktadır. Akademisyenlerin özlük hakları gelişmiş dünya ile rekabet edebilecek düzeylere getirilmeli, akademik çalışmalar için kullanabilecekleri ek bütçeler tahsis edilmelidir.
10. Akademisyenlerin eleştirel düşünme ve düşünce özgürlüğünü koruyucu önlemler alınmalı; rutine binen 10 yıllık periyotlarla akademisyenlerin mahkeme kararları olmaksızın keyfi olarak üniversitelerden uzaklaştırılmasının önüne geçilmesi için yasal güvence oluşturulmalıdır.
11. Üniversitelerin kuruldukları bölgenin koşulları ve ihtiyaçlarına göre yapılanmaları sağlanmalı, bulundukları bölgeye katkı sağlayıcı faaliyet alanları odaklı bir yapı kurgulanmalıdır.
12. Üniversitelerin eğitim programları istihdam odaklı, toplum ve birey ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden tasarlanmalıdır. İstihdam imkânı az olan alanlarda kontenjanlar çok sınırlı hale getirilerek az sayıda öğrencinin daha nitelikli yetişmesi sağlanmalı, bu alanlar bölgesel olarak belirli üniversitelere toplanarak öğretim üyesi ve kaynak israfı önlenmelidir.
13. Meslek yüksekokulları kuruldukları bölgenin sanayi alanlarına hem fiziki hem de yönetsel olarak entegre olacak şekilde konumlanmalıdır. Bu okullardaki programlar ve kontenjanlar her yıl sektör temsilcileri ile birlikte belirlenmeli, öğrencilerin uygulama çalışmaları için sektörün inisiyatif olarak sorumluluk üstlenmesini sağlayıcı tedbirler alınmalıdır.
14. Öteden beri giderek kronikleşen ve bir plansızlık göstergesi olan kontenjan sorununun giriş puanı düşürülmesinin dışında özgün çözümler üretilmeli, tercih edilmeyen bölüm programlarının daha işlevsel hale getirilerek dönüştürülmeleri, buralardaki öğretim üyelerinin yeni becerilerle donatılarak sektör ihtiyaçlarını karşılayacak eğitim verebilmeleri sağlanmalıdır.
15. Öğretim üyesi yetiştirme programları kapsamında eğitim alan ve 50/D kapsamındaki hükümler gereği işsiz kalmak ile yüz yüze olan genç araştırmacıların sorunlarına acil çözüm üretilmeli, büyük emeklerle yetiştirilen bu nitelikli insan kaynağının harcanmasına ve yurtdışına göçüne izin verilmemelidir.
16. Öğretmen yetiştiren programlar; çağın koşullarına göre yeniden yapılanmalı, uygulama okulları ile entegre ola-

cak bir yapıya kavuşturulmalıdır. Göstermelik formasyon programları ile “Hiçbir şey olamasam bari öğretmen olayım.” anlayışını destekleyen uygulamalarla, nitelik ve ihtiyaç düşünülmeden daha çok bir gelir kapısı haline getirilen öğretmenlik sertifika programlarından vazgeçilmeli, ihtiyaç olan alanlarda lisansüstü programları ile uygulama ve teorinin bütünleştirildiği öğretmen yetiştirme programları tasarlanmalıdır.

17. Üniversitelerin uluslararasılaşma çabaları desteklenmeli; bunun için programların uluslararası akreditasyon almaları ve uluslararası öğrenci çekmesi için önlemler alınmalıdır.
18. Üniversiteler ülkenin insan kaynağını planlayan kuruluşlar olarak dünya ve ülke ihtiyaçlarına göre yeniden tasarlanmalıdır.
19. Üniversiteler yaşamdan kopuk bir şekilde çalışmakta, işlevsiz eli kolu bağlı kurumlara dönüşmüş durumdadır. Üniversitelerin toplumu ileri düzeye taşıyabilmeleri için sadece var olanı değil olanın ötesinde ürünler, bilgiler, çözümler ortaya koymaları gerekir. Bu anlamda bilim ve bilginin merkezi olma işlevi üstlenen üniversitelerin niteliği ile ilgili sorular üzerinde durulmalı, yaşama katkısı çok alt seviyelerde akademik çalışmalar yerine, insan yaşamına katkı sağlayıcı bilimsel çalışmaların üretilmesini destekleyen bir yapı kurulmalıdır.
20. Toplum, üniversitelerden bilgiyi ürettiği gibi yayması ve ülkenin insan kaynağının niteliğini artırması beklentisi içindedir. Üniversitelerin ülkenin insan kaynağını dönüştürme işlevi, sorumluluğunu yeterince yerine getirmediği; açılan eğitim programlarının buna yeterince hizmet etmediği kanaati hızla yayılmaktadır. Boş kalan kontenjanlar bu durumun önemli göstergelerini sunmaktadır. Bu algının değişmesi ve üniversitelerin işlevlerini layıkıyla yerine getirebilmeleri için, üniversite eğitim programları; ülke insan kaynağının niteliği ve gelecek perspektifleri çerçevesinde yeniden yapılmalıdır.
21. Yükseköğretimde etiğe aykırı her türlü eylem ve davranışın [intihal, yağmacı dergi ve yayınlar, tacizler, kadro kayırmacılığı vb.] azaltılması için bütüncül bir strateji geliştirilmelidir.
22. Türk yükseköğretiminin en temel iki sorunun akademik özgürlükler ve iyi yönetime dair tartışmalar etrafında toplandığı görülmektedir. Entelektüel ve akademik ortamın iyileştirilmesi için özgün bakış açıları geliştirilmelidir.

Yukarıda belirtilen Sonuç Bildirgesinde yer alan konuların yükseköğretimle ilgili merci ve makamlara yol göstereceği kanaatindeyiz.

*Kardeřliđiniz ne kadar ise
Müslümanlığınız da o kadardır.*

Mehmet Zahid Kotku

SÖZÜN GÜCÜ

**Bizim davamızda kimse
kendisi için yaşamaz.**

Herkes kardeşi için yaşar.

**Menfaati öldürmenin en kolay
yolu budur.**

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
T.C. 54. Başbakanı
Millî Görüş Kurucu Lideri

BECERİKLİ, İŞ BİLEN ÇOCUK PROJELERİ

Eskiden üniversite okumak, üniversite mezunu olmak bir ayrıcalıktı. Şimdi herkes üniversite mezunu, aşağı yukarı her ilde, ilçede üniversite var.

2019-2020 verilerine göre üniversite-lerimizde eğitim alan öğrenci sayımız 7 milyon 940 bin 133. Bu yıl öğrenci sayısı 8 milyonu aşmıştır. Bu öğrencilerin çoğu başka bir ilde okuyor. Sadece Aydın ilinde bu yıl aktif 48.117 üniversite öğrencisi var, yaklaşık 50 bin kişi demek bu. Bu kadar nüfusun hareketi ülke ekonomisinde hareketliliğe neden oldu. Ev sahipleri, yurt işletmecileri, ikinci el eşya piyasası çok sevindi; kafe, restoranların işleri açıldı. Kısacası ekonomi canlandı.

Bu işin bir boyutu, bir de aileler açısından, hele dar gelirli aileler açısından olaya bakınca işler zor. Bir öğretmen arkadaşım liseden mezun olalı dokuz-on yıl olan (bu arada üniversiteyi bitirdi, mühendis oldu ve iş aradı) kendine yetebilecek düzeyde İstanbul'da bir işe yerleşen oğlu için mutlu. "Hiç olmazsa bir yerden başladım" diyor. "Evlenmek istiyor mutlaka ama bu zor koşullarda evlenmesi mümkün değil" diyor.

Kızı da üniversiteye yerleşmiş "Aylık sadece yurt ücreti 2200 TL" diyor. Karı koca emekli olan arkadaşım zorlandıklarını söylüyor.

Bir başka öğretmen arkadaşımın oğlu geçen yıl üniversiteyi bitirdi. Kadıncağzı evliyken eşinden hiç maddi ve manevi destek görmediğini, her şeyi kendi göğüslediğini söyleyip 27 yıllık evliliğini, eşini çocukları ile ikna ederek bitirdi. Oğlu okurken "Babası aylık bin lira yolluyor. Evliyken onu da yapmıyordu." diyordu. Oğlunun öğrenim kredisi borcunu ödemek için yazın bankadan kredi çekmiş, bir taraftan onu ödüyor; oğlu KPSS'ye hazırlanıyor. Bir taraftan kızı okuduğu bölümü beğenmeyip, ille özel üniversitede başka bir bölüm okumak istediği için onun giderlerini karşılamak zorunda; kendi sağlık sorunları yaşıyor, emekli olmak istiyor ama olması bu koşullarda biraz zor görünüyor, arkadaşım bunalımda...

Yine Nazilli'de okuyan sivil toplum kuruluşlarında birlikte çalıştığımız pek çok üniversite öğrencisi vardı, hâlâ birçoğuyla görüşüyoruz. Şimdi bakıyorum altı yıl olmuş işe yerleşen beş altı kişi var.

Onların da çoğu çalıştıkları sivil toplum kuruluşları aracılığı ile yerleştiler. Kızların çoğu ev hanımı oldu. Bu çocuklar da öğrenim kredisi aldılar, nasıl ödediklerini sormuyorum.

Oğlum lisede okurken kaldığı yurtta üniversiteyi bitirmiş düzenli bir iş bulamadığı için ödeyemediği kredi borcu da birikmiş, çok sevdiği bir abisinin yurtta bodrum katta kendini kalorifer borularına asarak intihar ettiğini ve onu oradan indirişlerini anlatmıştı. Çok olumsuz etkilenmişti. Üstelik bunu yapan çocuk inançlı bir çocuktü.

Bugün aşağı yukarı her evde 25-26 yaşında ya da daha büyük yaşta işsiz gençlerimiz var. Büyük bir çöküntü yaşıyorlar. Harçlık için anne babalarına muhtaç, evlenme yaşına gelmiş ama evlenemeyen bu çocuklar bizim gençliğimiz ve büyük bir bunalım içindeler.

Dinimizde ilim öğrenen öğrenci çok zengin bile olsa ona sadaka düşer, yani karşılıksız para verilir. Devlet üniversite öğrencilerine karşılıksız burs vermeli ya da verdiği krediyi ödeyebilmesi için zorunlu hizmetler yaptırmalı ama çocukların hayata borçlu olarak başlamasına izin vermemeli.

Yine 2019-2020 verilerine göre 174 bin 494 öğretim üyesi var üniversitelerimizde. Bunların 50.667'si araştırma görevlisi. Araştırma görevlisi sayısı toplam öğretim görevlisi sayısının neredeyse üçte biri yani yeni yetişiyorlar. Yaklaşık 45-46 öğrenciye bir öğretim görevlisi düşüyor.

Bir velimin büyük kızı 9 Eylül Üniversitesi Peyzaj Mühendisliği mezunu, başka bir üniversitede yüksek lisans yapıyor. Danışman hocasının hiçbirşeyden anlamadığını, derslerini kendisine anlattırdığını söylüyor. Hatta mezuniyetini geciktirmesini, derslere girmeye devam etmesini, ilk açılacak sınavda onu üniversiteye almaya çalışacağını söylemiş. Acaba o hoca oraya nasıl yerleşti? Gerçekten hakeden bir öğrenci yok muydu?

Bir göz hekimi abimizin çok havalı eşi, kızının hocalarını yazıklarında, evlerinde ağırlaya ağırlaya onun üniversiteye öğretim görevlisi olarak yerleşmesini sağlamıştı. O pozisyonu gerçekten hak eden çocuğun ise seyyar satıcılık yaptığıni duymuştum, çok üzülmüştüm.

Üniversiteyi bitirmek, diploma sahibi olmak sorunları çözmiyor maalesef. Planlaması yapılmamış, alt yapısı tamamlanmamış, yeterli öğretim üyesi olmayan okulları açmak; çocukları buralara yönlendirmek hatalı. Meslek sahibi olamayan çocuklarımız bunalımda, aileler bunalımda...

Bu kadar çok üniversite ve üniversite öğrencisi istatistiklerde hoş olabilir ama gerçekte maalesef öyle değil. Üstelik bu, ülke ekonomisi açısından da çok büyük bir kayıp... Bu sene eğitim öğretim yılı başında ev kiralardaki artışın sebebi, bu müthiş nüfus hareketiydi. Trafik yoğunlaştı, dolaşısıyla hava kirliliği ve yakıt tüketimi arttı.

Evinden uzakta eğitim alan bu gençler hormonlarının en yoğun çalıştığı bu dönemde birçok hatalar yapabiliyorlar üstelik. Üniversiteler açılınca sokaktaki kızların profili birden değişiyor. Eminim birçoğu anne babasının yanında giymediği kıyafetlerle okula, sokağa çıkıyor. Bu gençlerin çoğu ahlaksız da değil (televizyonda, filmlerde gördüklerine özeniyorlar) ama kötü yola düşürülmeye açık oluyorlar maalesef; korumasız kalıyor, herşeyle başa çıkabilirim sanıyorlar ama öyle olmuyor. Telafisi mümkün olmayacak, toplumun ahlaki yapısını bozan kayıplar yaşanıyor. Kız ya da erkek çocuklar çok şey kaybediyorlar.

Zorunlu eğitim 12 yıla çıkartılırken, liseler dört yıla uzatılırken ben bir ilkokul öğretmeni olarak bunun yanlışlığını farkedebiliyordum. "Ne yapılmak isteniyor?" diye feryat etmiştim. Bu kısa bir süre için işsizliği perdeler ama uzun vadede çok büyük sorunlar ortaya çıkarırdı. Ama adının önünde kocaman unvanları olan benim gibi sahada değil de masa başında çalışanlar bunu göremediler.

En verimli çağlarını hiç işlerine yaramayacak şeyleri öğrenmek için harcayan çocuklar, devletin bu çocukların okuması için yaptığı yatırımlar, ödemeler, ailelerin yaptığı harcamalar; ahlakî, sosyal, psikolojik kayıplar... Geri dönüşü hayal kırıklığı ve bunalım olacak bu kadar eziyete değer mi gerçekten? Biz bu işi daha planlı yapamaz mıyız? Çocuklarımızın ille aileden uzakta üniversite mi okuması gerekiyor rızkı için? Ki üniversiteyi bitirmek rızkı da garanti etmiyor.

Bu yıl teorik ders veren birçok fakülte, uzaktan derslere devam edebilirdi. O zaman barınma ve trafik sorunu bu şekilde yaşanmazdı. Bu, pandemi döneminde çok da güzel olurdu. Çünkü salgın kış mevsimi öncesi yine kontrolden çıkmak üzere...

Yeni yeni 28 Şubat döneminde İmam Hatipleri engellemek için önü kapatılan meslek liseleri canlandırılmaya çalışılıyor ama defalarca yazdım bu okulların mutlaka ortaokul kısımlarının da açılması gerekiyor. Pandemi döneminde meslek liselerinin önemi ön plana

çıkı. Maske diken, deterjan, dezenfektan üreten meslek liselilerimiz gündem oldu, takdir edildi. Ne güzel, böyle olağan üstü durumlarda gerçekler daha güzel gün yüzüne çıkıyor.

Çıraklık sisteminin yaygınlaştırılması gerekiyor. Çocuklar ilkokul ve ortaokulda hatta lisede, haftada bir gün (cumartesi günleri olabilir) bir iş yerinde çalışmalılar. Bunu "becerikli çocuk", "işbilen çocuk" gibi projelerle uygulamak gerekli. Yok olmak üzere olan birçok mesleğimiz var maalesef. Sanayide birçok iş kolu, Suriyelilere; çobanlık, Afganlara emanet... Üretim sektörümüzde çalışan gencimiz yeterli değil. Çocuk büyüyünce o işi yapmak zorunda değil ama yapılan işler çocukların psikomotor becerilerini, sosyal ilişki becerilerini, özgüvenlerini geliştirecek hem de toplumsal doku daha sağlam olacaktır.

Eskiler "altın bilezik" derlerdi bir meslek, bir beceri edinmeye. En zor zamanlarda o altın bilezik hayat kurtarır çünkü. Vasıfsız, zararlı bağımlılıkları olan çocuklarımız yerine elinden iş gelen, topluma karışabilen, insanlarla diyalog kurabilen çocuklarımız, gençlerimiz yetişsin. Psikolojik ve sosyal açıdan dengeli ve sağlıklı olmayan bireylerin ne kendine ne de topluma yararı olacaktır. Sağlıklı, mutlu, huzurlu kalın, Allah'a emanet olun.

EMEKLİ OLAMAYAN ÖĞRETMEN

İnsan fani bir varlık; doğuyor, yaşıyor ve süresi dolunca da dünyayı terk ediyor. Kimi bubitmesi kesin olan hayatı bir gagesizlik içerisinde geçilirken, kimi de güzelliklere sebep olabilmek için gayret gösteriyor ve ahiret aleminde faydasını göreceğimiz şeyleri yaşayıp, yaşatabilme gayreti içine giriyorlar. Şartların olgunlaşmasını beklemeden, yaşadığı anda “Güzel neyi yapabilirim?” fikrinde olanlar aydınlanırlar ve aydınlatırlar.

Satılmış Said Vargün kimdir?

1949 yılında Ankara Altındağ Peçenek Köyünde dünyaya gelmiştir.

İlkokul ve ortaokulu Gülveren’de, liseyi Kurtuluş Lisesi’nde bitirmiştir.

1971 Ankara İlahiyat Fakültesi’nden mezun.

1972 Diyanet İşleri Başkanlığı Derleme Yayın Müdürlüğü’nde çalıştı.

1975 Uluğbey Ortaokulu’na atandı.

1992 Milli Eğitim Bakanlığı’nda çalıştı.

1999 yılında emekli oldu.

Halen, kurduğu vakıfta sosyal çalışmalarını sürdürmektedir.

S. Said Vargün’ün yetiştiği ortam göz önüne alınırsa, belki de en zor yapabileceği şey; o gün için, yüksek tahsil yapabilmektir. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’ni okuyor, öğretmen oluyor, okulda öğretiyor, okul dışında öğretiyor, ev toplantısını sebep yapıp öğretiyor. Akşam sıcak sobasının başında uzanıp çay içmek varken o sahada eğitime devam ediyor. Maddi imkânların kısıtlı bulunduğu dönemlerde, öğrencilerinin bir hadis fazla dinleyebilmeleri için ortam kurmaya çalışıyor. İslam ahlakından iki satır okusun, bir kural dinlesinler diye ailelere rica ediyor; onları bir araya toplamaya çalışıyor. O istiyor ki muhabbetle içilsin o ev sahibinin ikram edeceği çay. Hâlbuki O, gündüz okulunda dersini yapmış, vazife tamam, aylığını hakkı ile alacak kadar görevini yerine getirmiştir. O, diğer arkadaşları gibi evine hemen gitmiyor, şiddetli soğuk, kar, kışta gençleri derse götürüyor. Arabanın yaygın bulunmadığı dönemde bu gençlerin bir de geri evlerine döndürülmeleri var. Birilerine rica ediyor, onlara dolmuş parası ayarlıyor. Hocamız başını yastığa huzurlu koyuyor, içi ferah, ibadetini yerine getirmenin mutluluğu içindedir. Evinde pişen sıcak çorbasını içemiyor, gün oluyor duraklarda beklerken ayakları donuyor soğuktan. İstirahat etmesi gereken vakitlerde O hep koşuyor, çünkü ümmetin evlatlarının Peygamberlerine layık olabilmelerinin sızısını içinde taşıyor. Bunlar iyi yetişirse, halk iyi olur, devlet iyi olur, ümmet iyi olur düşüncesindedir.

En mükemmel olan yapılsın istiyor. Çünkü talip olduğu makam Allah'ın rızasıdır. Karşılık almıyor, talep etmiyor, ima etmiyor, rencide etmiyor. Geliri bir öğretmen maaşıdır. Aşk, feyiz muhabbet ile koşturuyor, yoruluyor. Artık hoca-nın gayreti mahallelere, ilçelere taşıyor. Öğrencileri ile il dışı geziler haline çevriliyor. Eğleniyorlar, geziyorlar, öğreniyorlar. Öğrencilerini evinde, işyerinde veya okulunda ziyaret ediyor.

Hocamız, tarih bilinci ve şuuru ile vakıf müessesesini canlandırıyor. Çocuklar, gençler, öğrenciler faydalansın diye kütüphane kurulmasına sebep oluyor. Buraları eğitim merkezine dönüştürüyor. Daha sonra kültür merkezi oluşturarak "Önce yaşadığım çevreme hizmet etmeliyim" anlayışı ile yola çıkıyor.

Öğrencilerin kütüphaneden faydalandığını görüyor, içi huzur doluyor, biliyor ki onlar ileride her biri bir göreve gelecek. Görev liyakatine sahip olsunlar, hak yemesinler, can versinler ama manevi değerlerden ödün vermesinler. O, kendi bedeni, emeğini, sağlığını da vakıf etti.

Merhamet dolu kalbi ile bir muhtaç görmüşse sağına, soluna bakmadan yardımcı olur. Aldığı görevleri layıkıyla yerine getirmeye gayret eder. Halkla beraber, iç içe, yan yanadır. O ulaşılmaz değildir, kendini odalara kapatmaz. Dert dinler, gönül alır, ziyaret eder, misafirlerini ağırlar, sever, sevilir. Koltuk sevdalısı olmamıştır. Çünkü koltuğun adı veya makamı ne olursa olsun, gaye Allah rızası olmalıdır. O'nun gayreti örnek gösterilecek bir gayrettir. Çünkü O, emekli olmayan muallimdir. Bu kadar yeter deyip bir kenara oturmamıştır. Onun çay, sohbet, muhabbet ortamlarında bulunanlar bulundukları alanlarda verimli olmaya devam etmektedir.

Eşlerimizin üzerinde emeği çok olan hocamız, ilerleyen yıllarda da bizlerin çocukları ile ilgileniyor. Ben babalarımı yetiştirdim, şimdi de bunlarla başkaları ilgilensin demeden. Geleceklerini dahi düşünür. Çocuklarımız yanında olduğu zaman tam bir dede edası ile mutluluk gözlerinden okunur. Onlar için fikir üretir, sohbet eder, satranç oynar, yesinler, içsinler ister. Bölgesine yerleşen muhacirlerin ilk envanterini oluşturan, maddi-manevi ihtiyaçları ile ilgilenen; hocamız ve kurduğu vakfı olmuştur. Bebekler, yaşlılar, işsizler, hastalar, öğrenciler araştırılıp bilgileri kayıt edilmiştir. Belirlenen ihtiyaçlar ilacından yakacağa, giyecekten yiyeceğe kadar ihtiyaç sahiplerine ulaştırılıyor.

O hastalık esnasında bir güç bulunca vakfında bulunur. Kargaşa, gürültü, kalabalık bir ortam oluşuyor, orada bulunuyorsa halinden hiç şikâyet etmiyor. Gürültü yapmayın, susun gibi kelimeleri kullanmıyor. Sevgi ile tebessüm ile olgun edası ile yaklaşıyor onlara. İkramları hiç eksik olmaz. Hocamız, bazı dostlarını, öğrencilerini arıyor samimiyetlerine isnaden çocukların yiyeceğini karşılamalarını rica ediyor. Sohbetleri hep ümmetin dertlerine çare olmak, ders ve çözüm niteliğindedir. Allah sıhhat içinde bereketli ömür versin.

Öğrencilerinden Av. İsmail Yurtoğlu'nun dilinden:

1975 yılında Uluğbey Ortaokulu, ikinci sınıf öğrencisiyim.

Kapı açıldı, yeni ve genç hoca içeri girdi.

Selam vermiştii ve gülümsüyordu.

O güne kadar gördüğümüz hocalarımıza hiç benzemiyordu, diğerlerinden çok farklıydı.

Hocamızın gülümseyen yüzü, samimi ve sıcak tavırları bizleri oldukça rahatlatmıştı.

O tarihten sonra, hep dost olduk, arkadaş olduk hocamızla.

Dersler, sıcak ve samimi bir ortamda gerçekleşiyordu.

Derslerin dışında da hocamızla irtibatımız devam ediyordu.

Teneffüslerde rahatlıkla konuşabiliyorduk.

Cuma namazlarımızı rahatlıkla hocamızla birlikte, Uluğbey Camii'nde eda edebiliyorduk.

Hocamız, bizimle birebir ilgilendiği gibi, ailelerimizle de irtibata geçiyordu.

Hocamız, mezuniyetimizden sonra da bizleri unutmadı.

Her zaman bizleri arayıp, sordu. Derdimizle ilgilendi, sevinçimizi paylaştı.

Neredeyse günün yirmidört saatini öğrencilerine harcıyordu.

Her öğrencisiyle ayrı ayrı ilgilenen hocamız, kendi ve sıcak yakınlığına cevap veren bir kısım öğrencilerinden ekipler oluşturuyor, bu öğrencilerin sürekli birbirleriyle irtibatlı olmaları ve diğer öğrencilerle sıcak temas kurmaları konusunda çaba sarfediyordu.

Bize öğrettikleri; Allah sevgisi, peygamber sevgisi, vatan sevgisi, millet sevgisi, insan sevgisi idi.

Küçüğe sevgiyi, büyüğe saygıyı, fedakârlığı, vefalı olmayı, misafirperverliği, yardımlaşmayı, sabrı, kardeşliği, yerli-yersiz şikâyet etmemeyi; kısaca ne kadar güzel haslet varsa hepsini bizlere tavsiye ediyor, fiilen de yaşayarak bizlere gösteriyordu.

Hocamız, ülke toprağına tohum saçıyor; yeni, taze fidanlar diyor; mevcut fidanları en güzel şekilde budayarak şekillendiriyordu.

Okul dışında da bizleri arayıp soruyor, evlerimize kadar ziyarete geliyor, ihtiyacı olanlarımıza yardımcı oluyordu.

Ev ziyaretlerini, kalabalık bir öğrenci grubuyla gerçekleştiriyordu. Böylece öğrenciler ve aileler tanışıyor ve kaynaşıyordu.

Haftasonları geziler ve çeşitli sosyal faaliyetler düzenleyen Hocamız, bize arkadaş gibi davranıyor, bizlerle beraber faaliyetlere katılıyordu. Unutmadığım anılardan biri de; arabaya doluştuk ve arkadaşımızın köyüne gittik. Tekerlekler çamura battı çıkartmak için az uğraşmadık.

Lise döneminde hocamız bizi, Milli Türk Talebe Birliği ile tanıştırdı. Hergün okul sonrası oradaydık, sohbetlerimiz çok verimli oluyordu. Yeni arkadaşlarla halkamız genişliyordu. Burada misafirlere çay ikramı yapmak çok hoşuma gidiyordu.

Bu mahalde Hocamızın önderliğinde bir kütüphane kuruldu. Kütüphane hergün öğrencilerle dolup, taşıyordu. Burada çeşitli sosyal ve kültürel faaliyetlerde yürütülüyordu. Münazaraları burada öğrendik.

Kütüphanenin altında da Yakup Bey'in hocalığını yaptığı bir tekvando kursu açıldı.

Buralarda çok sıcak ve samimi arkadaşlıklar, dostluklar kuruldu.

Lise sonda, Hocamızın öğrencilerinden oluşturduğumuz 7-8 kişilik öğrenci grubu ile her hafta sonu, Sultan Camii'nde toplanıyor ve sohbet ediyorduk.

Bu tarihlerde ülkenin anarşi içerisinde olduğu bir kaos dönemi yaşanıyor. Hocamızın öncülüğünde, bizler çatışmayı değil barışı, kardeşliği, vatanın bütünlüğünü tercih ettik. Hiçbir çatışmaya katılmadık. Barışı ve kardeşliği yaşatmaya çalıştık. Hocamız bizleri taşkınlıktan, kavgadan, çatışmadan uzak tuttu.

12 Eylül ile birlikte bu dönem kapandı.

Ama durmak yoktu, yola devam edilecekti.

12 Eylül sonrası ilk yapılan, küçük bir kırtasiye açmak oldu. Burada hem bir araya gelebiliyor, hem de ihtiyaç sahibi öğrenciler için maddi imkân sağlanıyordu.

Daha sonra 1988 yılında, Hocamızın öncülüğünde mahallemin adını taşıyan vakıf kuruldu. Bu merkezde, ailelerinden ayrılıp Siteler semtinde çalışmaya gelen, kalacak yeri olmayan veya yakınlarına yük olmak istemeyen gençler ağırlandı.

Burada bir kütüphane açıldı, çok yararlı işlerin yapılmasına vesile oldu. Burada yüzlerce öğrenci kitap ve bilgi ihtiyacını karşıladı. Fakirlere yardım edildi, toplantılar yapıldı, insanlar kardeş olduklarını gördüler.

1991 yılında yapılan milletvekili seçimlerinde ülkeye, millete ve insanlığa daha iyi hizmet verebilmek için, Ankara 2. Bölgeden, Refah Partisi'nden milletvekili adayı olarak seçimlere katıldı.

"Hocamız bunca faaliyetlerini, genelde yaya olarak yürütmüştür. Herhangi bir öğrencisini ziyaret için kilometrelerce yol yürümüştür. Hiç üşenmemiş, bıkmamış ve küsmemiştir. "

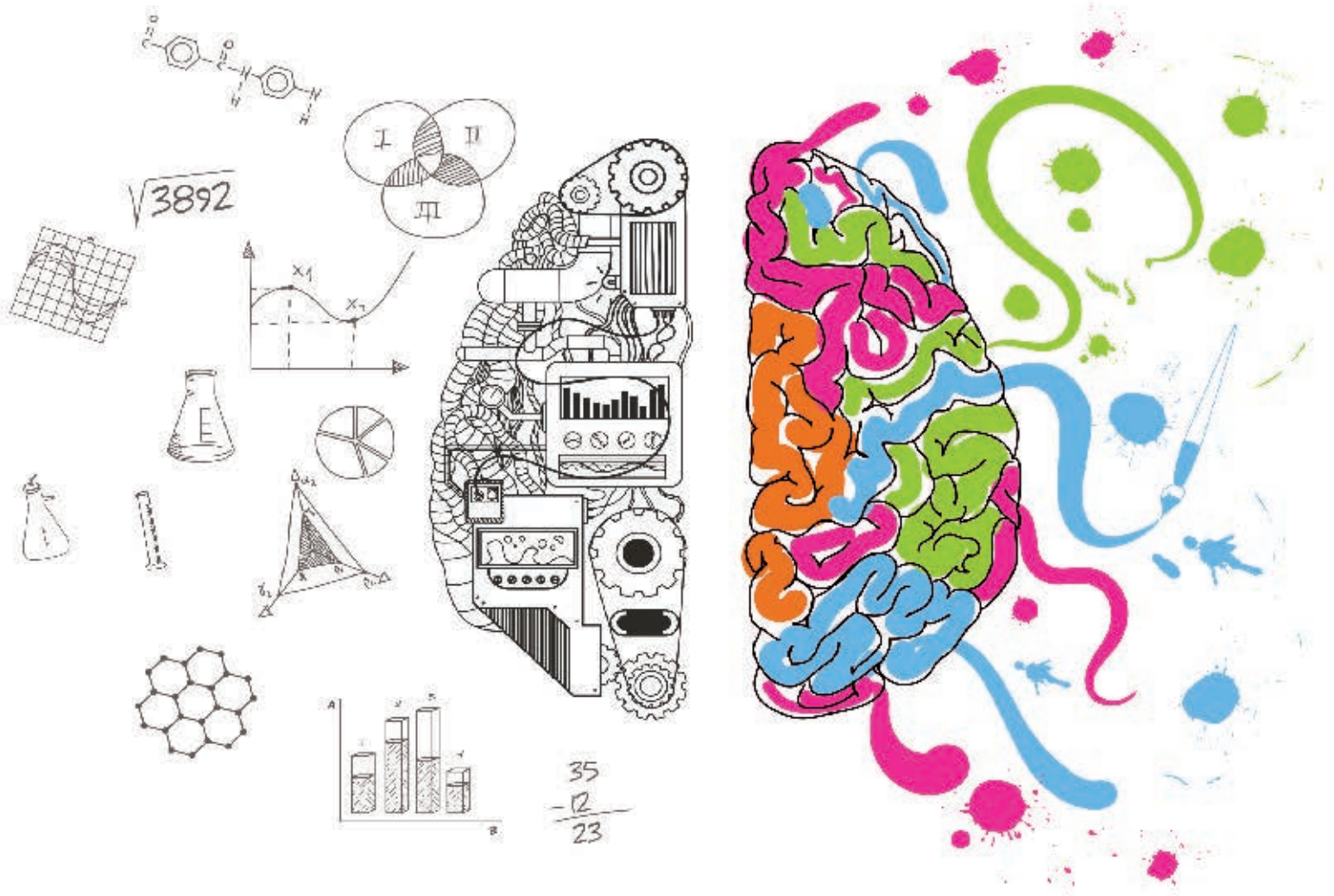
Kurduğu vakıf önce Somalili kardeşlerimize daha sonra Suriyeli kardeşlerimize kucak açtı. Binlerce Suriyeliye kardeşlik hukuku gereği yardım ve desteğini sürdürmektedir.

Yeni bir proje olarak, Gençlik Kültür Merkezi yapıldı. Faaliyetlerinin bir kısmı buradan devam etmektedir. Günümüzde Hocamızın vatan, millet sevdalıları olarak yetiştirdiği pek çok öğrencisi, önemli makamlarda yönetici olarak, pek çok öğrencisi de işadamları olarak ülkemize ve milletimize hizmet etmektedirler.

Riya olacak diye fotoğraf çekilmekten bile çekinecek samimiyete sahip Hocamızın saçtığı tohumlar yeşermiş, fidanlar meyve vermiş, yeni tohumlar saçılmaya, yeni fidanlar dikilmeye başlanmıştır.

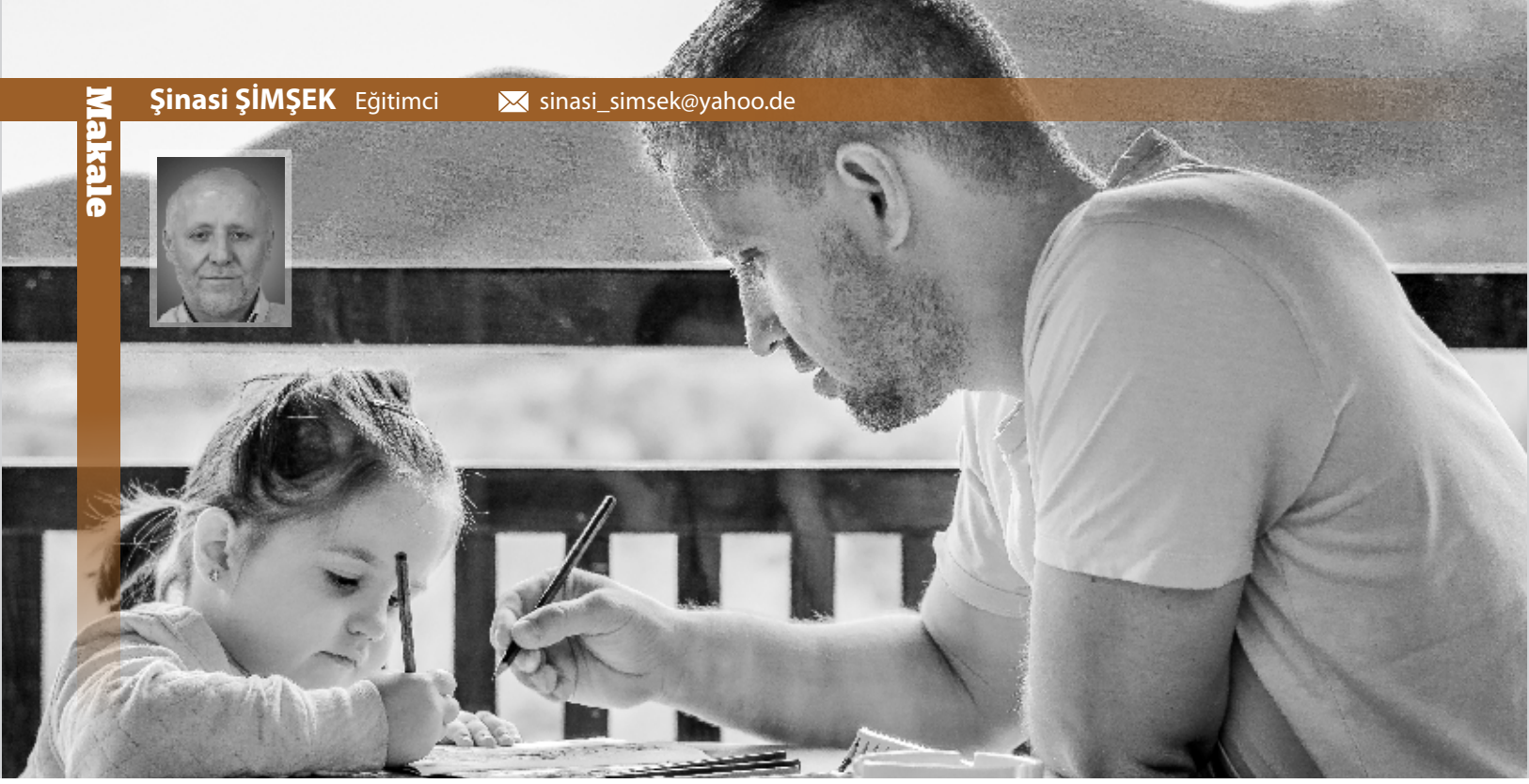
İşin en ilginç yanı; Hocamız bunca faaliyetlerini, genelde yaya olarak yürütmüştür. Herhangi bir öğrencisini ziyaret için kilometrelerce yol yürümüştür. Hiç üşenmemiş, bıkmamış ve küsmemiştir.

Bugün her şeye rağmen kendisini korumuş ve yetişmiş bir nesil varsa Said Vargün hocamız gibi gayret içinde olan, İslam'ı dert edinmiş gerçek muallimler sayesinde. Biz Onu çok seviyoruz. Hocamız için en güzel ödülün ise öğrencileri tarafından aranıp, sorulmak olduğunu düşünüyorum. Bizim için örnek ve önder olan, ülkemiz için çok önemli bir değer olan Hocamıza hiçbir menfaat gözetmeden insanlarımızı ve ülkemize yaptığı hizmetlerden dolayısıyla teşekkür ediyor, sağlıklı ve mutlu bir ömür diliyorum.

AKLI GELİŞTİREN AHLÂKİ GÜZELLEŞTİREN OKULLAR

ÇOCUKLARDAN NE İSTİYORUZ?

Her gün her an gözlerimiz üzerinde, kulağımız seste. "Aman kızım, yaman oğlum dikkat et." Tembihlerin arkası önü kesilmiyor.

Meşhur deyimimiz "Oku da adam ol."

Adam ol demek çok güzel bir temenni. Peki bu temenniyi anne baba olarak biz ne kadar yerine getiriyoruz? Birisine bir şey söylemeden önce, o istenileni biz hayatımızda ne kadar uyguluyoruz. Neden isteklerimiz karşılık bulmuyor.

Kutlu Nebi sözüdür. "Kendinizin yapmadığını, başkasından neden istiyorsun." Sahi isteklerimiz neler, farkında mıyız? Bir sıradanlık herkesin dilinde. Sevgi saygı, mutluluk neşe dilekleri... İyilik güzellik temennileri... İnsan iyi niyetli olmalı, o da güzel. Peki ortalığa dökülen bu kadar kötülük çirkinlik, bu iyi niyet temennilerinin bir sonucu mu?

İnsan kafasındaki sorulara doğru cevap vermeden kendisine istikamet çizemez. Her cevap sorulan sorunun içinde saklıdır.

Sorulara devam edelim. Çocuklardan ne istiyoruz? Meşhur cevabımız Anadolu deyişiyle oğlum" dört dörtlük olacaksın. "Peki dört dörtlük ne demek? Sahi biz dört dörtlük müyüz? Bu yazıda bu sorulara kısa cevaplar verelim.

Allah sorumluluğu dağlara taşlara verdi. Mahlukat kabul etmedi. İnsanoğlu kabul etti bu sorumluluğu. Sorumluluğu kabul eden insanoğlunu Allah diğer canlılardan özel yarattı. Neydi bu özellikler önce onları bilelim.

Yeryüzünde üç canlı türü var:

1. Bitkiler: Doğarlar, bulundukları yerde, büyürler ve ölürler. Hareket edemezler, tek kromozomludur.
2. Hayvanlar: Doğarlar büyürler ve hareket ederler, çift kromozomludur.
3. İnsanlar: Doğarlar, büyürler düşünürler ve ölürler, üç kromozomludur.

Yeryüzünde değişmez kurallar, uyum, düzen var. Allah c.c. yarattığı her şeyi belli bir ölçüye göre yarattı.

1. Yaratma: Canlı varlıklar, cansız varlıklar, tabiat olayları.
2. Kurallar: Yer çekimi kuvveti, suyun kaldırma kuvveti, dünyanın kendi etrafında dönmesi.
3. Uyum: Dönüş hızı, ayın dünyaya olan uzaklığı, havadaki gaz miktarı.
4. Düzen: Mevsimlerin sürekliliği, gece gündüz sürekliliği, su döngüsü.

Sorumluluğu kabul eden insana Allah (c.c.) dört. özellik verdi.

1. Akıl: Doğruyu yanlıştan ayırmak için. İnsan ilim öğrenerek bunu yapar.
2. İrade: Faydalıyı zararlıdan ayırmak için. İnsan iktisat öğrenerek bunu yapar.
3. Ünsiyet (ilişki): Adaleti zulümden ayırmak için. İnsan siyaset öğrenerek bunu yapar.
4. His (Duygu): İyiye kötüyü yada güzeli çirkin den ayırmak için yapar. İnsan güzel ahlak öğrenerek bunu yapar.

Dört temel ihtiyacımız var:

1. İz bırakmak: Hepimiz hayata anlam ve katkı da bulunmak istiyoruz. Hayırla anılmak istiyoruz.
2. Öğrenmek: Büyümek ve gelişmek istiyoruz. İyiye güzeli adaleti doğruyu, faydalıyı arıyoruz.
3. Sevmek: İlişki, iletişim kurmak istiyoruz. Emek vermek, ilgi göstermek, sorumluluk almak, tanımak ve saygı göstermek istiyoruz.

4. Yaşamak: Huzurlu, rahat, neşeli, mutlu ve sağlıklı olmak istiyoruz.

Dört güzellik:

1. Ruh: İmanın inancın aklın merkezi
2. Zihin: Öğrenmenin, düşüncenin, bilginin, gücün merkezi.
3. Kalp: Duygusal, sosyal, sevginin merkezi.
4. Beden: Fiziksel,ekonomi,irade yaşamın merkezi.

Dört zeka: Ruhsal, zihinsel, duygusal, bedensel zeka.

Dört nitelik:

1. Vicdan: Doğru, adil, iyi güzel olanı yapmak
2. Vizyon: Zihin gözü ile gelecekteki durumunu gör. Hayal et, hedef köy, umut et.
3. Tutku: Aşk ile şevk ile yapmayı, çalışmayı öğren.
4. Disiplin: İhtiyaçları karşılamayı gör ve öğren.

Dört rol:

1. Kendine model bul, model ol, idealist ol.
2. Yön bul, doğru yola git, istikametini belli olsun.
3. Yetki al, görev al, yapacağın bir işin olsun.
4. Ortak çizgide kal, makul ol, aşırı gitme,

Her insan hayatta ki bir ve ikinci rolü iyi öğrenirse kendini faydalı bir çalışmanın içinde bulur. Bu şekilde odak olma

görevini tamamlar. Hayattaki üç ve dördüncü rolü ile odak olduğu çalışmada uygulama safhasına geçer. Yukarıda söylediğimiz "dört dörtlük olmak" budur.

Ruh isteyecek, zihin öğrenecek, kalp sevecek, beden disiplin içinde çalışacak. Hayatın altın kuralı budur.Hayatımız dört dörtlük yoluna girer.

Sahi, çocuklardan istediklerimizi biz ne kadar yerine getiriyoruz?

Neden dört dörtlük değiliz?

Ruh istiyor ama öğrenmekten aciziz. Kalp seviyor ama beden tembel, hiç bir sevgi isteği yerine gelmiyor. Zihin zehir gibi çalışıyor ama kötüyü çirkine hizmet ediyor.

Kalp seviyor ama egodan tarafa, benlik sarmış ruhunu.

Neticede dört dörtlük olmanın kuralı hepsinden miktarı kadar yapmak. İhtiyaca zamanında miktarı kadar cevap vermek, harcamaktır.

Zekası % 75 çalışan ama ruhsuz, tembel, sevgiden yoksun nesil istemiyoruz.

Kalbi sevgi saygı içinde olan ama tembel, öğrenmeye kapalı, gelecek kaygısı olmayan nesil istemiyoruz.

Önce kendimiz Allah'ın bize verdiği dört özelliği, dört ihtiyacı gidereceğiz. Sonra dört güzelliğin farkına varıp dört zekamızın yardımı ile dört niteliğimizi ortaya çıkarıp hayattaki dört rolümüzü iyi oynamalıyız. Hayırlı bir çalışmanın içinde yer almalı,uygulamada iynin güzelin, faydalının, doğrunun, adaletin sesini gür çıkarmalıyız.

Bu kadar bizi özel ve güzel yaratan Allah, bizden sadece iki şey istiyor:

1. Kulum bana ibadet et,
2. Benim yarattıklarına şefkat ve merhamet göster, diyor.

İyinin, güzelin, doğrunun, faydalının, adaletin sesinin çok çıktığı bir gelecek temennisi ile hepinize "dört dörtlük" günler efendim.

ESKİ ÇAMLAR BARDAK OLDU, ESKİ APARTMANLARSA OKUL

Eğitim, bireye bilgi, beceri, alışkanlık ve tavırlar kazandırma etkinliğidir. Başka bir deyişle eğitim, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla plânlı ve programlı olarak istenilen değişmeyi meydana getirme sürecidir. Bireysel ve sosyokültürel değişkenlerin etkileşimidir. Bu etkileşimin sonunda, kişinin amaçları, bilgisi, davranışları, istek düzeyi ve olumlu ya da olumsuz ahlak ölçüleri gelişip değişir. Madem eğitim etkileşim yoluyla gerçekleşmektedir, o hâlde öğrenci-öğrenci, öğretmen-öğrenci, öğrenci-sosyal çevre, öğrenci-fiziksel çevre vb. arasındaki etkileşimler üzerinde hassasiyetle durulma zarureti de kaçınılmaz olacaktır.

Kabaca eğitimin amacı; bireyin kendini geliştirmesine imkân hazırlayarak insan ilişkilerini, ekonomik etkinliğini ve vatandaşlık sorumluluğunu geliştirmektir. Eğitimciler, eğitimin öğrenci davranışlarında değişiklik oluşturan donanım gerektiren bir süreç olduğunda birleşmektedirler. Ancak bu sürecin gerçekleşmesi için nitelikli bir eğitim gerekir ki o da, iyi öğretmen, öğrenci ve donanımlı okullarla olur.

Peki, başta okullar olmak üzere bu süreci gerçekleştirecek unsurların nitelik açısından yeterliliği ne durumdadır? Hızla artan özel okulların durumu bu tabloda hangi alanı doldurmaktadır?

Bu yazımızda özellikle, özel okulların içinde önemsiz sayılamayacak bir yer tutan buna rağmen pek de kimsenin dikkatine takılmayan apartman okulların durumuna alan daraltmasına giderek konu edinip dikkat çekeceğiz.

Konu o kadar dikkatten kaçmış, süreç içinde bir iki gazete yazısı dışında o kadar göze takılmamış ki mesele tümden garip kalmış. İşin üzücü yanı ise gündem yapılmaya çalışılan o az sayıda yazılardan birinde söz edilen okul, bizzat göreve sağlamaya aldığımız üzere haksız yere apartman okul diye yaftalandığı için sulandırılmış, mevzunun hassasiyet ve önemine gölge düşürmüştü.

Durumu daha iyi değerlendirmek adına şimdi kısaca alıntılayacağım bir iki istatistik veriye göz atalım:

DW Türkçe'nin haberine göre, "Millî Eğitim Bakanlığı 'Millî Eğitim İstatistikleri-Örgün Eğitim 2018-2019' verilerine göre Türkiye genelinde 12 bin 809 özel okul bulunuyor. Bu okullarda 1 milyon 440 bin 577 öğrenci okurken, 169 bin 740 öğretmen görev yapıyor."

Yani mevzunun ilgilendirdiği öğretmen, öğrenci, idarecilerden oluşan kişi sayısı aileleri de dâhil ettiğimizde azımsanmayacak bir nüfusu etkiliyor.

Özel okul sayısı o kadar plansız şekilde artırılmış, verilen teşvikler o kadar cazip gelmiş ki, okul diyemeyeceğimiz apartmanlar, apartman daireleri, hatta 9-10 katlı yüksek apartmanların altına depo veya Gross Market olmak üzere inşa edilen mekânlar çoktan özel okul hâline getirilmiş durumda.

Eğitim Sen, 2013 (4+4+4) düzenlemelerinden bu yana verilen "Özel Öğrenim Teşvikleri"nin özel okul sayısını artırdığını düşünüyor. Düzenleme öncesine göre özel ilköğretimlerin yüzde 375, öğrenci sayısının yüzde 95 arttığını, aynı dönemde özel lise, özel mesleki ve teknik lise sayılarının toplamda yüzde 740; giden öğrenci sayısının da yüzde 250 artış gösterdiğini dillendiriyor.

Çünkü her ne kadar an itibarı ile kademeli olarak kaldırma kararı alınmış olsa da uzun yıllar Bakanlık tarafından her yıl görüşülen özel okullarda okuyan öğrencilere, aslında özel okullara giden öğrenciler için bu okulların bizzat kendilerine eğitim ve öğretim desteği verilmiş olması bu okulların çoğalmasına neden olduğu biliniyor.

Mesela 2019'un ilk 6 ayında özel okullara 2 buçuk milyar lira kaynak aktarıldığı rakamlarla sabit de deniyor. (Buraya kadarki rakamlar pandemi öncesine kadarki döneme aittir. Pandemi sürecinde 800 civarında özel okulun kapandığı söylenmektedir.)

Bunun yanında, özel okullara teşvik verilirken eğitime ayrılan kamusal kaynakların da azaldığı iddia ediliyor.

İstatistiki rakamlara bakıldığında MEB bütçesinin merkezi yönetim bütçesine oranı 2019'da yüzde 11.84 iken 2020 için yüzde 11.45'e gerilediği, MEB bütçesinden eğitim yatırımlarına ayrılan payın ise 2002'deki yüzde 17.18'lik paydan, 2019'da yüzde 4.88'e geriletildiği, 2020 için ise bu oranın daha da düşerek yüzde 4.65'e indirildiği görülüyor.

Ayrılan bütçenin gittikçe azaltılması tabii ki eğitimi olumlu etkilemiyor. Bunun yanında son 3 senedir eğitim yardımı adıyla verilen devlet desteği kademeli olarak kaldırılması evrim geçirmiş versiyonu ile okul açmayı teşvik (Eğitim Sektörü Yatırım Teşvikleri) adı altında direkt yeni özel okul açılmasına yarayacak yeni teşvik ilaveleriyle daha bir genişletilmiş gibi duruyor. Bu teşvik sistemi 19/6/2012'de yürürlüğe konmuş olsa da sonraki yıllarda (mesela 2017'de) teşviklerin kapsamı alanı kademeli olarak genişletilmiş.

Bedelsiz arsa tahsisinden komple yeni okul yapımına, her tür modernizasyondan, havuz -salon - bahçe gibi her tür ünitenin yapım ve düzenlemesine, her tür inşaat gideri, ekipman, teçhizat alımından yok artık diyebileceğiniz marka - lisans almaya kadar çok geniş bir yelpazeyi kapsıyor.

Üstelik KDV indirim oranı %18, Kurum ve Gelir Vergisi Muafiyeti ise % 50 oranında. Yani özel okul açılmasına destek, devletin kendi okullarına vermediği kadar tam gaz sürmekte.

MEB'e bağlı devlet okullarının durumuyla bu özel okul teşviklerini kıyasladığımızda devlet okullarının ihtiyacı ya ihtiyaç olarak değerlendirilmediğinden ödenek tahsis edilmiyor ya da mesela ilkökuller ve ortaokulların İlçe Milli Eğitim üzerinden verildiği için zamanında ödenek çıkmıyor veya piyasa şartları gereği tutarının çok altında gerçekleşiyor.

Böylelikle devlet okulları kendini, aradaki farkı nereden karşılayacağını bilememek gibi, ihtiyacını nasıl karşılayacağı gibi bir problemin içinde buluyor. Bu ise özel okul lehine (tersinden okursak devlet okulu aleyhine) haksız bir teşvik sonucunu doğuruyor.

Apartman Okullarda elbette bu teşvikten nasibini fazlasıyla almış görünüyor. Teşvik denilen bu para aktarımı elbette birilerine cazip geliyor. Özellikle iktidara yakın iş adamları ve çevreler eğitim sektörüne yatırım yaptı. (Çünkü resmî rakamlarda yapılan örnekleme misalen 10 milyarlık bir yatırımda 6,5 milyarlık bir teşvik alınabildiği görülüyor.) Bu kişiler, aldıkları teşvikleri ise başka alan faaliyetlerine aktarıyorlar deniyor.

Dershanelerin kapanmasından sonra(14 Mart 2014) bu apartman öğretim kurumlarının "apartman dershanelikten" okul öncesi, ilk-orta fark etmeksizin "apartman okullara" "Temel Lise" adıyla da lise statüsüne terfi ettiği, okullaşmamaları hâlinde ise kurs veya etüt eğitim merkezleri adı altında faaliyetlerini aynen devam ettirdikleri biliniyor.

Dershanelerin kapatılması için getirilen değişik çözümler sorunların giderek derinleşmesine yol açmış. Açılan bu okullar, fiziksel mekân olarak dershanelerin, dar merdivenli apartman ve iş hanları gibi eski yerindeki fiziksel mekânlar olduğundan bu fiziksel mekânların fiziksel aktivite ve spor uygulamalarında ciddi sorunlar oluşturduğu görülüyor.

Çocuklar zamanlarının büyük bir kısmını okulda yaşayarak geçirdikleri için diğer negatifikler yanında bu okullardaki beden eğitimi ve fiziksel aktivite eksikliği hatta bazı uzmanların iddiasına göre obezite, fiziksel yetersizlik, postürel bozukluklar, solunum sistemleri ile ilgili problemlerle evlerine dönüyorlar.

Araştırma sürecinde eğitim yapıları ve donanım standartları yönetmeliklerini incelediğimizde gördük ki aslında yapı yönetmeliklerine sadece bu apartman okullar değil, MEB'in kendi okulları dahi pekte uymuyor. Apartmandan bozma bu okulların ise bu standardı tutturmanın yakınından bile geçmediği muhakkak. Zaten bu yönetmeliklerde koridor genişliğinden, derslik yüksekliğine öğrenci başına düşen metrekaarelere veya metre-küplere kadar birçok farklı rakam telaffuz edildiği için oldukça karışık ve mesela bir kurumun yönetmelik ve standartlara uymayan yanlarını kılıfına uydurulabilme imkânına sahip olabileceği, yoruma açık kaçamak boşlukları barındırıyor.

Kişisel olarak 4-5 tanesini görüp müşahade etmiş olarak kafamda bir sürü deli soru geziyor.

Yönetmeliklere ve belirlenen standartlara aykırı tarafları belli ki kitabına uydurularak açılan bu apartman okulların ne okul mimarisi açısından ne eğitim açısından ne de öğrenci psikolojisi açısından uygun olmayışı ortadayken bu garabetlere kim neden izin verdi?

Bu apartmandan bozma okullarla ne yapılmak isteniyor, devlet eğitimden elini eteğini çekip yatırım ve teşvik yönlendirmeleriyle eğitimi özele mi havale etmeye çalışıyor?

Eğer öyleyse kontrol mekanizması ve eğitim giderleri ne durumda olacak?

Peki ya bu okulların öğrenci psikolojisine etkisi nedir?

Neredeyse tamamında bahçesi dahi olmayan bu okulların çocukların fiziksel ve ruhsal gelişimine etkileri nelerdir?

Bu ortamların hafızaya, beyin gelişimine etkisi dikkate alınmış mıdır?

Bu okullara giden çocuklar; bedensel gelişim, sosyal gelişim, duygusal ve bilişsel gelişim açısından nasıl etkilenmektedir?

Apartman okulların güvenlik açısından değerlendirilmesi yapılmış mıdır?

Mantar gibi türeyen bu kurumlara devlet izin verirken böyle bir bakış açısı ile bir araştırmaya gitmiş midir? Mevcut açılmış olanların hesap vereceği bir merci var mıdır?

Müfettişlik sisteminin eğitimi denetlemekten el çekirildiği,

artık eskiden olduğu gibi olmadığı, öğretmenleri ve eğitimi değil ancak binaları denetleyen bir çeşit atıl mekanizma hâline getirildiği bir sistemde bu okullar denetlenmekte midir?

Mevcut güncel standartlarının durumları ve yeterlilikleri nelerdir?

Kısaca eğitim apartmanlara mı emanet edilmiştir?

Son söz olarak konuya ilgili makamların acilen el atması gereğini hatırlatıyor, acil eylem planlarına dâhil edilmesinin pek çok konuda can çekişen eğitim sistemimizi, onun da ötesinde buralarda eğitim almaya çalışan geleceğimiz evlatlarımızı epey rahatlatacaktır.

Bu konu, başta ilgililer ve bu konuyla ilgilenenler olmak üzere dert edinecek herkesin dikkatine takılsın diyoruz.

"Bu apartmandan bozma okullarla ne yapılmak isteniyor? Devlet eğitimden elini eteğini çekip eğitimi özele mi havale etmeye çalışıyor?"

TÜRKİYE’NİN İHTİYACI

SÖZÜ OLAN HERKES İÇİN...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1					Anadoluk Gençlik Deneyi yapın cegene ...Tugay Bilkiye pasant	↖	Kara yolunda Bir tür mekineli terek	↖	Bir evdeki ismi Giney Amerika'da yaşayan bir huyun	↖	Atlama işi	↖	Geniş Yardımlı	↖	
2															
3						Bir ay adı	→					Kırmızı ve parlak sarıta olan bir taş	→		
4						Toplanma, toplantı	↖					Anızın	→		
5						Bir yarı gündüzden egzotik listesi gösterme belgesi	→					İşaret	↖		Umur istek arzu
6	Gençlik çalışmaları yapan derneğimiz Kayınbirader	↖	Üzerine yapı yapılmak için ayrılmış yer	↖				Avrupa Ekonomik Topluluğu	Bir devlet tepekkülli	Bir sarı uki	→		Seyrek olarak anada bir	↖	
7				Atlamak işi	→						Sarıya'nın başkenti	→			
8	Yokluk	→		Yerli, müesses	↖						Eniş çember	↖			
9	Gökönk, gözetek	→								Kıyıda patayum	→	Rutunum elementinin kıymetli singesi	→		
10					Bir ülkede ithal edilerek mallar için getirilen dönüşüm kıymetli akıncı	→				Kanışık renkli	→			Namaza çağrı	
11	Güvenilir bir yarı sünni	→	Tutmak, yakalamak	→				Cömert	İmar yazısına göre yitip anlatırmış arazi parçası	Kısa zaman parçası	→	Kimyada selenyum	→		
12							Anızın	↖							
13	İnternette teklülüzün kaynak bulucu Kimyada magnezyum	→			Bir koy nehresi	→							Eski Mısır'da güneş tanrı	→	
14					Bir çalgı	→					Boy	→			
15	Rikheste asker	→		Araç içi	→										
16	Haysiyet	→		Bir mülk anıt	↖										
17					Er	→									
18	Bir ilimiz	→													
19	Cephe	→					Bir hayvan	→			Atış	→			
20							Bir nota	→							
21	Bayram	→			Notada duraklama işareti	→			Gerçek olmayan damama, gösteriş	→					
22	Uyarı	→													
23															
24															
25															
26															
27															
28															
29															
30															
31															
32															
33															
34															
35															
36															
37															
38															
39															
40															
41															
42															
43															
44															
45															
46															
47															
48															
49															
50															
51															
52															
53															
54															
55															
56															
57															
58															
59															
60															
61															
62															
63															
64															
65															
66															
67															
68															
69															
70															
71															
72															
73															
74															
75															
76															
77															
78															
79															
80															
81															
82															
83															
84															
85															
86															
87															
88															
89															
90															
91															
92															
93															
94															
95															
96															
97															
98															
99															
100															
101															
102															
103															
104															
105															
106															
107															
108															
109															
110															
111															
112															
113															
114															
115															
116															
117															
118															
119															
120															
121															
122															
123															
124															
125															
126															
127															
128															
129															
130															
131															
132															
133															
134															
135															
136															
137															
138															
139															
140															
141															
142															
143															
144															
145															
146															
147															
148															
149															
150															
151															
152															
153															
154															
155															
156															
157															
158															
159															
160															
161															
162															
163															
164				</											